

TÝNECKÉ LISTY

Měsíčník obce Velký Týnec • XXXV. ročník • Číslo 6/2025 • Cena 10,- Kč

VELKÝ
TÝNEC

8 - 10 Bohatá fotogalerie z květnových kulturních akcí
19 Skauti opět pracovali na Staré Vodě
20 Nová technologie v týneckém kině
+ pumptrack ve Vsisku
Přesahy 55 minut s Albertem Čubou

Stavení májky 2025 - Foto: Milan Stacho

EDITORIAL

Milí čtenáři a čtenářky, v aktuálním vydání Týneckých listů pro vás máme pestrou mozaiku událostí a témat, které zrcadlí živý rytmus naší obce. Hned v úvodu měsíčníku se s láskou ohlédneme za dojemným Vítáním občánků, při kterém jsme do naší velké týnecké rodiny s radostí přijali ty nejmenší. Pro ty z vás, kteří chtějí mít přehled o dění v naší obci, máme důležité sdělení – nezapomeňte se podívat do Obecního servisu, kde naleznete aktuální informace o nových usneseních Zastupitelstva obce, které vzešly z květnového zasedání.

Ráda bych také poděkovala všem, kteří pravidelně posílají své úžasné fotografie do naší každoměsíční soutěže „O fotku měsíce“. Díky vám jsou Týnecké listy stále pestřejší a plné inspirace! Tentokrát se nám sešly dvě velmi rozdílné, ale svým způsobem poetické fotografie. Jedna zachycuje krásu tradičního Sečení lúky a druhá nás zavede daleko za hranice, do dech beroucí norské krajiny moře a hor. Obě fotky ukazují sílu tradice i krásu světa kolem nás.

Nesmíme opomenout ani naše fotogalerie, které vám přiblíží atmosféru dvou květnových vydařených tradičních akcí. I přes nepřízeň počasí, kdy nás potrápila zima a déšť, proběhlo Sečení lúky krásně a zdárně. Podobně velký úspěch sklídila i Týnecká stodola s kácením máje a koncertem Verony, kde se bavily všechny generace. A potěšilo nás i, jak se uchytil a hojně byl navštíven druhý Jarmark v podzámčí s dílničkou a úkoly pro děti.

Pro milovníky přírody a čtenáře zvědavé duše máme v rubrice „Příroda kolem nás“ připravený článek od Petry a Aleše Pečínkových o ještěrkách. Věděli jste, že tito naši běžní obyvatelé zahrad a luk jsou zařazeni na seznam zvláště chráněných druhů? Já tedy ne! A mnoho dalších zajímavostí o tomto „běžném“ zvířátku se dozvíte právě v jejich textu.

Naši skauti vás ve „Skautském okénku“ opět provedou svými aktivitami. Dozvíte se o jejich každoroční jarní brigádě na poutním místě ve Staré Vodě a také o tom, jak na Hradisku pořádali v předvečer filipojakubské magické noci zábavný závod čarodějnic.

Dále se na stránkách tohoto čísla dočtete o aktivitách dětí ve školce a o tom, že máme ve Vsisku zbrusu nové pumptrackové hřiště. A také, že naše obec investovala do moderní promítací techniky v místním kině, takže se můžete těšit na ještě lepší filmové zážitky!

V neposlední řadě se můžete těšit na rozhovor s Albertem Čubou, renesančním mužem v oblasti divadelnictví, ale také nesmírně talentovaným, pracovitým a odvážným člověkem, který je ředitelem a majitelem ostravského úspěšného soukromého Divadla Mír. Hlavní část povídání se bude točit kolem odvahy a důvodů jít do projektu stavby nového divadla – téma, které ukazuje, že sny se dají plnit, i když jsou na první pohled bláznivé.

Přejeme vám příjemné čtení a mnoho radosti z nadcházejícího léta!

Vendula Vránová

GDPR - „Tímto upozorňujeme čtenáře, že na akcích pořádaných obcí mohou být pořizovány fotografie. Mělo by se tak dít vždy zřetelně označenou osobou. Fotografie slouží jedinému účelu - jako materiál ke zveřejnění, zda daná konkrétní fotografie bude či nebude použita k prezentaci v obecním periodiku, zejména s přihlédnutím k její vypovídací schopnosti ve vztahu k akci, jež byla obcí pořádána. Fotografie takto nepoužité jsou následně skartovány. Pakliže si jako účastník takto dokumentované akce kdokoli z vás nepřeje být objektem fotografování a následného zveřejnění v obecním periodiku, sdělte toto prosím nejlépe osobě fotografa nebo případně zavčas na podatelnu obecního úřadu.“

ČERVNOVÝ ÚVODNÍK

Velevážené čtenářky, vážení čtenáři, jsa notně uondán prací a denními starostmi vyrazil jsem si do přírody. Kráčím jen tak, prostě kudy mne nohy nesou. Nemám jiného cíle než být venku. Na zdravém povětří, jak se říká. Pak najednou mi přišel takový pošetilý nápad. Co kdybych se stal krajinou? Ne jenom hlínou, stromem, trávou nebo polem, ale tím vším najednou! Usednuvě na kraj lesa počal jsem na tom splývání ve svém duchu pracovat. Pozvolna ze mne odpadávaly civilizační slupky starostí a již jsem se začal do té krajiny vůkol oblékat, ale najednou to nějak nešlo. Asi tak jako když uváznete ve svetru a nedaří se vám z něj vystrčit hlavu. Měl jsem sucho v ústech a popadla mne náhle velká žízeň. Tak velká, že mi bránila v dalším soustředění. Zvednul jsem se a vyrazil domů za vodou. Po cestě mi to všechno do cvakávalo. Ta žízeň do mne vstoupila z přírody, protože květen byl na vláhu opravdu skoupý. A tak mi k těm normálním běžným starostem přibyla další. Co mám dělat, aby se i příroda napila a upokojila. Jediná kloudná odpověď, které se mi dostalo, byla: Čekej! To je těžký úkol. Nicméně jsem se ho ujal. A najednou... Byl to úplně obyčejný den a z nebe padaly drobné dešťové kapky a venku za oknem vytvářely překrásný perlový zá-

věs. Perly z něj se ve šňůrách sypaly na všechno kolem. V trávě to šustilo. Na střeších lehce bubnovalo a listy stromů si s těmi malými kapkami hrály. Po-chytaly jich několik do dlaně, vytvořily velkou kapku a tu pak s radostným cách vyhlily a ladně se u toho zhouply. Obr kapka dopadla do hlíny pod stromem a ta zatleskala radostí. Stromy si v tom náhlém pozeňování tak tiše bluesově prozpěvovaly. Cách plesk cách, bum bum cách, plesk plesk cách, a mírně se do toho houply ze strany na stranu jako domorodí tanečníci.

Na nerovné cestě před našimi okny se udělala kaluž. Budte pozeňováni všechny nerovnosti cest. Vždyť vy nám tady pomáháte udržet alespoň na chvíli kousek nebe, které se ve vás může zhlédnout. Nebe má kaluže a louže moc rádo. Dívá se do nich jako do zrcadla a že je rozpustilé zkouší si v nich různé obličejy. Někdy i ten zamačený deštivý, a tak je určitým paradoxem, že kde pršelo, prší zas. Ale to už u té kaluže přistála hrdlička. Pomalu, rozvážně do ní na kráčela a dala se do důkladné očisty. Nejprve ponořila hlavu a očácala si krk. Důkladně se otřepala a následovalo pravé křídlo. Zobákem si urovnala peří v pod paždí a křídlo v baletním gestu vytrčila vzhůru. Jemně s ním otáčela jako by dla-

ni v děkovném gestu chtěla dát dešti znamení. Padej ještě, je to krásné. Celá procedura se pak opakovala s levým křídlem. Připomínalo mi to obraz od Renoira „Koupající se dívka“ a chvíli jsem nevěděl, jestli to není trochu drzé takto přihlížet. Ale to už hrdlička vystoupila z vody, roztáhla křídla a já vím, že jsem byl svědkem zrození Venuše.

Déšť pomalu řídne, už jen tak ukapává až přestane docela. Nebudte však smutní, vždyť obloha je krásně zamračená, tak snad ještě něco do večera spadne. Nebo do konce týdne, nebo do konce měsíce. Třeba to teď už bude tak, že jeden den v týdnu bude pršet. Obnoví se průtočnost potoků a řek. Zvýší se hladina podzemní vody a na polních či lesních cestách budou zase kaluže. Abych to s tím horováním pro vodu nepřehnal. Medard by se pak mohl zapomenout a určitě si všichni pamatují, jak to loni dopadlo.

Nebudeme se raději strašit i když příležitost by se o Svatojánské noci určitě našla. To po ní mají jméno svatojánské mušky nazývané též svítilky trpčtivé. Tak ať vnesou světlo do vašich životů a u srdce je vám lehkost!

Stanislav Denk

Ráj bajkerů ve Vsisku

© 6x facebook/Velký Týnec - oficiální

Vendula Vránová,
šéfredaktorka

Petr Hanuška,
redaktor

Stanislav Denk,
redaktor

Vladimíra Hacsiková,
redaktorka

Pavel Peňaška,
grafik

TÝNECKÉ LISTY - Periodický tisk územního samosprávného celku - měsíčník Obce Velký Týnec.

Vydává Obec Velký Týnec, Zámecká 35, 783 72 Velký Týnec 1, IČO 00299669. Ev. číslo MK ČR: E 12522. Ročník XXXV, číslo 6. Vyšlo 4. června 2025. Cena výtisku 10,- Kč. Adresa redakce: Zámecká 35, 783 72 Velký Týnec 1, e-mail: velkytynec@velkytynec.cz. Šéfredaktorka Mgr. Vendula Vránová Ph.D.

Redakční rada: PhDr. Petr Hanuška Ph.D., e-mail: starosta@velkytynec.cz, Mgr. Stanislav Denk, e-mail: mistostarosta@velkytynec.cz.

Grafická úprava: Pavel Peňaška, e-mail: penaska.pavel@centrum.cz. Tisk: PROFITISK, Chválkovická 5, 779 00, Olomouc.

Poznámka redakce: Uveřejněné příspěvky nemusejí být totožné se stanoviskem redakce.

KRONIKA

Kalendárium

1. května

Královstvím na kole

- mikroregion Království - start v 9:00 hodin v Rokytnici u Přerova - cíl v Majetíně

11. května

Týnecký jarmark v podzámčí

- Komise pro volnočasové aktivity ZO VT - 10:00 - 15:00 hodin

16.-17. května

Sečení lúky

- Komise pro kulturu a sport + NS Týnečáci - zámecká stodola+vrch Hradisko

16. - 18. května

Obnova Staré Vody

- Skaut Velký Týnec a Čechovice

17. května

Benefiční koncert 2025

18. května

Slavnostní otevření pumptracku ve Vsisku

- Komise pro místní část Vsisko - 16:00 hodin

19. května

20. zasedání Zastupitelstva obce Velký Týnec

- společenský dům - 16:30 hodin

24. května

Týnecká stodola + Tvarůžkové slavnosti s kácením máje a dětským dnem

- Komise pro kulturu a sport + TJ Sokol VT + NS Týnečáci - zámecká zahrada

- 14:00 - 01:00 hodin

27. května

24. zasedání mikroregionu Království

- OÚ Blatec - 9:00 hodin

30. května

Zahradní slavnost WESTERN

- ZŠ Milady Petřkové+SRPŠ Velký Týnec - areál ZŠ - 15:30-19:00 hodin

Další události

Ve čtvrtek 24. dubna proběhla ve společenském domě na pozvání čechovických skautů přednáška doc. Pavla Suchana z Astronomického ústavu Akademie věd ČR na téma Světlo. Dobrý sluha a zlý pán. Velmi zajímavé a inspirativní povídání o tom, jak ztrácíme hvězdnou

noční oblohu přemírou světelného znečištění.

Poslední dubnový den předal auditor vedení a účetní obce zprávu o hospodaření obce za rok 2024. Závěrečné hodnocení: bez výhrad. Děkuji všem, kteří se přípravách a průběhu auditu podíleli.

V pondělí 5. května proběhlo na týneckém zámku jednání rady mikroregionu Království.

V úterý 13. května školil člen Slovákého divadla Uherské Hradiště pan David Vaculík členy vedení obce, základní a mateřské školy v rétorických dovednostech.

Ve středu 28. května reprezentovali žáci základní školy naši obec v projektu Příběhy našich sousedů. Prezentace prací proběhla tentokrát ve Velké Bystřici.

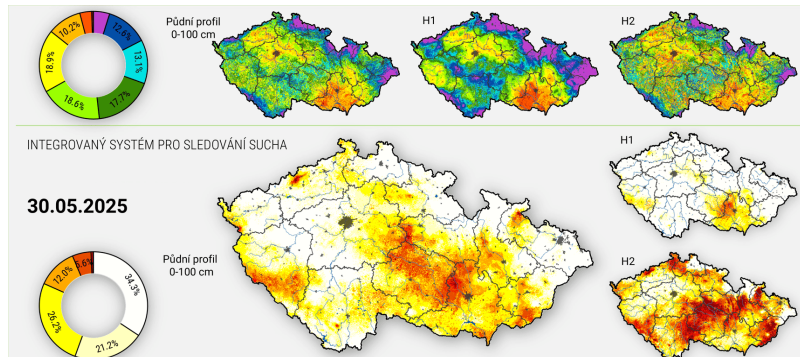
Počasí

Většinou zima. Převážně sucho, jen drobné dešťové rousání. Málo sluníčka. Zhruba takový je letošní květen.

První dekáda. Noc: 8, 7, 12, 15, 9, 6, 3, 6, 1, 1. Den: 25, 25, 27, 16, 11, 13, 15, 13, 14, 19. Druhá dekáda. Noc: 9, 3, 2, 3, 6,

0, 7, 4, 6, 9. Den: 16, 16, 18, 22, 13, 15, 16, 12, 22. Třetí dekáda. Noc: 7, 8, 6, 3, 3, 11, 7, 7, 9, 8, 11. Den: 22, 16, 16, 18, 21, 20, 22, 19, 18, 22, 27.

Připravil Petr Hanuška

O tom, jak to vypadá ze suchem v naší oblasti se můžete díky projektu Intersucho dozvědět i na obecních internetových stránkách

Ze Starostova deníku

Týnecké kino přešlo na moderní promítací technologii

16/5 Týnecké kino přešlo na projekci DCI Serveru. Jedná se o zařízení, které slouží pro přehrávání digitálních filmů ve formátu DCP. Jde o velmi výkonné multi-mediální počítače s diskovým polem, zálohovanými zdroji a s velmi kvalitním zabezpečením uloženého obsahu. Umožní nám rozšířit nabídku filmů, a to

hlavně premiérových titulů, na které naše dosavadní technické vybavení nestačilo. Tolik lapidární zpráva výkonné ředitelky a dramaturgyně Kina Velký Týnec Marie Janečkové. Obec na pořízení zařízení získala dotaci 300 tisíc Kč, ze své kapsy přidala 1,3 milionů Kč. Přejí všem krásné filmové zážitky!

Květnové Týnecké listy...

...jsou v prodeji od 9. května. Mj. nabízejí pohled na projekt i realitu výstavby komunitního centra, které nabídne zázemí týneckým seniorům a skautům. Kromě toho v něm bude sídlit Týnecké informační centrum. V kontaktní místnosti budete moci uhradit i všechny poplatky. Díky úzké spolupráci s vedením stavby R55 Olomouc-Kokory vám také TL při-

naší textový i obrazový pohled na stavbu dálnice, která by měla být otevřena letos v prosinci. Můžete si prohlédnout fotografie z dronu, které nikde jinde neuvídíte! Od 1. dubna spadá naše obec pod obvodní Policii ČR ve Velké Bystřici. K tématu nabízíme další podrobnosti. Čtete Týnecké listy, budete vědět o životě ve své obci více!

Skutečnosti, které dělají radost...

21/5 V neděli 18. května za deštivého a větrného počasí byl slavnostně otevřen pumptrackový areál ve Vsisku. Obec na jeho vybudování vynaložila necelé 4 milióny korun. Při slavnostní řeči paní zastupitelka Petra Kolibová přítomným malým i velkým nadšencům mj. vysvětlila, o jakou sportovní disciplínu jde, a popřála všem uživatelům krásné sportovní zážitky. Já bych dodal ještě jedno malé přání: dobře zvažte své schopnosti a nezpůsobte si žádné zranění! Mé poděkování za vynaložené úsilí při realizaci projektu letí nejen za paní zastupitelkou Kolibovou, ale také za paní zastupitelkou Petrou Roubíčkovou

a panem místostarostou Miroslavem Zdráhallem.

Z jiného soudku. Podle sdělení výchovného poradce pana učitele Jana Zdráhalu byli devátáci úspěšní ve své snaze získat umístění na středních školách. Ihned v 1. kole uspělo 100% absolventů Základní školy Milady Petřkové Velký Týnec! Tady poděkování patří všem učitelům, kteří se podíleli na jejich vzdělávání, resp. na přípravě na přijímací zkoušky! Považuji to za velký úspěch, když si uvědomím, že ti nejnadanější žáci odešli na střední školy v 5. nebo 7. třídě!

Žádné týnecké dítě nezůstalo po zápisu před branami mateřské školy

22/5 Titulek mohl vzniknout na základě informace paní zástupkyně ředitelky Mateřské školy Velký Týnec Veroniky Batové. Do 1. třídy týnecké základní školy odejde 35 malých prvňáčků, nahradí je 39 malých nováčků. Navíc přijmeme mimo pravidla i 2 zájemce, jejichž rodiče sice nejsou našimi občany, ale mají týnecké kořeny. Doprava dětí do spřátelené suchonické mateřské školy bude tudíž od 1. července ukončena. Po letech se tedy potvrdila moje teze, že při-

jde čas, kdy budeme se stávající kapacitou mateřské školy „soběstační“. Vlna nových týneckých občánků z Podštamplí a dalších nových lokalit pominula. Situace se početně stabilizovala a podle novorozenecké demografické křivky by tomu nemělo být jinak ani v následujících letech. Přejí prvňáčkům úspěšný vstup do vzdělávacího procesu a těm nejmenším jen ty nejkrásnější zážitky s „náhradními“ maminkami v mateřské škole.

Herec David Vaculík ze Slovákého divadla v Uherském Hradišti školil zastupitele obce a dalších institucí v rétorických dovednostech

VŠECHNO NEJLEPŠÍ

V měsíci červnu blahopřejeme
k významným životním milníkům
těmto našim spoluobčanům

96 let
Bronislava Kabilková z Velkého Týnce

70 let
Antonín Kunzfeld z Velkého Týnce

83 let
Marta Kozáková z Velkého Týnce

65 let
František Keller z Velkého Týnce
Jana Konečná z Velkého Týnce

80 let
Danuška Psotová z Velkého Týnce
Hana Tomečková z Velkého Týnce

*Připravila Radka Tomečková
Autorka je matrikářkou obce*

75 let
Jan Boháč z Velkého Týnce

KNIHOVNA VELKÝ TÝNEC

OTEVÍRACÍ DOBA

Úterý a čtvrtek 16:00 - 18:00

Novinky, aktuality a další podrobnosti sledujte
na www.facebook.com/KnihovnaVelkyTynec

MĚLI BYSTE VĚDĚT... Co je bankovní identita?

**Spolehlivá, snadná
a bezpečná metoda
digitálního ověření totožnosti**

Umožňuje zdarma přihlášení k více než 600 službám státu a u 500 firem. Už nikdy nemusíte na úřady, k přepážce, na to jsou dny volna příliš drahocenné. Vše pohodlně vyřešíte z počítače, tabletu nebo chytrého telefonu. Bankovní identitu svým klientům poskytují všechny retailové banky v Česku.

Bankovní identitu už máte

Nemusíte nic instalovat ani zřizovat. Bankovní identita jsou vaše přihlašovací údaje do internetového bankovníctví. Můžete ji použít kdykoli a kdekoli. Nic neplatíte a není nutná žádná registrace.

Prostě se přihlaste

Na portále státní správy nebo firmy zvolte bankovní identitu (Bank ID), z na-

bídky vyberete svou banku a dále postupujete obdobně, jako při přihlašování do internetového bankovníctví.

Přihlášením nedochází k propojení s vaším bankovním účtem, vaše banka pouze potvrzuje vaši totožnost a osobní údaje. Úřad (nebo firma) tak má jistotu, jedná skutečně s vámi.

Osobní údaje pod plnou kontrolou

Úředník nikdy neuvidí vaše přihlašovací údaje a ani informace o vašich financích. Banka potvrzuje vaši totožnost jen s vaším souhlasem a žádné finanční informace úřadu nepředává.

Bezpečnost na prvním místě

Dodržujte bezpečnostní pravidla. Přihlašovací údaje nikomu nesdělujte a s nikým nesdílejte, a to ani v rámci rodiny. Neklikujte na odkazy v SMS a e-mailech. Obzvláště, pokud slibují výhodné nabídky nebo se vás snaží dostat pod časový tlak.

Vždy buďte pozorní a obezřetní.

Jde to jednoduše

Bankovní identitou se můžete přihlašovat v mnoha portálech úřadů, institucí, ale i firem. Jejich přehled najdete na oficiálním webu bankid.cz. Jak bankovní identita funguje si tu můžete vyzkoušet.

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

© Jan Friesner

Marek Piños, Lucas Leher, Bibi Svoboda, Kristián Mazur, Vendelín Musil

Soupis usnesení z 20. zasedání Zastupitelstva Obce Velký Týnec

konaného dne 19. května 2025 od 16.30 hodin
v malém sále Společenského domu ve Velkém Týnci

Usnesení č. 1/20/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje program jednání 20. zasedání Zastupitelstva obce v této podobě:

- Projednání Závěrečného účtu Obce Velký Týnec za rok 2024
- Účetní závěrka Obce Velký Týnec za rok 2024
- Účetní závěrka Mateřské školy Velký Týnec za rok 2024
- Účetní závěrka Základní školy Velký Týnec za rok 2024
- Rozpočtová opatření č. 1+2/2025
- Smlouva o vykonání přezkoumání hospodaření Obce Velký Týnec za rok 2025
- Úprava Směrnice o veřejných zakázkách malého rozsahu dle nové platné legislativy
- Smlouvy o zřízení věcného břemene vedení sítí
- Výběr firem na realizaci akcí (Revitalizace zámecké stodoly ve Velkém Týnci, Výběr TDS na akci Stavební úpravy objektu čp. 98, Čechovice)
- Poskytnutí mimořádné dotace SDH VT + TJ Sokol VT
- Dotace Olomouckého kraje: Chytrá knihovna všem
- Změnový list č. 12 - stavba Komunitního centra VT
- Stanovení pravidel pro napojení nových žadatelů na vodovodní řád VT v ulici Sadová
- Převod kladného hospodářského výsledku MŠ VT
- Legislativní dokumenty Zastupitelstva obce Velký Týnec (Etický kodex člena, Jednací řád výborů)
- Ceník pronájmů obecních budov a pozemků
- Různé, diskuse
- Podání žádosti o dotaci na rekonstrukci dětského hřiště ve Vsisku
- Dotace na pořízení, technické zhodnocení a opravu požární techniky, nákup věcného vybavení a zajištění akceschopnosti JSDH obcí Olomouckého kraje na vybavení jednotky sboru dobrovolných hasičů Velký Týnec
- Záměr Obce Velký Týnec o odprodeji nepotřebného majetku
- Záměr obce odprodat v k. ú. Děřichov nad Bystřicí pozemek p. č. 153 zastavěná plocha a nádvoří o výměře 853 m², na kterých se nachází stavba čp. 108, která je ve vlastnictví jiné osoby

Usnesení č. 2/20/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje dle zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech ÚSC, v platném znění, § 17 bod 7 písm. a) projednání Závěrečného účtu Obce Velký Týnec za rok 2024 s vyjádřením souhlasu s celoročním hospodařením, a to bez výhrad

Usnesení č. 3/20/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Účetní závěrku Obce Velký Týnec, IČO 00299669 sestavenou k 31. 12. 2024, vč. výsledku hospodaření

Usnesení č. 4/20/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Účetní závěrku Mateřské školy Velký Týnec, příspěvkové organizace, IČO 73184926 sestavenou k 31. 12. 2024, vč. výsledku hospodaření

Usnesení č. 5/20/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Účetní závěrku Základní školy Milady Petřkové Velký Týnec, příspěvkové organizace, IČO 47654546 sestavenou k 31. 12. 2024, vč. výsledku hospodaření

Usnesení č. 6/20/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 1/2025

Usnesení č. 7/20/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 2/2025

Usnesení č. 8/20/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Smlouvu o vykonání přezkoumání hospodaření Obce Velký Týnec za rok 2025 s Ing. Vladimírou Jordovou, Lhota nad Moravou 48, 783 32 Náklo za cenu 36.300,- Kč s DPH

Usnesení č. 9/20/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Směrnici o veřejných zakázkách malého rozsahu

Usnesení č. 10/20/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Smlouvu o zřízení věcného břemene - služebnosti č. IV-12-8027956/VB/1 mezi společností ČEZ Distribuce, a.s., zast. společností ELPREMONT ELEKTROMONTÁŽE S.T.O., SE SÍDLEM Velká Bystřice, ČSA 961, 783 53, jako stranou oprávněnou, a Obcí Velký Týnec, Zámecká 35, 783 72 Velký Týnec, IČ 00299669 jako stranou povinnou, jejímž předmětem je umístění podzemního vedení NN na pozemku p. č. 144/1 v k. ú. Vsisko, zapsaného na LV č. 10001 Obce Velký Týnec u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrální pracoviště Olomouc. Jedná se o zřízení přípojky k NN k RD ve Vsisku v ulici V Zahradách. Jednorázová celková náhrada je ve výši 2.000,- Kč + platné DPH. Zastupitelstvo obce pověřuje starostu obce uzavřením a podpisem smlouvy

Usnesení č. 11/20/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Smlouvu o zřízení věcného břemene - služebnosti č. IV-12-8003238/VB/1 mezi společností ČEZ Distribuce, a.s., se sídlem Děčín - Děčín IV-Podmokly, Teplická 874/8, PSČ 40502, jako stranou oprávněnou, a Obcí Velký Týnec, Zámecká 35, 783 72 Velký Týnec, IČ 00299669 jako stranou povinnou, jejímž předmětem je umístění podzemního vedení NN na pozemku p. č. 1975 v k. ú. Velký Týnec, zapsaného na LV č. 10001 Obce Velký Týnec u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrální pracoviště Olomouc. Jednorázová celková náhrada je ve výši 25.500,- Kč + platné DPH. Zastupitelstvo obce pověřuje starostu obce uzavřením a podpisem smlouvy

Usnesení č. 12/20/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Smlouvu o zřízení věcného břemene mezi společností GasNet, s.r.o., Brno, Plynárenská 499/1, Zábřovice, 602 00 Brno jako stranou oprávněnou, Obcí Velký Týnec, Zámecká 35, 783 72 Velký Týnec, IČ 00299669 jako stranou povinnou a Ředitelstvím silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, Praha 7, 145 05, IČ 65993390 jako investorem, jejímž předmětem je SO 510 Přeložka VTL plynovodu s odbočkou, realizovaná v rámci stavby PREL B ŘSD, VTL R55

Olomouc - Kokory, stavba 5501, číslo stavby 8800081103. Stavbou dotčené pozemky jsou p. č. 1730/41 a p. č. 1827/39 v k. ú. Velký Týnec zapsané na LV 10001 obce Velký Týnec u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrální pracoviště Olomouc. Jednorázová náhrada je ve výši 20.000,- Kč vč. DPH. Zastupitelstvo obce pověřuje starostu obce uzavřením a podpisem smlouvy

Usnesení č. 13/20/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje výběr firmy Stavby KOBLIHA s. r. o., Sokolská 15, 783 72 Velký Týnec na akci Revitalizace zámecké stodoly Velký Týnec za cenu 2.078.389,75 Kč bez DPH. Pověřuje starostu obce podpisem smlouvy. Akce bude realizována v případě zisku dotace z programu MAS Hanáckého Království

Usnesení č. 14/20/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje výběr firmy STAVING engineering, s. r. o., Bylinková 365/14, 783 01 Olomouc-Nemilany na akci na akci Stavební úpravy objektu čp. 98, Čechovice - TDS za cenu 495.000,- Kč bez DPH. Pověřuje starostu obce podpisem smlouvy

Usnesení č. 15/20/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Poskytnutí mimořádné dotace SDH Velký Týnec ve výši 170.000,- Kč na interiéru Hasičské zbrojnice Velký Týnec. Dotace je podmíněna získáním dotace od MAS Hanáckého Království v rámci dotačního titulu Výzva MAS č. 2 Podpora v rámci intervence 52.77.SP SZP 2021-2027 ve stejné výši, která bude následně v plné výši převedena do rozpočtu Obce Velký Týnec

Usnesení č. 16/20/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec doporučuje vedení TJ Sokol Velký Týnec podání žádosti do dotačního programu 06_07_Program na podporu rekonstrukcí sportovních zařízení v obcích Olomouckého kraje. V případě neúspěchu bude žádost znovu projednána po doplnění technických podrobností na 22. zasedání Zastupitelstva obce Velký Týnec

Usnesení č. 17/20/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje záměr pořízení knihopointu a přijetí Dotace Olomouckého kraje Chytrá knihovna všem ve výši 102.459,- Kč. Vlastní zdroj projektu činí 106.641,- Kč. Celkové náklady činí 209.100,- Kč

Usnesení č. 18/20/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Změnový list č. 12 - stavba Komunitního centra VT

Usnesení č. 19/20/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Stanovení pravidel pro napojení nových žadatelů na vodovodní řád VT v ulici Sadová

Usnesení č. 20/20/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Převod kladného hospodářského výsledku Mateřské školy Velký Týnec ve výši 58.031,92 Kč

Usnesení č. 21/20/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Etický kodex člena Zastupitelstva obce Velký Týnec

Usnesení č. 22/20/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje přesunutí projednání Jednacího řádu výborů Zastupitelstva obce Velký Týnec na 21. zasedání Zastupitelstva obce Velký Týnec

Usnesení č. 23/20/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Ceník pronájmů obecních budov a pozemků

Usnesení č. 24/20/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Podání žádosti o dotaci na rekonstrukci dětského hřiště ve Vsisku z dotačního programu 06_07_Program na podporu rekonstrukcí sportovních zařízení v obcích Olomouckého kraje

Usnesení č. 25/20/2022-26

Zastupitelstvo schvaluje přijetí dotace a uzavření smlouvy v dotačním titulu Dotace na pořízení, technické zhodnocení a opravu požární techniky, nákup věcného vybavení a zajištění akceschopnosti JSDH obcí Olomouckého kraje na vybavení jednotky sboru dobrovolných hasičů Velký Týnec ve výši 66.000,- Kč. Pověřuje starostu obce podpisem dotační smlouvy

Usnesení č. 26/20/2022-26

Zastupitelstvo schvaluje odprodej štep-kovače Elitet Supe prof 2000 (datum pořízení 2015) za účetní zůstatkovou cenu 200.215,- Kč

Usnesení č. 27/20/2022-26

Zastupitelstvo schvaluje odprodeji paletizační vidle Falconero (datum pořízení 2018) za účetní zůstatkovou cenu 78.875,- Kč

Usnesení č. 28/20/2022-26

Zastupitelstvo schvaluje záměr obce odprodat v k. ú. Děřichov nad Bystřicí pozemek p. č. 153 zastavěná plocha a nádvoří o výměře 853 m², na kterých se nachází stavba čp. 108, která je ve vlastnictví jiné osoby

PRODÁM DŮM

v rekonstrukci v obci Tršice
užitná plocha 130 m², plocha pozemku 537 m²

Bližší informace
na telefonu
606 498 110

Oprava vodovodních uzávěrů

V pátek 9. května jsme odběratele obecní pitné vody potrápili mnohahodinovou odstávkou. Důvod byl jediný. Výměna uzavíracích armatur, resp. hydrantů. K výměně uzávěrů došlo v Grygovské a Zámecké ulici, resp. v ulici Podšampilí, nové hydranty byly nainstalovány v Tovární ulici a v ulici Ke Mlýnu v Čechovicích. Postupná obměna těchto zařízení nám umožní při haváriích uzavírat menší úseky týneckého vodovodního řádu než doposud. S výměnou na dalších místech budeme pokračovat i ve druhé polovině letošního roku, popř. v příštím roce. Jde totiž o celkem finančně náročnou akci. Tato etapa nás přišla na 250 tisíc korun. Realizace se ujala firma Stakeogeo s. r. o., za obec ji zaštiťoval pan místostarosta Miroslav Zdráhal.

Petr Hanuška

3x Marek Spáčil

PROJEKT

„AKTIVNÍ ŽIVOT PO 50+ NEKONČÍ“

Registrační číslo projektu: CZ.03.01.01/00/22_032/0001222

Zlepšete si pracovní uplatnění s podporou!

V Olomouckém kraji běží projekt „Aktivní život po 50+ nekončí“, který je určen všem, kdo chtějí i po padesátce rozvíjet své schopnosti, zvýšit kvalifikaci nebo najít lepší pracovní uplatnění. Pokud je vám 55 a více, máte ideální příležitost posunout se profesně dál – s pomocí odborníků, bezplatně a s finanční podporou.

Co projekt nabízí?

Do projektu se může zapojit každý ve věku 55+ z Olomouckého kraje. Program je rozmanitý a šitý na míru potřebám účastníků:

- **Rekvalifikační kurzy** – získáte nové dovednosti a zvýšíte svou šanci na trhu práce.
- **Podpora zaměstnání** – pokud vás zaměstná nový zaměstnavatel, může díky projektu získat příspěvek až 25 000 Kč měsíčně na mzdové náklady po dobu 6 měsíců.
- **Bilanční diagnostika** – zjistíte, v čem jste silní, co vás baví a kam by mohl směřovat váš další profesní krok.
- **Proaktivní kurz** – kurz zaměřený na mezilidskou komunikaci, vyjednávání, sebereprezentaci, právní minimum, digitální dovednosti a další užitečné schopnosti pro život i práci.
- **Vzdělávací semináře pro osobní rozvoj** – naučíte se techniky mindfulness, sebereflexe, posilování vnitřní motivace a zdravého přístupu k sobě i okolí.
- **Individuální poradenství** – odborníci vám pomohou najít konkrétní možnosti a cestu podle vaší situace.

Pro koho je projekt určen?

Projekt je určen všem obyvatelům Olomouckého kraje ve věku 55 let a více, kteří chtějí:

- získat nové pracovní příležitosti,
- naučit se něco nového,
- nebo se prostě jen cítit jistěji v dnešním rychle se měnícím světě.

Kde projekt probíhá?

MS – promo engineering s.r.o.
Jilemnického 5/51, 779 00 Olomouc

Jak se zapojit?

Je to snadné – kontaktujte koordinátorku projektu:

Ing. Lenka Štajnerová
Tel.: 739 004 076
E-mail: stjajnerova@ms-promo.cz
Web: <https://ms-promo.cz/1606-2/>

Účast v projektu je zcela zdarma.

Nebojte se udělat krok vpřed – posílit své schopnosti, získat nové kontakty a zlepšit si pracovní i osobní život.

Aktivní život po padesátce rozhodně nekončí – právě teď může začít něco nového!

Spolufinancováno
Evropskou unií

Obec Velký Týnec a Komise pro volnočasové aktivity ZO Velký Týnec
přeje dětem krásné prázdniny!

Zmrzlina
pro děti ze ZŠ za vysvědčení
pro děti z MŠ za obrázek

27.6.
POTRAVINY NA NÁVSI

**ZA VYSVĚDČENÍ ČI OBRÁZEK
ZMRZLINA**

NA NÁVSI

VYSVĚDČENÍ
Český jazyk
Matematika
Přiroda
Tělesná výchova
Hudební výchova

Týnecké listy vyhlašují soutěž O FOTKU MĚSÍCE

**Nejoriginálnější fotka
bude oceněna každý měsíc
poukázkou na nákup
v Olympii Olomouc
v hodnotě 300,- Kč**

** po uveřejnění k vyzvednutí na sekretariátu OÚ ve Velkém Týnci*

Soutěží se ve dvou kategoriích

Život v naší obci

Do kategorie patří snímky zachycující člověka
při práci, odpočinku, zábavě, ale i portréty či akty.

Svět kolem nás

Do kategorie zařazujeme snímky zvířat, rostlin,
krajiny, ale i architektury a uměleckých děl.

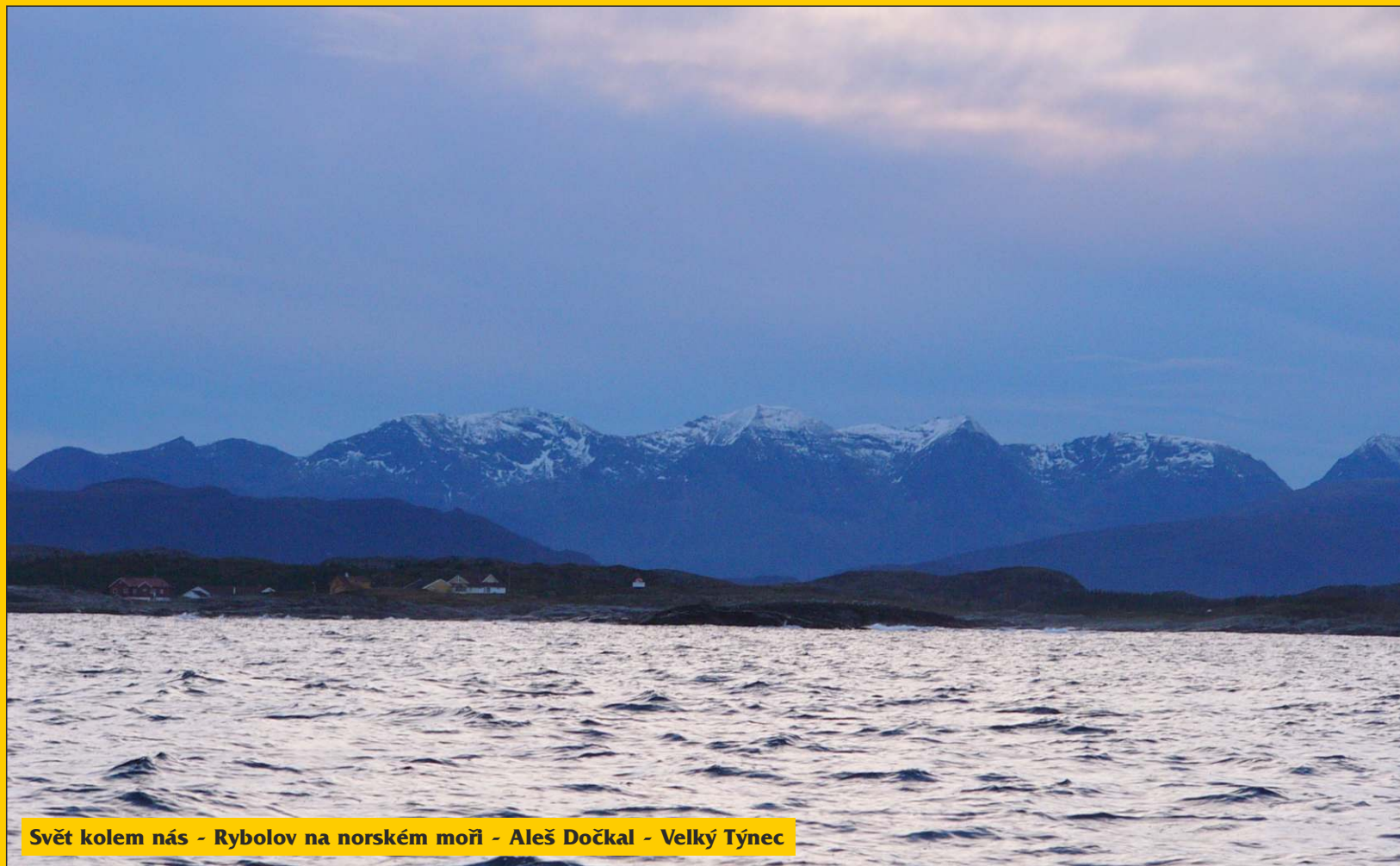
**Do jaké kategorie má být fotka zařazena,
rozhoduje autor.**

**Fotku je třeba zaslat na email:
mistostarosta@velkytynec.cz**

Nezapomeňte uvést jméno a příjmení autora,
adresu, věk a kategorii, ve které chcete soutěžit.

Život v naší obci - Sekáči - Monika Pazderová - Velký Týnec

Svět kolem nás - Rybolov na norském moři - Aleš Dočkal - Velký Týnec

SEČENÍ LÚKE 2025

TÝNECKÁ STODOLA 2025

Druhý týnecký jarmark v podzámčí

Druhou květnovou neděli jsme se mohli stejně jako minulý rok potkat na Týneckém jarmarku v podzámčí. Sluníčko vyálalo na jarmark spoustu návštěvníků. Dospěláci mohli utrácet u dvanácti prodejců, zatímco na děti, kterých dorazilo přibližně devadesát, čekalo několik úkolů s odměnou, resp. dílnička, kde kluci a holky vyrobili drobnost pro maminku k svátku, který jsme v tento den všichni slavili. Ve stáncích jste mohli zahlédnout například květiny (ať už čerstvé, sušené nebo k výsadbě), med, sušené ovoce, keramiku, náramky, náušnice či háčované doplňky a mnoho dalších věcí. Nouze nebyla ani o občerstvení. Kromě drobných pochutin a domácích koláčků byl pro mládež k zakoupení výběrný trdelník. K tomu kávačka nebo limča, pro odvážnější stáčené drinky. Děkujeme všem, co za námi v tento den dorazili, také prodejcům a organizátorům. Budeme se těšit opět v den, kdy slaví naše nejmilejší, naše maminky.

*Za Komisi pro volnočasové aktivity
ZO VT Tereza Kypusová*

© 11x archiv Komise pro volnočasové aktivity ZO VT

nová

zelená

úsporám

Oprav dům po babičce

Dotace na komplexní renovace pro majitele rodinných domů

Řekněte si o peníze předem a zrenovujte svůj dům

Dotace více než 1 000 000 Kč na zateplení a další opatření

Bonus za nezaopatřené děti a další výhodné bonusy

Zvýhodněný úvěr k dofinancování 2,18 %

Pro více informací kontaktujte: Michal Spurný (606/ 853 300)

Sýrárna Brazzale Moravia a.s., Litovel – Tří Dvory

BRIGÁDA - VÝROBA SYRŮ

Název pozice: Brigádník ve výrobě sýrů

Lokalita: Sýrárna Brazzale Moravia a.s., Litovel - Tří Dvory

Období: Květen - září 2025

Společnost Brazzale Moravia a. s., tradiční výrobce kvalitních sýrů Gran Moravia a dalších mléčných specialit, hledá brigádníky pro posílení svého výrobního týmu v Litovli na letní období.

Náplň práce:

- Aktivní účast na procesu výroby sýrů (vaření, míchání, otáčení, formování apod.).
- Práce s výrobními zařízeními a technologickými postupy.
- Fyzicky náročná práce, manipulace se surovinami a hotovými produkty.
- Dodržování hygienických standardů a bezpečnostních předpisů.

Požadujeme:

- Věk minimálně 18 let.
- Délka smluvního vztahu alespoň 1 měsíc (optimálně 2-4 měsíce).
- Dobrou fyzickou kondici (práce zahrnuje fyzickou manipulaci).
- Zodpovědný přístup k práci a spolehlivost.
- Zájem o potravinářskou výrobu výhodou.
- Práce na 12 hodinových směnách v režimu krátký/dlouhý týden.

Nabízíme:

- Nadstandardní finanční ohodnocení.
- Zajímavou pracovní příležitost v zavedené společnosti.
- Možnost získání zkušeností ve výrobě sýrů .
- Možnost dlouhodobé spolupráce.

Pokud Vás tato nabídka zaujala a splňujete uvedené požadavky, zašlete svůj životopis nebo krátké představení na e-mailovou adresu: muzik@brazzale.cz nebo kontaktujte nás telefonicky na čísle: 771 230 233 nebo 603 850 686

CENÍK

připojení k internetu v obci Velký Týnec

SLUŽBA	Wifi 5G	Wifi 60G		OPTIKA		
PŘI ROČNÍM PŘEDPLATNÉM	200 Kč	300 Kč	400 Kč	300 Kč	500 Kč	700 Kč
MĚSÍČNÍ PLATBA	240 Kč	360 Kč	480 Kč	360 Kč	600 Kč	840 Kč
RYCHLOST STAHOVÁNÍ	7 Mbps	50 Mbps	100 Mbps	100 Mbps	500 Mbps	1000 Mbps
RYCHLOST ODESÍLÁNÍ	3,5 Mbps	50 Mbps	100 Mbps	100 Mbps	100 Mbps	100 Mbps
LIMIT STAHOVÁNÍ	neomezený	neomezený		neomezený		
instalace zdarma se závazkem na 2 roky						

POZNÁMKA: Připojte se k nejrychlejšímu internetu v okolí. Pro dotaz na nejvyšší možnou rychlost využijte naše kontakty, rádi Vám obratem odpovíme. Instalace antény nebo optického modemu zdarma při úvazku na dva roky. Uvedené ceny jsou včetně DPH. Více informací a seznam čísel popisných obce, kde se dá připojit k optické síti najdete na <http://intranet.velkytynec.cz>. Jsme tu s vámi již více jak 20 let.

Objednávky a servis

608 292 789

Poruchová linka a nonstop záznamník

587 571 432

e-mail:

internet@velkytynec.cz

NAPSALI NÁM

Příběh o kvetoucím bodláku

Věřím tomu, že mnozí čtenáři Týneckých listů mě znají, a proto vědí, že celý život zpívám. Na plesech s kapelou Syrinx, na koncertech šansony Hany Hegerové. A také jazzové standardy, občas třeba i Led Zeppelin nebo folkové písničky s kytarou při posezení s přáteli.... Hudba je můj život. Nebyla jsem nikdy soutěživý typ člověka, a možná právě proto jsem nikdy v ničem nedosáhla prvenství. Až do té doby, než mi do života vstoupil příběh o kvetoucím bodláku...

lém těle – Slováci tomu říkají „zimo-mriavky“. U prvního poslechu bylo i pár mých přátel, a i na ně píseň zapůsobila úplně stejně. Bylo otázkou doslova několika dnů, kdy jsme ji nahráli ve studiu u Radima, naučila jsem se text a diváci měli možnost ji slyšet v premiéře na mém koncertě ve Velkém Týnci 20. října 2024. Na premiéru se dostavila i autorka písně – Lenka Marková, která přijela z Prahy pouze na tento večer, aby pak následně hned druhý den ráno v 7 hodin

vají ještě tři prvenství! Hitparádu Česká dvanáctka vysílá Český rozhlas Dvojka každou neděli od 16:00 hodin v premiéře, večer od 20:00 hodin na regionálních stanicích a pak ještě v repríze v úterý od 21:00 hodin. Písnička se drží v hitparádě díky hlasům, které jí posílají její fanoušci formou sms zprávy ve tvaru HIT a číslo písničky (pořadí podle posledního kola) na telefonní číslo 9001103. Stojí to 3 Kč. Hlasuje se vždy od neděle do středeční půlnoci. Písničku „I bodlák může kvést“ si můžete poslechnout na tomto odkaze na youtube: <https://youtu.be/-IRXcRjft-Q?si=ZvJv4lj9BY0an20>

Vaše hlasy rozhodují o tom, jak příběh „O bodlákově“ dopadne. Pokud se vám písnička líbí, hlasujte. Děkujeme za podporu!

Dana Chytilová
Autorka je týnecká rodačka,
učitelka a zpěvačka

archiv Dany Chytilové

A jak se to stalo? Ze všech programů, s nimiž vystupuji, jsou mému srdci nejbližší písně, které v sobě mají nějaký pocit, příběh, emoce, s nimiž se ztotožňuji. Proto zpívám šansony z repertoáru Hany Hegerové. Nicméně asi jako každý interpret, i já bych chtěla mít v repertoáru písně, které byly napsány pro mě a které nikdo přede mnou nezpíval. A tak jsem do světa vypustila přání a řekla jsem kromě jiného i mému pianistovi Radimovi Linhartovi, jestli neví o někom, kdo by mi napsal píseň, která bude se mnou souznít. A pak věci nabraly rychlý spád. Radim mi doporučil dámu, která u něho ve studiu nahrávala dětské písně a řekl, že píše pěkné písně i pro dospělé. Následně mi poslal několik jejích písní a hned ta první mi způsobila bouři v ce-

odletěla z Prahy na dovolenou... V listopadu jsem píseň poslala Martinovi Hrdinkovi, který moderuje hitparádu vysílanou na Českém rozhlase Dvojce pod názvem Česká dvanáctka. Nečekala jsem, že se něco stane... Jaké bylo moje překvapení, když jednoho únorového rána jsem nahlédla do mailu a tam byla zpráva, že píseň „I bodlák může kvést“ byla nasazena do hitparády Česká dvanáctka. Její postup v hitparádě byl v prvním týdnu 6. místo, pak 4., 2. a od té doby se pohybuje stále na předních pozicích. Má už na kontě ocenění „Zlatá česká dvanáctka“ za 12 týdnů v hitparádě, je zařazena v playlistu Nočního proudu na Dvojce a aspiruje na ocenění nejvyšší, což je „Platinová dvanáctka“ za 12 prvních míst. V době, kdy píšu tento článek, jsme byli už 9x první, takže zbý-

Pochvala Týnecké stodole

Dobrý den, zúčastnili jsme se s partnerkou sobotní akce „Týnecká stodola“ a velice se nám celá akce líbila. Chtěl bych touto cestou vyjádřit poděkování všem, kteří se do akce zapojili. Opravdu úžasný zážitek, skvělá organizace, bohatý program a hlavně spousta skvělých lidí, které jsme zde potkali. Jako poděkování přikládám pár fotek, že to tady děláte dobře a hlavně něco pro lidi. Úžasně! DĚKUJEME!

Budeme se těšit opět na další akci. S přáním hodně úspěchů Vaší obci.

Karel Baše a Mirka

PS: Pan král z pohádky (Přemek) je úžasný člověk a s takovými lidmi je radost se potkávat.

I bodlák může kvést

Procházím se cestou známou
Jenom jiné boty mám
Vzduch voní mátou, s každou ztrátou
Chápu život víc, chápu víc
Paprsky se v očích lámou
Slzu mění v drahokam
V pocitech hledám záchraný člun
Odplouvám, odplouvám

Vím, kde kreslí keře stíny, kde se dělá v řece vír
Kde větrné mlýny vzduch popohání
Pára z řeky tajně mizí a já chvíli plynu s ní
Ponechám v ní všechno, co mě tíží
Vodopádem z květů těžké časy omývám
Padá k zemi, dotkneš se ho dlaní
Máš ho blíž, než se zdá
Jedna země kolik světů,
jaký nádech dnes jim dám
Nenech se smutkem vést
I bodlák může kvést

Život se zdá jako průvod do pekel i ke hvězdám
Mít původ královský a tu moc
Pro chvíli s tebou se výsad vzdám
V představách se zmítám
Díky za ně, jsou můj chrám
A do všech komnat
Po stopách společných
Vcházím, tu cestu znám

Text: Lenka Marková
Zpěv: Dana Chytilová

Velký Týnec
a skupina
Poutníci

K21

© 2x Karel Baše

Tábory 2025

Koně nás učí jak vstoupit do své síly a citu

1. tábor pondělí 7. 7 - pátek 11. 7. 2025

Cirkusové dovednosti a koně

Příměstský tábor s koňmi
(spí se doma)

Cirkusové dovednosti učí: TEREZA ORŠULÍKOVÁ - performerka, tanečnice, lektorka pohybu, cestovatelka...

Vyzkoušíte si závěsnou akrobacii, pozemní akrobacii, kruhy hula hoop, tanec, divadlo, klaunské číslo, tvořivé aktivity jako malování na obličej i dekorace koní. atp. Tvorba: masek, kostýmů i dekorací pro vystoupení. Příprava společného závěrečného vystoupení pro rodiče.

CENA: 3.600,- Kč

(přihlašujete-li sourozence nebo kamarádku, cena je 3.200/dítě)

1. víkend pro dospělé i děti 11. 7. - 13. 7. 2025

Terapie koňmi

Pobytový víkend pro ty, kteří touží být v přírodě a s koňmi

Budeme objevovat řeč našeho těla, emocí, záměru a srdce. Ponoříme se do života s koňmi.

CENA za program na 3 dny + plná penze
3.000,- Kč (dospělý),
2.500,- Kč (dítě do 15 let)

2. tábor pondělí 21. 7. - pátek 25. 7. 2025

Seberozvoj s koňmi

Příměstský tábor pro děti
(spí se doma)

Budeme se učit vnímat své tělo i koně. Jak masírovat (nejen) koně, jak navazovat vztah. Jak vnímat své emoce a regulovat je. Hry na vnímání, soustředění, emoce, ježdění, ...

CENA: 3.400,- Kč
(přihlašujete-li sourozence nebo kamarádku, cena je 3.000/dítě)

3. tábor pondělí 28. 7. - pátek 1. 8. 2025

Cirkusové dovednosti + koně

Příměstský tábor
(spí se doma)

Budeme se učit vnímat své tělo. Vyzkoušíte si závěsnou akrobacii, pozemní akrobacii, kruhy hula hoop, tanec, divadlo, klaunské číslo, tvořivé aktivity jako malování na obličej i dekorace koní. atp. Tvorba: masek, kostýmů i dekorací pro vystoupení. Příprava společného závěrečného vystoupení pro rodiče.

CENA: 3.600,- Kč

(přihlašujete-li sourozence nebo kamarádku, cena je 3.200/dítě)

2. víkend pro dospělé i děti

2. 8. - 3. 8. 2025

Terapie koňmi

Pobytový víkend pro ty, kteří touží být v přírodě a s koňmi

Budeme objevovat řeč koní i našeho těla, jak masírovat koně. Ponoříme se do života s koňmi.

4. tábor pondělí 11. 8. - pátek 15. 8. 2025

Hobby horse

Tento tábor spojuje svět Hobby Horses a skutečné péče i jízdy na živých koních

Hobby Horse - umožňuje dětem trénovat tělo, soutěžit a zdokonalovat se v jezdeckých disciplínách, hravým způsobem s dřevěnými koníky.

Jízda na živých koních a péče o ně - naučíme děti, jak o koně pečovat, jak jim rozumět a jak si s nimi vytvořit opravdové pouto.

Tréninky a soutěže s Hobby Horses - děti se mohou těšit na parkurové závody, western trail s piknikem, barrel racing, drezúru i dostihy.

CENA: 3.400,- Kč

(přihlašujete-li sourozence nebo kamarádku, cena je 3.000/dítě)

Další informace o táborech a našem centru hledejte na adrese

<https://corazon-os.cz/tabory-2024-2/>

21.6.2025
17:00 - 22:00

Hradisko
Velký Týnec

SLUNOGRAM

electronic music session

Západ slunce nad Olomoucí, v ruce drink a ty v absolutním chillu. To zní fajn ne?

Na místě bude bar s topovými drinkama 🍹

Jo a jídlo? Stánek Hospoda Vesnice, to nejlepší gastro z okolí!

Hraje Duren, druhou půlku DJ Ambivalent, melodic house. Neplatí se žádný vlezný. Vidíme se tam ❤️ Tady ještě QR kódy s odkazem na ig a fb událost 📲

Yes, beru deku a du!

TIHLE LIDI.

VESNICE

VELKÝ TÝNec

Aktuální květnové informace z průběhu výstavby D55 Olomouc – Kokory

SO101 – km 0,300 – 1,500

- obousměrně byly uzavřeny rychlé jízdní pruhy, probíhá rekonstrukce středního dělicího pásu

SO 101 – km 1,500 – 3,600

- realizace vrstvy SC, prořezání dilatačních spár, realizace příkopových žlabů

SO 765 + SO 766

- vrtání pilot, osazení ŽB sloupů proti-hlukových stěn

SO 190.2

- realizace železobetonových základů portálů dopravního značení

SO 371

- retenční nádrž – realizace zemních prací, betonáž betonových prahů, pokládka zatravnovacích dlaždic

SO 201

- úpravy na mostu přes Týnečku – osazení sloupky protihlukové stěny

SO 134

- pokračování prací u křižovatky směr Grygov

SO 220

- betonáž mostovky, demontáž skruže

SO 301

- pokračování v realizaci hlavní stoky v km 1,100 – 1,500 (v uzavřeném středovém pásu)

SO 101 – km 3,700 – 4,800

- realizaci krajních drenáží v zářezu, pokládka SOS kabeláže

SO 202

- betonáž mostních říms, odbednění

SO 221

- ekodukt v zářezu – armování, bednění OP1, P2, OP3, betonáže, montáž skruže

SO 203

- realizace přechodových oblastí mostu, dokončení izolací, přesypání mostní konstrukce

SO 101

- v km 4,600 – 6,100 realizace šterkodrtí, pokládka šterbinových žlabů, realizace SOS kabeláže; km 6,200 – 6,700 – realizace šterkodrtí, ohumusování svahů, hydrooesevy

SO 373 + SO 374

- zemní práce, bednění a armování výtokových objektů retenčních nádrží

SO 205

- realizace přechodových desek – podkladní beton, bednění, armování, betonáž

SO 206

- realizace gabionových křídel, zásypy, realizace přechodových oblastí

SO 304

- realizace uličních vpustí

SO 130

- dálniční odpočívky na konci úseku – zemní těleso na obou stranách dokončeno, LS hotova aktivní zóna, pravá strana realizace aktivní zóny

SO 101 – km 6,700 – 7,200

- realizace drenáží, realizace příkop

SO 321

- probíhají práce na výtokovém objektu

SO 49x

- na celé stavbě probíhají práce na objektech řady SO 490 – SOS systémy – překopy, výkopy, pokládka kabelového vedení, zásyp, protlak

Ing. Jiří ŠKRABAL

Provozně-obchodní náměstek EUROVIA

Fotografie byly pořízeny dronem na konci měsíce dubna

Krajský úřad Olomouckého kraje sbírá nápady k dalšímu rozvoji. Máte nápad, co by mohl vylepšit? Řekněte mu to

Jak jste spokojeni se službami Krajského úřadu Olomouckého kraje? Kraj se opět obrací na širokou veřejnost s žádostí o poskytnutí zpětné vazby. Vyplněním jednoduchého dotazníku, který zabere jen pár minut, můžete ovlivnit, jak budou fungovat služby a komunikační kanály krajského úřadu.

„Spokojenost obyvatel našeho kraje a klientů našeho úřadu je pro nás prioritou. Dotazníky nám pomáhají získat cenné podněty, které vedou ke zlepšení našich služeb. Všechny došlé odpovědi zpracujeme, důkladně zanalyzujeme a následně je využijeme k reálným změnám v oblastech, které jsou pro nás klíčové. Děkuji všem, kteří si najdou chvíli a dotazník vyplní. Každý názor je pro nás velmi důležitý,“ říká Lubomír Baláš, ředitel Krajského úřadu Olomouckého kraje.

Způsobů, jak vyplnit dotazník spokojenosti se službami krajského úřadu, je v letošním roce několik. Kdo zvládá elektronickou formu komunikace, může naskenovat QR kód uvedený u tohoto článku do telefonu a dotazník vyplnit online. Odkaz na formulář je k dispozici také na webu Olomouckého kraje www.olkraj.cz. Jestli máte raději tištěnou verzi dotazníku, můžete si ho vystříhnout z květnového vydání měsíčníku Olomouckého kraje, vyplnit a odevzdat v recepci Krajského úřadu Olomouckého kraje (Jeremenkova 40a, Olomouc) nebo ho zaslat poštou. Nově

ve spolupráci se samosprávami nabízíme občanům i možnosti odevzdat vyplněný dotazník přímo na nejbližším obecním či městském úřadu nebo v turistickém informačním centru. Občané Velkého Týnce, Vsiska a Čechovic mohou dotazník odevzdat na sekretariátu starosty obce.

Minulý rok se kraji vrátili stovky vyplněných dotazníků se spoustou zajímavých podnětů. Mimo jiné mířily na webové stránky, jejich přehlednost a způsob vyhledávání a získávání informací. Jednou z novinek na krajském webu je

proto zavedení navigačního systému u kontaktních informací. Vylepšen byl také vyhledávač, který pracuje na principu našeptávače s umělou inteligencí a uživatel dopředu nabídne nejčastěji hledané výrazy.

„Odpovědi v dotazníku jsou anonymní a budeme je shromažďovat do pátku 13. června. Následně je vyhodnotíme a výsledky budeme prezentovat nejpozději v listopadovém čísle měsíčníku Olomouckého kraje a na webovém portálu kraje,“ doplňuje Luděk Niče, vedoucí odboru kanceláře hejtmana Olomouckého kraje.

Tak co říkáte – dáte Krajskému úřadu Olomouckého kraje vědět, co zlepšit?

Vladimíra Hacsiková
vedoucí oddělení tiskového a PR
Krajský úřad Olomouckého kraje

ZE ŽIVOTA MATEŘSKÉ ŠKOLY

Zápis dětí do Mateřské školy

Ve dnech 5. a 6. května proběhl v Mateřské škole ve Velkém Týnci zápis nových dětí. Velmi nás těší, že rodiče projeví o naši školu velký zájem! Přišlo se zapsat více než čtyřicet budoucích malých školáčků. Děkujeme za milá slova a pochvaly, které jsme během zápisu slyšeli. Jsme rádi, že naše práce má smysl a přináší radost nejen dětem, ale i jejich rodičům. Věříme, že i nově přichozí děti u nás najdou bezpečné, podnětné a radostné prostředí plné zážitků.

Než ale přivítáme nové tvářičky, čeká nás ještě rozloučení s našimi předškoláky, kteří po prázdninách zamíří do školních lavic. Toto loučení bývá každoročně plné emocí, smutku z odcházení,

ale i hrdosti nad tím, jak děti vyrostly a co všechno zvládly. Pro ně i jejich rodiče chystáme slavnostní rozloučení v cestovatelském duchu, aby si svůj poslední den u nás pořádně všichni užili.

A tak se smutek z rozloučení brzy promění v radost z nových začátků. Těšíme se na společně strávený čas s novými dětmi a věříme, že nás všechny čeká krásné dobrodružství.

Veronika Batová

Autorka je zástupkyní ředitelky
Mateřské školy VT a zastupitelka obce

Čarodějnické dopoledne v Kuřátkách

Poslední dubnové dopoledne patřilo ve třídě nejmladších dětí naší školky čarodějnicím. Od samého rána se scházeli malí čarodějové a čarodějky ve svých kostýmech, aby si vyzkoušeli všelijaké kouzelnické dovednosti. Čekalo je létání na koštěti, skákání přes „ohníčky“, poznávání bylinek, a také hledání příšerek, které se nám rozutekly po zahradě. Soustředěnost malých čarodějů

vyžadovalo rovněž míchání kouzelných lektvarů z roztodivných ingrediencí, které se všem povedlo na jedničku. S velikým potěšením zkoušejících čarodějek obdržely všechny malé čarodějné bytosti za to, že obstály v připravených zkouškách, čarodějnické vysvědčení a malou sladkost.

Paní učitelky z Kuřátek

Den s SDH Velký Týnec

Koncem dubna strávily děti z celé naší mateřské školy nádherné dopoledne u místních hasičů. Všichni se nedočkavě přišli k „hasičárně“, kde pro nás členové místní jednotky SDH připravili stánoviště s nejrůznějšími úkoly a aktivitami. Děti si vyzkoušely stříkat z hadice na cíl, oblékaly papírového hasiče, běhaly slalom s částmi výstroje, doslova si pro-

lezly hasičská auta, prohlédly si vybavení a obleky, z nichž některé si mohly i vyzkoušet. Úžasné dopoledne plné zážitků nemohlo ukončit lépe nic jiného než houkání opravdové hasičské sirény. Ještě jednou velice děkujeme všem hasičským dobrovolníkům za pozvání a krásný program!!!

Děti a učitelky MŠ

© 6x archiv MŠ Velký Týnec

© 6x archiv MŠ Velký Týnec

Výlet do centra ekologických aktivit Sluňákova

Na výlet do Sluňákova – centra ekologických aktivit se vydaly třídy Sluníčka a Včelka. Cesta autobusem nebyla dlouhá a děti si užily už jen samotnou jízdu. Počasí nám vyšlo na jedničku a po celou dobu nám krásně svítilo sluníčko. Hned po příjezdu jsme si dali svačinku, protože jako první, co zaznělo od dětí, je ono známé: „Já mám hlad!“ Tak jsme si s dětmi dali svačinku na krásném dře-

věném posezení a hned poté vyrazili na cestu plnou dobrodružství, kterou jsme započali skluzavkou a proběhnutím tunelu. Šli jsme krásnou přírodou a po cestě plnili různé úkoly na téma „Život na louce“, ale přitom také pozorovali přírodu. Děti si například zkusily udělat voňavý elixír z lučních rostlin nebo se z nich stali motýli a měly se proletět po louce. Největším zážitkem však pro děti

bylo, že jsme se ztratili. Neztratili jsme se doopravdy, jen jsme šli opačnou stranou, ale dorazili jsme zase zpátky na začátek.

Ke konci výletu jsme si museli dát další pauzu na svačinku, protože dětem po chůzi a běhání zase vyhládlo. Pak měly děti chvíli na volnou hru u skluzavky a následoval odjezd do školky. Paní učitelky očekávaly, že bude v autobuse

hrobové ticho, jak budou děti unavené, ale byla to ještě hlučnější jízda než na samotný výlet. Moc jsme si výlet užili a máme plno společných zážitků.

*Za Sluníčka a Včelky Adéla Galásková
Autorka je učitelka*

© 4x archiv MŠ Velký Týnec

Koťátka v ZOO

Jako cíl našeho školního výletu jsme si vybrali naši krásnou ZOO. Dětem se v ZOO moc líbilo. Poznály téměř všechna zvířátka a měly radost z nových přírůstků ve výběžích. Největší ohlas skládily žirafy, které se dětem ukázaly ve výběhu v plné kráse a přišly je pozdravit až k okraji skleněného zábradlí. Pandy červené předváděly svoje akrobatická čísla a surikaty je vítaly hlasitými ostrými zvuky, kterým zoologové říkají „strážcova píseň“, které informují ostatní členy skupiny o jejich hlídání a o tom,

kdo zrovna hlídá. Lenochodí se líně protahovali na větvích, lev s lvicí si užívali rodinné pohody. Samozřejmě nechyběla ani návštěva akvária, kde děti potkaly Nema i Dory a se zatajeným dechem pozorovaly žraloka i krokodýla. Vlci se vyhřívali na sluníčku a ani je nenapadlo nás vyděsit svým vytím. Žádné koťátko si v ZOO nenechali, a tak jsme se šťastně vrátili domů.

*Za třídu Koťátek Kateřina Parčová
Autorka je učitelka*

© 4x archiv MŠ Velký Týnec

Vystoupení pro seniory

Ve středu 13. května se v prostorách místního společenského domu rozezněl dětský smích, zpěv i potlesk. Děti z mateřské školy, konkrétně z oddělení Berušky, přišly potěšit seniory svým vystoupením, které připravily k příležitosti Dne matek.

Malí účinkující si přichystali program básniček, písniček i jednoduchých tanečků. Vystoupení se neslo v přátelské a srdečné atmosféře. I když některé děti

na chvíli ztratily odvahu, všichni diváci vystoupení ocenili potleskem a vlídným úsměvem.

Akce měla za cíl nejen oslavit Den matek, ale také prohloubit mezigenerační vztahy a propojit svět nejmladších s těmi nejzkušenějšími. Podle ohlasů z obou stran se to podařilo na výbornou.

*Za třídu Berušek Michaela Hrabcová
Autorka je učitelka*

© archiv MŠ Velký Týnec

Sluníčka

Mateřská škola
Velký Týnec

Koťátka

Ve školce jsme oslavili
svátek našich maminek.
Každá třída si připravila
krátké vystoupení a děti
vyrobily dárečky.

Včelka

Kuřátka

**11.5.
MAMINKY MĚLY
SVÁTEK**

Berušky

Den otevřených dveří a 50 let samostatné mateřské školy v Suchonicích

Dne 10. dubna se v Mateřské škole Suchonice konal Den otevřených dveří, který jsme spojili s oslavou významného jubilea – 50. výročí založení samostatné mateřské školy v obci.

Návštěvníci měli možnost prohlédnout si výstavu dobových fotografií, které pocházejí jak z archivu mateřské školy, tak i ze soukromých sbírek pamětníků, kteří nám je s ochotou zapůjčili. Ve třídě Kořat probíhala výstava retro hraček a didaktických pomůcek – objevily se mezi nimi opravdové poklady, se kterými si hrávali a učili se nejen naši rodiče, ale i prarodiče.

Třída U Mědů naopak představila současnost. K vidění byly nejmodernější hračky, didaktické pomůcky a IT technika. Návštěvníci si mohli vyzkoušet práci s interaktivní tabulí, která je dnes běžnou součástí vzdělávání. Součástí dne byla i výstava školních kronik. Kromě té aktuální a těch z posledních desetiletí jsme vystavili také kopii nejstarší kroniky dochované v archivu města Olomouce. Nejstarší záznam pochází z roku 1800, kdy byla v budově založena Národní škola Suchonice. Historie vzdělávání v této budově tak sahá až 225 let zpět.

© 5x archiv MŠ Suchonice

Velkým potěšením pro nás byla návštěva bývalých paní ředitelky a učitelky, které se přišly podívat a s nostalgií vzpomínaly na své působení v této škole. Mezi hosty byli i rodiče s dětmi, které se chystají k zápisu na příští školní rok. Některé děti si nové prostředí a hračky tak oblíbily, že rodiče měli dost práce je přesvědčit k odchodu. Pro děti byl připraven i veselý doprovodný program – do školky zavítala klaunka, která děti pobavila klaunským představením

a nadchla je výrobou balónkových zvířátek. Děkuji všem, kteří se podíleli na organizování této akce, i všem, kteří se přišli podívat, vzpomínat, nebo si jen užít příjemné odpoledne.

Lucie Smékalová
Autorka je ředitelkou Mateřské školy Suchonice

Japonské centrum
Univerzity Palackého

ODPOLEDNE

S MANGOU A ANIME

1. června od 14:30
Kino Velký Týnec

14:30 - 15:00 - soutěže a kvíz o ceny
15:00 - 15:45 - přednáška o manze a anime
16:00 - 17:45 - promítání filmu
Doručovací služba čarodějky Kiki

Každý dětský návštěvník obdrží odměnu.

Vstup zdarma!

OMG! **WHAT?**

KNIHOVNA

Velký Týnec-Vsisko

OTEVÍRACÍ DOBA KNIHOVNY V DOBĚ LETNÍCH PRÁZDNIN 2025

OZNAMUJEME, ŽE V PONDĚLÍ 7. ČERVENCE 2025 BUDE KNIHOVNA **UZAVŘENA**

PROVOZNÍ DOBA KNIHOVNY V MĚSÍCI ČERVENCI A SRPNU: 17 – 18 HOD.

**ČINNOST ŠACHOVÉHO KLUBU NEBUDE
V DOBĚ LETNÍCH PRÁZDNIN PROBÍHAT.
TĚŠÍME SE NA VÁS 8. 9. 2025**

VÝZVA PRO DĚTI

V PONDĚLÍ 30. 6. 2025 mezi 17 – 19 hod.

**PŘINES DO KNIHOVNY UKÁZAT SVOJE
VYSVĚDČENÍ.**

I KDYŽ NEBUDEŠ MÍT SAMÉ JEDNIČKY, ZÍSKÁŠ ODMĚNU!!!

REGISTRACI DO KNIHOVNY NA ROK ZDARMA :-)

Pro registrované děti máme připravenou sladkou odměnu.

SKAUTSKÉ OKÉNKO

Čtvrtá dekáda péče o poutní areál ve Staré Vodě odstartována

V polovině května jsme symbolicky zahájili čtvrtou dekádu pravidelné péče o poutní areál ve Staré Vodě u Libavé. O víkendu 17.–18. května se zde uskutečnila tradiční jarní brigáda, na kterou se sjeli dobrovolníci a skauti z různých koutů regionu. Už v pátek dorazily oddíly z Čechovic, Velkého Týnce, Doloplatz, Velkého Újezdu, Olomouce a Dubu nad Moravou. Poctivě nás posílila i pětičlenná družina skautů z Polska, čímž se celková účast vyšplhala na více než padesát nadšených pomocníků.

Za poslední rok došlo v areálu k mnoha pozitivním změnám. Významnou proměnou prošla oblast za bývalým klášteřem i přístupová cesta vedoucí ke hřbitovu. V období vegetačního klidu byly v širokém perimetru klášterních zahrad odstraněny náletové dřeviny, což celému prostoru výrazně odlehčilo a otevřelo nové výhledy. Přístupová cesta ke hřbitovu byla obnovena v původní historické trase mezi klášteřem a školou. Výsledkem bude čisté, zatravněné prostranství, které bude nejen estetičtější, ale i lépe udržovatelné.

Na těchto úpravách se během zimy a jara podíleli desítky dobrovolníků, samotné Město Libavá i spolek Poutní místo Stará Voda. Skvělou práci odvedl také správce kostela Aleš Tománek, bez jehož nadšení by mnohé z těchto kroků nebyly možné. Během samotného pracovního víkendu jsme přiložili ruku k dílu při údržbě travnatých ploch, sbírání kamenů na zkul-

vované ploše pod hřbitovem, čištění klášterních prostor od náletových keřů, úklidu okolí Královské studánky a drobných pracích v interiéru poutního kostela. Všichni účastníci poctivě pracovali celé sobotní dopoledne a pokračovali i po obědě až do příchodu podvečerního deště, který venkovní činnosti symbolicky ukončil. I tak se toho ale stihlo opravdu mnoho.

Večerní program, jehož tradiční součástí bývá průvod se svíčkami ke Královské studánce, jsme kvůli nepříznivému počasí letos upravili. Místo průvodu jsme se sešli v potměšlém kostele, kde jsme si společně připomněli nejen historii Staré Vody a samotného areálu, ale i význam naší dlouholeté akce Obnova Staré Vody. Nechyběla ani vzpomínka na bratra Jana Pečíňku – „Jamba“, který byl po mnoho let duší a hnací silou našich aktivit. Od jeho odchodu již uplynul rok. My jsme se za tuto dobu utvrdili v tom, že jeho odkaz chceme dál naplňovat. Pro všechny, kdo by se chtěli o dění ve Staré Vodě dozvědět více, doporučujeme navštívit webové stránky www.poutnimisto-staravoda.cz, kde najdete rozpis pravidelných bohoslužeb, termíny přístupnosti kostela i informace o plánovaných akcích. Pouť ve Staré Vodě - Svatoanenské triduum proběhne 25. - 27. července.

Jiří Dvořák
skautský oddíl Poutníci Čechovice

6x archiv Skautu Velký Týnec a Čechovice

Závod Čarodějnic a běh Waopů

I letos jsme se sešli 30. dubna na Hradisku nad Velkým Týncem. Tento kopec se stává místem sletu čarodějnic a běhu Waopů, kteří se poměřují v dovednostech a znalostech z několika oblastí. Tentokrát se jednalo o práci s mapou, třídění odpadu, poznávání stromů a živočichů z našeho okolí, základy první

pomoci, luštění šifer, hod na cíl a poznávání významných osobností naší země. Celé odpoledne bylo tradičně zakončeno zapálením hranice s čarodějnicí a oceněním nejlepších závodnic a závodníků.

Marie Zdráhalová,
Skaut Velký Týnec

archiv Skautu Velký Týnec a Čechovice

Týnecké kino přešlo na moderní promítací technologii

Vážení filmoví přátelé, kino přechází na projekci DCI Serveru. Jedná se o zařízení, které slouží pro přehrání digitálních filmů ve formátu DCP. Jde o velmi výkonné multimediální počítače s diskovým polem, zálohovanými zdroji a s velmi kvalitním zabezpečením uloženého obsahu. Umožní nám rozšířit nabídku filmů. Pohádky, které jsme na původním

zařízení již nemohli promítat, zařadíme znovu do programu. V souvislosti s touto novou technikou dojde ke změně ve výši vstupného, která se bude odvíjet od typu filmu (novinka, datum premiéry atp.). Cena bude pohyblivá a najdete ji na webu obce nebo facebooku, případně na informačních plakátech. Ke změně dochází od 1. června 2025.

Ještě připomenou, že obec na modernizaci promítací techniky získala dotaci 300 tisíc Kč, 1,3 miliónu Kč investovala ze svého rozpočtu.

Požádali jsme odbornou firmu, aby pro naše čtenáře stručně zhodnotila přínos nové technologie.

Takže...

...DCI (Digital Cinema Initiatives) technologie je standard digitálního promítání, který se používá v kinech pro zajištění vysoké kvality obrazu a zvuku.

Tento standard je zaměřen na zajištění lepšího vizuálního a zvukového zážitku pro diváky. Mezi hlavní výhody DCI technologie v kinech patří:

Vyšší kvalita obrazu

Rozlišení: DCI standard definuje minimální rozlišení 2048 x 1080 pixelů, což je výrazně lepší než starší technologie. Tímto způsobem se dosahuje ostrého a detailního obrazu.

Větší barevný rozsah: Digitální technologie umožňuje širší spektrum barev a lepší kontrast, což přispívá k živějším a realistickým obrazům. Stabilita obrazu.

Vyšší kvalita zvuku

DCI standard zahrnuje podporu pro pokročilé zvukové systémy.

Bezproblémová distribuce filmů: Filmy jsou distribuovány digitálně, což znamená snížení nákladů na přeprávu a zjednodušení procesu uvedení filmů do kin. Digitalizace distribuce usnadňuje aktualizace a opravy filmů, pokud je to potřeba.

Kinům dává digitální technologie více flexibility při výběru filmů.

Marie Janečková

Autorka je ředitelkou a dramaturgyní
Kina Velký Týnec

2x Marie Janečková

Pumptrack ve Vsisku byl otevřen!

V deštivém a větrném nedělním odpoledni 18. května byl otevřen pumptrackový areál ve Vsisku, který obec zbudovala z vlastních prostředků zhruba za 4 milióny Kč. Členky zastupitelstva obce paní Petr Kolibová a Petra Roubíčková připravily krátký otevírací program, který bohužel narušily výše uvedené klimatické podmínky. Nicméně několik desítek nadšených dětí a jejich rodičů i prarodičů zkoušku počasí hrdinně vydrželo, spatřilo ukázkové jízdy profesionálů a vyslechlo i řeč paní zastupitelky Petry Kolibové, která přítomným přiblížila, na jakých základech je založen pumptrackový sport...

„Ahoj, dneska bych vám chtěla povědět něco o jednom skvělém místě, které je čím dál víc oblíbené mezi dětmi, teenagery i dospělými. Jmenuje se pumptrack – a není to jen nějaká obyčejná dráha. Je to místo, kde se spojuje sport, technika, zábava a pohyb na čerstvém vzduchu. Co je tedy pumptrack? Je to dráha určená pro jízdu na kole, koloběžce nebo skateboardu. Je tvořená z boulí (kopců) a klopených zatáček, které se opakují v plynulém rytmu. Název pochází ze slova „pump“, protože jezdec se po dráze pohybuje bez šlapání – jen pomocí pohybu těla, tzv. pumpování.

Jak se na něm jezdí? Cílem je projet celý okruh bez šlapání. Jezdec zrychluje a udržuje rychlost tím, že přenáší váhu těla – nahoru a dolů přes boule. Je to technický, ale velmi zábavný styl jízdy, který se dá rychle naučit a postupně zlepšovat.

Pro koho je určený? Pro všechny věkové kategorie – od malých dětí až po dospělé. Pro začátečníky i zkušené jezdce – každý si najde svůj styl a tempo. Pro jednotlivce i skupiny – můžeš jezdit s kamarády nebo si trénovat sám.

Proč je oblíbený? Je to zábava – skvělé odreagování a často i pořádná dávka adrenalinu. Je to bezpečné prostředí – většina pumptracků je navržena tak, aby byly vhodné i pro děti. Je to dostupné – nepotřebuješ žádné speciální nebo drahé vybavení, stačí obyčejné kolo nebo koloběžka.

Jaké jsou základní postoje při jízdě? Jezdí ve stoje – nesedeš si na sedlo. Nohy měj na pedálech vodorovně (ne jedna výš než druhá). Kolena a lokty lehce pokrčené, tělo uvolněné, připravené reagovat na terén. Pohled směřuje dopředu, ne dolů na kolo – díky tomu líp čteš dráhu.

Nakolik důležité je pumpování – pohyb těla? Klíčem je přenášet váhu těla – tzv. pumpování. Když najíždíš na bouli: na-

rovnej se a zvedej tělo nahoru. Když sjíždíš z boule dolů: zatlač tělo dolů, jako bys ji přimačkával. Tento pohyb vytváří rychlost, aniž bys musel šlapat.

Bezpečnost především. Vždy jezdí s přilbou, ideálně i s chrániči na kolena a lokty. Dodržuj směr jízdy a buď ohleduplný k ostatním jezdčům. Začni pomalu, seznam se s dráhou, a až pak přidávej rychlost.

Co se na pumptracku dá dělat? Na pumptracku se pořádají závody – pro děti, teenagery i dospělé. Závodí se buď

na čas (kdo projede okruh nejrychleji), nebo v dovednostech (styl jízdy, plynulost, technika). Mohou se tu konat i tréninky, výukové kurzy nebo komunitní akce – třeba „Pumptrack day“, kde si lidé společně zajezdí a učí se jeden od druhého.

Shrme to: Pumptrack není jen dráha. Je to místo, kde se spojuje pohyb, zábava, technika a komunita. Každý, kdo si na něj stoupne – ať už na kole, koloběžce nebo skateboardu – se učí ovládat své tělo, zlepšuje kondici a získává nové

dovednosti. Ale hlavně – je to zábava. Každá boule tě posune dál, každá zatáčka tě naučí něco nového. Ať už je ti 6 nebo 60, pumptrack je tu pro všechny. Nepotřebuješ být profesionál – stačí chuť jezdit, učit se a užívat si pohyb venku.

Tak pojďme jezdit, pumpovat a hlavně – bavit se naplno!”

Z poskytnutých zdrojů přednesla

Petra Kolibová

Autorka je zastupitelkou obce

7x Petr Hanuška

Klid a vášeň: Když se malířský sen splní v šedesáti

V současné době zdobí zdi zámecké chodby našeho obecního úřadu nádherné obrazy s motivy krajiny a přírody. Dýchá z nich převážně klid a pohoda, ale někdy také dramatické napětí. Jde o výstavu našeho spoluobčana **Bohumila Horkého** s názvem „Dotek přírody“. U příležitosti vernisáže jsem měla jedinečnou příležitost zeptat se tohoto talentovaného malíře-amatéra na jeho cestu k umění.

Bobe, prosím, mohl by ses na úvod našeho rozhovoru čtenářům představit, říct něco o sobě, o svém životě v Týnci?
V loňském roce jsem oslavil šedesátku, takže celý život pracuji jako pojišťovací makléř. Ve Velkém Týnci bydlím patnáct let a několik let jsem pracoval v kulturní komisi a pomáhal při pořádání akcí v naší obci.
V „upoutávce“ na výstavě je napsáno, že maluješ teprve tři roky. Co tě přimělo vzít štětec do ruky? Byl to nějaký impuls nebo spíš postupný proces?
Ano malovat jsem začal opravdu před třemi roky, do té doby jsem o tom jen snil. Už když jsem vlastnil chalupu v Rakové u Konice, toužil jsem si na půdě vybudovat ateliér, bohužel zůstalo jen u snu. Ono není nikdy pozdě s čímkoli začít a zřejmě vše má svůj čas.
Vzpomínáš si na svůj první obraz?
Můj první obraz jsem namaloval na kurzu v Bruntále. Viděl jsem upoutávku v televizi a paní Laštovičková měla nejbližší kurz v Bruntále, tak jsem se rozhodl tam. A musím říci, že mě to úplně pohltilo.

Kde hledáš inspiraci? Proč zrovna příroda?
Inspiraci hledám na internetu. Když mě nějaký obrázek zaujme, snažím se jej namalovat. Zatím si netroufám vyrazit někam do přírody a malovat v terénu. Také stojan, který jsem si sám vyrobil, váží okolo třiceti kilo, a to bych asi nezvládl. Malování přírody je pro mě jednodušší než portréty, ztížení, zvířata.

Jak bys popsal svůj styl malby? Které motivy a techniky tě nejvíce oslovují?
Zvolil jsem si malbu olejem na plátno, metodu mokré do mokrého. Plátno nejdříve natru celé olejem, jen v tenké vrstvě a pak teprve používám barvy. Vytvořím podkladovou vrstvu, pak nechám několik dní zaschnout a pak dodělávám detaily.
Kde maluješ? Máš něco jako ateliér?
Maluju výhradně doma. Z jednoho pokoje jsem si udělal ateliér a barvy jsou snad úplně všude. Třeba se mi někdy podaří vybudovat skutečný ateliér a také malou stolárnu. Rámy si vyrábím sám, zatím u švagra v Rýmařově.
Maluješ vždy jen jeden obraz nebo jich máš rozpracovaných více?
Obrazů mám rozděláno několik, protože olejové barvy dlouho schnou a měl bych velké prostroje.
Co na tento tvůj relativně nový koníček říká rodina?
Žena je naštěstí velmi tolerantní a také je mým prvním kritikem. A hlavně, kdo si hraje, nezlobí.
Jak se zrodil nápad na tuto výstavu?

Výstavu domluvila sousedka Gábina Piňosová. Párkrát jsem ji ukázal fotky svých obrazů a ona nelenila a vše domluvila. Já sám bych si nikdy netroufl své obrazy vystavovat. Jsem samouk a úplný začátečník. Nikdy předtím jsem nemaloval, a kdyby mi někdo před třemi lety řekl, že malovat budu a budu mít výstavu, asi bych to považoval za vtip.
Jak dlouho trvala příprava na tuto výstavu

3x Vendula Vránová

a co pro tebe znamená tato vernisáž?
Přípravy na výstavu trvaly asi šest týdnů. Hlavně jsem měl obavy, že nemám dost obrazů a ze začátku jsem měl spíše trému. Trvalo dlouho, než jsem se začal na vernisáž těšit, ale nakonec se vše podařilo a pro mě to byl splněný sen. Doufám, že se obrazy líbily. Rád bych maloval dál, je to nádherný koníček. Včera jsem byl na výstavě obrazů ve Slučákově

ve v Horce nad Moravou. Velmi rád se podívám na tvorbu ostatních. Jsem teprve na začátku a inspirace není nikdy dost.
Bobe, moc ti děkuji za rozhovor, ve kterém ses s námi podělil o tvou cestu k malování. Přeji ti do budoucna nekonečnou inspiraci a spoustu radosti z každého nově namalovaného obrazu.

Rozhovor vedla Vendula Vránová

Snaha o překonání rekordu

Dne 23. května 2025 se konal ve Vyškově Den s Hanáckou besedou. Jednalo se o setkání folklorních souborů z Hané a blízkého okolí za účelem překonání českého rekordu zapsaného v České knize rekordů pod názvem: „Nejvíce krojovaných osob tančících Hanáckou besedu“. Poslední zapsaný rekord byl v roce 2013, kdy v jeden okamžik tancovalo na vyškovském Masarykově náměstí 440 krojovaných tanečníků.

Naši obec reprezentovaly 4 taneční páry z folklorního souboru Týnečáci.

Bohužel ani naše podpora nestačila na překonání rekordu. V jeden okamžik tančilo na vyškovském náměstí „jen“ 354 krojovaných. Ale i tak to byla krásná podívaná.

Jeden rekord však vytvořen byl. Mezi nejmladší a nejstarší tanečnicí byl věkový rozdíl 89let. Zkrátka tanec je radost, láska, energie a možná i recept na dlouhověkost.

Děkujeme tanečníkům za hezkou reprezentaci.

Lenka Pazderová,
členka Týnečáků

3x archiv NS Týnečáci

Senioři na lodi

Klub seniorů z Velkého Týnce se může pochlubit různorodou a bohatou činností. Každý měsíc se společně scházíme ve společenském domě, abychom si popovídali, popřáli těm, kteří v daném měsíci slaví narozeniny, a také jsme si velice oblíbili vystoupení našich nejmenších dětí z místní mateřské školky nebo školky.

Členové výboru dávají návrhy na společné výlety, zájezdy a další sportovní, kulturní a turistické akce, ale také vše organizačně připravují a zajišťují. A to není jednoduché. Ráda bych poděkovala za nás za všechny těm, kteří pro nás obětavě toto vše dělají.

A jsou to tito „výboráci“: paní předsedkyně Drahomíra Živcová, paní hospodářka Mária Dvořáková, členové výboru pan Přemek Teimer, paní Marie Šmídáková a paní Miluše Řepová, resp. členky revizní komise paní Anna Musilová a paní Marie Prečanová.

Ale pojďme k akci, která se uskutečnila před několika dny. V úterý 20. května jsme totiž podnikli plavbu po naší řece Moravě. Nasedli jsme na Ololod s náz-

vem Marie Terezie. Nástupní stanice je nově umístěna na náplavce, kousek od nového mostu na Masarykově třídě. Náplavka se nachází na pravém břehu řeky Moravy v Olomouci mezi mostem v Komenského ulici a obnoveným mostem Václava Rendra. Přihlášeno bylo 30 zájemců, loď je však pro 15 osob, takže se muselo jet na dvakrát.

Na palubě Ololodi Marie Terezie nás přivítal od pohledu sympatický kapitán Přemek. Pozor! Shoda se jménem našeho Přemka je čistě náhodná, ale kdyby měl na hlavě kapitánský šátek, podoba by mohla být! Během jízdy nás kapitán lodi a jeho zvukový pomocník

provázel výkladem o historii města Olomouce, o historicky významných budovách po levé a pravé straně toku řeky Moravy. Každý známe naše krásné město, jež je proslulé svou historií a mnoha historickými památkami, ale pohled z lodi na oblast podél řeky Moravy je zcela jiný, jedinečný, krásný. Počasí nám přálo, hlavně nepršelo, ba naopak vysvitlo i sluníčko. Plavba trvala 1 hodinu a všem ji veře doporučuji. Pro rodiče s dětmi, prarodiče s vnoučaty, vlastně pro každého – vynikající výlet! Tak neváhejte!

A my účastníci plavby jsme byli nadmíru spokojeni. Navíc jsme prima parta lidí, dovedeme se spolu smát, radovat, prostě je nám spolu příjemně, krásně. My jsme prostě kamarádi a máme se všichni rádi!

Věra Fialová

Autorka je členkou Klubu seniorů VT a příležitostnou kormidelnicí

2x Věra Fialová

DUCHOVNÍ SLOVO

**Papež Lev XIV. při inauguraci:
Přicházím k vám jako bratr,
který chce být služebníkem
vaší víry a radosti**

Papež Lev XIV. v neděli 18. května sloužil mši svatou na Svatopetrském náměstí, čímž slavnostně zahájil své působení v Petrovském úřadě. Události se zúčastnilo více než 150 tisíc poutníků, představitelů z celého světa i zástupců různých křesťanských denominací. Mezi náboženskými delegacemi nechyběli ani zástupci židovství, islámu, hinduismu, buddhismu, sikhismu, zoroastrismu a džinismu.

Lev XIV. vyjádřil svou srdečnou vděčnost za modlitební a radostnou podporu, která mu byla nabídnuta na začátku jeho pastýřské služby ve funkci papeže, a vzpomněl na intenzivní emoce, které prožíval v posledních několika týdnech.

harmonie jako hudební nástroje, takže struny našich srdcí mohly znít v jediné melodii“.

„Byl jsem vyvolen, aniž bych měl nějaké vlastní zásluhy, a nyní, s bázní a chvěním přicházím k vám jako bratr, který chce být služebníkem vaší víry a vaší radosti, kráčet s vámi po cestě Boží lásky, neboť on chce, abychom všichni byli sjednoceni v jedné rodině.“

Papež Lev XIV. připomněl, že láska a jednota jsou dva aspekty poslání, které Ježíš svěřil Petrovi. V evangeliu této neděle Ježíš světuje učedníkům, aby pokračovali v poslání, aby byli „rybáři lidí“ a přinášeli „naději evangelia“ všem lidem, aby všichni mohli zakusit Boží objetí. Petrova zkušenost s „nekoneč-

„Po smrti papeže Františka jsme se cítili jako ovce bez pastýře, avšak po přijetí jeho posledního požehnání o Neděli velikonoční jsme si s očima plnými víry, naděje a radosti připomněli, že Pán nikdy neopouští svůj lid.“ Papež také poděkoval všem za to, že v modlitbě doprovázeli kolegium kardinálů, kteří se sešli v konkláve, aby zvolili Petrova nástupce. Uvedl, že pocítili „působení Ducha Svatého, který nás dokázal uvést do

nou a bezpodmínečnou Boží láskou“ navzdory jeho vlastní slabosti a zapření, mu umožnila toto poslání přijmout, vysvětlil papež. Papež Lev připomněl, že Petrovi je tehdy svěřena „větší láska“ a „obětování života za stádo“, tedy „obětavá láska“. „Petrova služba se vyznačuje právě touto sebeobětující se láskou, protože římská církev předsedá v lásce a její skutečnou autoritou je láska Kristova. Nikdy nejde o to, aby si

SENIORŮ SLATINICE A LÍPY VÁS SRDEČNĚ ZVOU NA

STARDANCE SENIOR

14.6.2025 v 15:00 hod.
v areálu Obecního úřadu Slatinice

V programu vystoupí: MALÁ HANAČKA
SLATINICKÉ SENIORKY

Hosté z: MILOTIC
MAJETINA
VELKÉHO TÝNCE
HNĚVOTINA

K tanci a poslechu zahrají MAVOJI
Pro děti skákací hrad

BOHATÉ OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

Akce pořádána ve spolupráci s obcí Slatinice,
Komunitním centrem Slatinice, MO..KA FENIX,
Mysliveckým spolkem Slatinice a SDH Slatinice

druhé získávala silou, náboženskou propagandou nebo mocenskými prostředky. Místo toho jde vždy a pouze o to milovat tak, jak to dělal Ježíš.“ Svátý otec vyjádřil naději, že celou církev spojuje velká touha být jednotnou církví, znamením jednoty a společenství, které se stane kvasem pro smířený svět. Tváří v tvář světu poznamenanému tolika neshodami a ranami způsobenými nenávisť, násilím, předsudky, strachem a ekonomickou realitou, „která vykořisťuje zdroje Země a marginalizuje ty nejmudší“, dodal pa-

pež, že „chceme být malým kvasem jednoty, společenství a bratrství ve světě“. „Chceme světu s pokorou a radostí říci: „Pohledte na Krista! Přistupte k němu blíž! Přijměte jeho slovo, které osvěcuje a utěšuje! Naslouchejte jeho lásku a staňte se jeho jedinou rodinou: v jediném Kristu jsme jedno,“ vyzval. „To je cesta, po které máme jít společně, mezi sebou, ale také s našimi sesterskými křesťanskými církvemi, s těmi, kdo následují jiné náboženské cesty, s těmi, kdo hledají Boha, se všemi ženami

a muži dobré vůle, abychom budovali nový svět, kde vládne mír!“ Papež podpořil misionářského ducha a dodal, že takový přístup zabrání církvi uzavírat se do malých skupin nebo nabývat pocitu nadřazenosti vůči světu. „Jsme povoláni nabízet Boží lásku všem, abychom dosáhli takové jednoty, která neruší rozdíly, ale oceňuje osobní historii každého člověka a sociální a náboženskou kulturu každého národa. Bratři a sestry, toto je hodina lásky! Srdcem evangelia je Boží láska, která z nás činí bratry a sestry.“

Na závěr papež Lev XIV. vyzval všechny křesťany, aby se nechali osvětit Duchem Svátým, aby budovali církev založenou na Boží lásce, znamením jednoty, misionářskou církev, která otevírá svou náruč světu, hlásá Slovo a stává se kvasem harmonie pro lidstvo. „Společně, jako jeden lid, jako bratři a sestry, kráčíme k Bohu a milujeme se navzájem.“

Zdroj: Vatican News, anglická sekce, redakčně upraveno

Nepřístupné podzemí olomoucké katedrály vydalo nová svědectví

Badatelům se podařilo podrobně zdokumentovat nepřístupné podzemní chodby a hrobky v katedrále sv. Václava v Olomouci. Objevíli zde rozsáhlou podzemní kryptu se zbytky románského zdiva a také další hrobku se dvěma luxusními cínovými sarkofágy: místo posledního odpočinku významného olomouckého biskupa 16. století, Stanislava Pavlovského. Nedestruktivní výzkum a dokumentace podzemí olomoucké katedrály sv. Václava byly zahájeny již v loňském roce. Průzkumná minisonda nejprve zaznamenala rozsáhlou podzemní kryptu v hlavní lodi kostela, kde detailně zdokumentovala zbytky románského zdiva. Do lomené chodby vedoucí dále jižním směrem se však podařilo pouze nahlédnout. Teprve přednávkem pak proběhl její detailní průzkum spolu s další hrobkou nacházející se na druhém konci. V ní se podařilo zdokumentovat větší množství pohřbů, včetně dvou luxusních cínových sarkofágů ze 16. století. Vědci se domnívají, že právě zde odpočívá arcibiskup Stanislav Pavlovský (1579–1598). Průzkumníci během prací pořídili velké množství záběrů, které nyní budou specialisté zpracovávat. Už nyní je ale jisté, že badatelé získali nová, dosud neznámá zjištění o historii Olomouce i celé diecéze.

historie svatováclavského návrší a po- tažmo celé Olomouce je exaktní potvrzení a zaměření románského kvádřikového zdiva v severozápadním rohu centrální krypty a také fakt, že hrobka biskupa Stanislava Pavlovského stále existuje a je v relativně dobrém stavu. Předpokládalo se totiž, že byla v minulosti zasypána nebo zalita betonem. Velkým překvapením pak bylo objevení a dokumentace dvou unikátních cínových schrán ze 16. století, z nichž jedna patří významnému olomouckému biskupovi Stanislavu Pavlovskému a druhá jeho otci,“ uvedla vedoucí výzkumu, historička umění a kurátorka Muzea umění Olomouc Simona Jemelková. V kryptě pod hlavní lodí je podle ní uloženo větší množství novověkých pohřbů v polorozpadlých dřevěných rakvích. V některých případech se podařilo zdokumentovat i části osobní výbavy zemřelých. Nejzajímavějším zjištěním z tohoto velkého podzemního prostoru (více než 40 m²) je exaktní potvrzení existence románského kvádřikového zdiva v severozápadním rohu podzemní místnosti. „Znamená to, že až sem musela zasahovat původní románská krypta staršího kostela (románského předchůdce dnešní katedrály), nebo se může jednat o relikv původní pohřební komory knížecí rodiny z Olomouce (tzv. olomouckých Přemyslovců). Z historických

dokumentů spojovala kryptu s hrobkou Pavlovských pod boční kaplí sv. Stanislava. Doposud však nebylo jisté, zda ještě hrobka Pavlovských existuje. Nepotvrzené historické prameny naznačovaly, že mohla být v minulosti destruována, zasypána, nebo dokonce zalita betonem. Průzkum a měřická dokumentace v roce 2024 ukázaly, že chodba ústí do další větší podzemní místnosti. I na velkou vzdálenost (více než 8 m) přitom bylo rozpoznáno světlé víko nějaké truhly. Proto se badatelé do podzemí olomoucké katedrály vrátili na počátku roku 2025 s cílem zdokumentovat stav hrobky pod jižní (boční) kaplí sv. Stanislava. Hrobka o půdorysu 26 m² je zaklenuta valenou klenbou. Světla výška prostory je 2,2 m a vrchol klenby se nachází 0,6 m pod podlahou kaple. Nikde v podzemní místnosti nebylo zaznamenáno žádné statické porušení, ani stopy po zaplavení podzemí spodní vodou. Ve východní stěně je zdokumentováno původní větrací okno. Tento otvor také využili v minulosti dělníci při některé ze stavebních kampaní chrámu k tomu, aby se zbavili přebytečného stavebního rumu. Uvnitř pohřební komory bylo zdokumentováno větší množství rozpadlých dřevěných rakví. Nejlépe dochovaná je dřevěná truhla u východní stěny. Mezi

prkny rozpadlé truhly byla rozpoznána kovová autentika o velikosti cca 25 cm x 15 cm s uvedeným rokem 1780. U jižní stěny jsou zdokumentovány dvě cínové rakve (nebo sarkofágy). V obou případech se jedná o výjimečné doklady uměleckořemeslné práce ze 16. století. Bohatě reliéfně, ale i rytím a tepáním, zdobené truhly snesou srovnání jen s několika málo podobnými objekty, které známe z českého prostředí. Ukazují na vysoké společenské postavení pohřbených. Po kritické konfrontaci náleзовé situace s historickými prameny lze cínové truhly ztotožnit s pohřbem významného olomouckého biskupa Stanislava Pavlovského a jeho otce. Na průzkumu nepřístupného podzemí katedrály sv. Václava v Olomouci dlouhodobě spolupracují Muzeum umění Olomouc, společnost Naše historie a Arcibiskupství olomoucké. Primárním účelem je ověření technického stavu podzemí chrámu z hlediska statických poměrů, rizika zatopení spodní vodou či zasažení biologickými depozity (např. dřevokazné houby apod.). Nadstavbové však výzkum přináší řadu poznatků z historie chrámu i širšího okolí. Nové objevy budou veřejnosti podrobněji představeny v nejbližší době.

Zdroj: Arcibiskupství olomoucké

Letošní letnice připadají na neděli 8. června

Co jsou vůbec letnice? Možná taková otázka napadne člověka nepraktikujícího víru. Křesťané slaví seslání Ducha svatého na apoštoly a na Ježíšovu matku Marii, shromážděné ve večeradle (Sk 2,1-13). Duch svatý tak posvětil církev jako nový Boží lid a zahájil její misijní šíření. Seslání Ducha svatého slavila starokřesťanská církev brzy, ale první ověřené zprávy pochází až ze 3. století. Brzy se objevila snaha připodobnit tento svátek Velikonocům, proto se již ve 4. století slavila vigilie (předvečer) s oktávem (následných 8 dní) a připojil se také další sváteční den – „svatodušní pondělí“. Po Velikonocích se v západní církvi staly letnice druhým svátkem, v němž dříve bylo možno světit křestní vodu a udělovat svátost křtu. Liturgická barva je červená – na památku ohnivých jazyků, v jejichž podobě sestoupil Duch svatý na apoštoly. Letnice také navazovaly na tradici předkřesťanských svátků. Český kronikář Kosmas psal roku 1092 o knížeti Břetislavovi II., že vyhněl ze země čarodějnky, věštky a hadačky pohanské. Vykořenil také „obyčeje pověrečné, které vesničané, posud polou pohané, o letni-

cích v outerý nebo ve středu zachovávali, přinášejíce dárky ke studánkám, oběti zabíjeli a zlým duchům obětovali“. Starozákonní letnice byly u Židů původně zemědělským svátkem díkůvzdání Hospodinu za žně (šavuot – svátek týd-

ilustr. obrazek

nů). Oslavovaly se 7 týdnů (50 dnů) po Velikonocích, což křesťanství převzalo. Později se z nich stala oslava darování Zákona Mojžíšovi na hoře Sinaj.

Rubriku sestavil Petr Hanuška

archiv Arcibiskupství olomoucké

Překvapení v hrobce

„Primárním cílem a účelem průzkumu bylo zjištění stavu nepřístupného podzemí. Šlo tedy o eliminaci nebezpečí negativních projevů neznámého podzemí na povrchu. Ochranu majetku a zdraví lidí, kteří se v chrámu pohybují,“ řekl geoinformatik Jiří Šindelář, který zodpovídá za technickou část výzkumu. „Nejzajímavějším zjištěním z hlediska

pramenů je totiž známa lokalizace přemyslovské hrobky, pochování byli uprostřed chrámu“, což by na pozici románského zdiva v dnešní velké kryptě odpovídalo,“ sdělila Jemelková.

Rozpadlé rakve i cínové sarkofágy

Z velké krypty vede dlouhá podzemní chodba jižním směrem. Podle historických zpráv a starých kartografických

Letem školním světem

Časopis ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec - červen 2025

Zájezd do Londýna

Tradiční zájezd žáků naší školy do Velké Británie dostal letos novou podobu - letěli jsme letadlem a ubytování bylo zajištěno v hotelu. Program byl pestrý, za čtyři dny jsme zvládli navštívit nejen nejslavnější londýnské památky a atrakce, včetně plavby po Temži, ale také Oxford, s nejproslulejší univerzitou světa, Brighton s nejlepšími Fish&chips, nebo Křídové útesy.

Každý den jsme si dopřáli pravou anglickou snídani a užili si, i díky skvělým průvodcům, zábavný a obzory rozšiřující program, který trval až do večera. Většina dětí se shodla, že ještě nechtějí odjíždět domů, což byla pro nás milá zpráva - zájezd se vydařil a líbil.

Daniela Žádníková

Anglie

Protože se školní rok blíží pomalu ke konci, a my deváťáci máme nejdůležitější věc tohoto roku, přijímačky, za sebou, máme spoustu akcí. Od 4. do 7. května se zúčastnilo několik deváťáků a osmáků zájezdu do Anglie. Letěli jsme letadlem hodně brzo ráno a v noci jsme toho moc nenaspali, takže jsme byli celkem dost unavení, když jsme hned po přeletu až do večera procházeli Londýn. Ale stálo to za to, dlouho jsme se na to těšili, tak jsme si nestěžovali. Měli jsme i průvodce, který nám vytvořil program na každý den. Navštívili jsme Buckinghamský palác, Big Ben, projeli se lodí po řece Temži kolem Tower Bridge a až večer jsme se po celém dlouhém dni dostali do hotelu. Každý den jsme měli naplánovaný od rána do večera, kam půjdeme, co budeme dělat a mezitím jsme měli zhruba hodinové, někdy i delší, rozchody na nakoupení jídla a suvenýrů. Byli jsme i v Oxfordu na univerzitě,

v Brightonu u moře a poslední den jsme šli do Strašidelného domu a na London Eye. V Anglii to bylo úžasné, myslím, že jsme si to všichni moc užili a chtěli bychom tam zůstat ještě alespoň týden... Protože už máme po přijímačkách a 15. května jsme se dozvěděli výsledky, tak jsme spokojení, protože jsme se všichni na nějakou střední školu dostali, dokonce hodně z nás na naše prioritní školy. Teď už to jen musíme do konce školního roku vydržet. Většina z nás se připravuje na závěrečný ples, kde zatančíme sestavy, které od ledna trénujeme, takže už převážně řešíme jen tohle. Máme spoustu dalších akcí a výletů před sebou (např. návštěva elektrárny Dlouhé Stráně či brněnského planetária). Musíme si je ještě pořádně užít, protože než se nadějeme, bude konec školního roku a každý se rozejdeme svou vlastní cestou.

Monika Řezníčková, 9. B

Ranní překvapení

Ráno ve čtvrtek 15. 5. u schodů ve vestibulu školy bylo úplně jiné než obvykle. Mezi žáky stoupajícími po stupních schodů panovala zvláštní nálada – teda alespoň mezi těmi největšími. Panu učiteli Košovi to nedalo a oslovil první skupinku přicházejících deváťáků: „Tak co?“ Ti zvedli hlavu a jeden přes druhého oznamovali: „Jo, pohoda, vzali mě!“ „Mě taky.“ „Jsem tam.“ „Přijata!“ Někteří se u toho usmívali, jiní doslova zářili. Na některých jsem pozoroval, jak se své emoce snaží potlačit, ale bylo jim to houby platné. Některých jsme se ani nemuseli ptát, odpověď měli vepsanou ve tváři. Mezi tou radostí a dialogy proběhlo i podávání rukou, gratulace i objímání. Někteří žáci skromně pronesli: „Jsem přijatá, byla jsem první mezi uchazeči.“

„Já zase druhý!“ „No a já sedmá!“ Nechci říct, že jsem se bál výsledků jednotlivých přijímacích zkoušek, kterou žáci devátých tříd psali 11. a 14. dubna, ale rozhodně jsem nečekal takové dobré výsledky. Rozezvonil se zvonek, skončila první hodina. Mám strach nahlédnout do devátých tříd a ptát se, zdali jsou přijati. Nechci píchnout do vosího hnízda pro případ, že by se někdo nedostal a má otázka by se jej mohla dotknout. Ale mé obavy byly liché. „Všichni jsou přijati!“ Zaznělo od paní učitelky Petry Kavanové z 9. A a paní učitelky Martiny Šilberské z 9. B. V tu chvíli se ozvalo několik masivních ohlušujících ran, jak padaly velké kameny ze srdcí všech, kteří si se svěřenými žáky dělali starosti.

Z našich 52 deváťáků v prvním kole přijímacího řízení uspěli všichni a byli přijati na zvolené obory SŠ. A naprostá většina z nich na první školu z přihlášky. Asi gúd taktyk. Na gymnázia odchází 9 žáků, na maturitní obory 36 žáků na odborná učiliště 5 žáků. Na tomto místě se patří poděkovat všem, kteří se podíleli na tomto úspěchu našich žáků, naší školy. Jsou to třídní učitelé, učitelé, kteří žáky provázeli přípravami na zkoušky, určitě i ti, kteří

se zasloužili o všeobecný přehled žáků, také školní psycholog a v neposlední řadě vedení školy. Nechtěl bych na někoho ve výčtu zapomenout, a tak kdo se cítí, nechť se vtípí. Lvi podíl na takových výsledcích má samo sebou práce a odhodlání žáků a péče, vedení, přísná ruka, ale také vnímavý a chápavý přístup rodičů. Dobrou jiskrou byly nepochybně i přijímačky nanečisto.

Jan Zdráhal,
výchovný a kariérový poradce

Letem
školním světem

Časopis ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec
Příloha Týneckých listů.
Odpovědná redaktorka Lenka Mužíková.

Foto v příloze není-li označeno jinak:
archiv ZŠ M. Petřkové Velký Týnec

McDonald's Cup

V úterý 6. května a ve středu 7. května jsme se zúčastnili okresního kola fotbalového turnaje McDonald's Cup, do kterého jsme postoupili na základě okrskového kola v kategorii jak mladšího, tak staršího žactva.

To se uskutečnilo u nás ve Velkém Týnci koncem dubna. Na fotbalovém trávníku se utkaly týmy ze základních škol ZŠ Česko Britská Olomouc, ZŠ Milady Horákové Olomouc, FZŠ Hájkova Olomouc, ZŠ Hlubočky, ZŠ Bohuňovice a my z Velkého Týnce.

Výsledky Velkého Týnce

Mladší kategorie (1. - 3. třída) 1. místo

Starší kategorie (4. a 5. třída) se skóre 19:4 1. místo

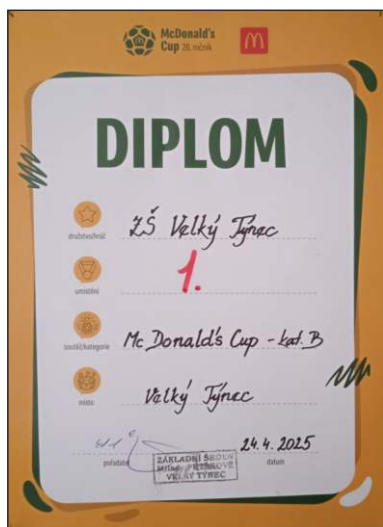
Okresní kolo se hrálo v Olomouci na fotbalovém stadionu v Řepčíně. Sjezy se týmy z osmi škol - ZŠ Bělkovice-Laštany, ZŠ Nemilany, ZŠ Dub nad Moravou, ZŠ Luká, ZŠ Heyrovského, ZŠ Svatopluka Šternberk, ZŠ Velká Bystřice a naše škola. Losování rozhodlo, že budeme skupina A a našimi soupeři budou Velká Bystřice, Šternberk a Nemilany. Naši starší fotbaloví bojovníci obsadili krásné 4. místo z osmi družstev.

Následující den, ve středu, vyrazili do Olomouce-Řepčína naši mladší, žáci z 1. - 3. tříd. Mladším se dařilo, odváží si parádní 3. místo!

Výsledky Velkého Týnce

Starší kategorie (4. a 5. tříd) 4. místo

Mladší kategorie (1. - 3. tříd) 3. místo

Turnaj byl pro naše žáky velkým zážitkem, dobrou zkušeností a hra je moc bavila. Děkuje všem za skvělou reprezentaci školy!

Pohár rozhlasu

Rok se s rokem sešel a my opět vyrazili do Olomouce zúčastnit se dalšího ročníku atletické soutěže Pohár rozhlasu.

21. května se vydali na stadion TJ Lokomotiva mladší žáci, atleti z 6. a 7. tříd. Čekaly je disciplíny jako běh 60 m, skok vysoký, hod kriketovým míčkem, skok daleký, vytrvalost (dívčata běžela 600 m, kluci 1000 m) a štafeta 4x60 m.

Naši školu reprezentovali: Tereza Dostálová, Sára Polášková, Monika Rybářková, Iveta Schneiderová, Leona Spurná, Tereza Stejskalová, Simona Stiborová, Simona Stratilová, Terezie Zapletalová, Zuzana Urbánková, Marian Cigánek, Josef Dostál, Michal Dušek, Martin Ferianček, Matyáš Kolmáš, Matyáš Kocián, Petr Vaněk, Jiří Zahradník, David Zeman, Vojtěch Frgal.

Úspěchy jednotlivců

běh 60 m

6. místo *Pepa Dostál*
7. místo *Marián Cigánek*
6. místo *Tereza Dostálová*

vytrvalost 600 m (dívčata)

10. místo *Leona Spurná*
11. místo *Tereza Stejskalová*

skok vysoký

2. místo *Michal Dušek* výsledek 1,54 m

skok daleký

2. místo *Marián Cigánek* 4,85 m

Ve štafetě obsadila naše děvčata 11. místo, kluci místo 13. a k tomu jedna diskvalifikace (upadl kolík).

Celkově se naše škola umístila v kategorii žákyň na 10. místě, v kategorii žáků na místě 7.

Mezi našimi mladšími závodníky pano-

vala docela velká nervozita, nové prostředí a ne zkušenost zejména u děvčat z šestých tříd udělalo svoje. Ale vše je jednou poprvé a je třeba sbírat zkušenosti. Myslím si, že se naši mladší atleti vůbec neztratili.

22. května se uskutečnilo okresní kolo starších žáků, zástupců 8. a 9. tříd. Poměřili své síly v disciplínách: běh 60m, skok vysoký, skok daleký, vrh koulí (3kg dívky, 4kg hoši), štafeta 4x60 m a vytrvalost (hoši běželi 1500 m, dívky 800 m).

Naši školu reprezentovali:

Nikol Feriančeková, Elise Maya Iqbal, Anna Novosádová, Amálie Palová, Adéla Rubačíková, Sára Sedláčková, Beata Spurná, Linda Šlajsová, Simona Šusterová, Iva Talašová, Sofie Vytásková, Monika Majerová, Peter Botko, Tobiáš Novotný, Tomáš Dluhý, Tomáš Janda, Roman Kadlec, Šimon Kundrt, Vítek Lakomý, Lukáš Prečan, Daniel Svačina, František Kovář.

Úspěchy jednotlivců

vytrvalost 800 m (dívčata)

12. místo *Simona Šusterová*

vytrvalost 1500 m (chlapci)

4. místo *Roman Kadlec* 4:54:20

skok vysoký

15. místo *Peter Botko* (1,50 m)
16. místo *Tomáš Janda* (1,50 m)
2. místo *Elise Maya Iqbal* (1,42 m)
9. místo *Lea Spurná*
13. - 14. místo *Anna Novosádová*

skok daleký

10. místo *Robert Prečan* (4,83 m)
3. místo *Elis Maya Iqbal* (4,31 m)
13. místo *Sára Sedláčková*

Vrh koulí

6. místo *Anna Novosádová* (7,87 m)
19. místo *Adéla Rubačíková*
21. místo *Nikol Feriančeková* (za deště).
5. místo *Šimon Kundrt* (10,38 m)
10. místo *Vítek Lakomý*

Ve štafetě doběhli kluci na místě 11. a 13. místě, holky na místě 7. a 9.

Co se týče starších žáků, panovaly na stadionu při soutěži velmi těžké podmínky pro oba skoky - mokřý písek, mokrá duchna, zrovna po velké průtrži. Takže Elise Maya Iqbal podala skvělý výkon, kluci mohli podat výkon lepší. Elise bodovala i ve skoku dalekém. Celkově se umístila naše škola na 5. místě - jak kluci, tak holky! Paráda!

Blahopřejeme k úspěchům a všem sportovcům DĚKUJEME za reprezentaci školy.

Exkurze do Lidic a do koncentračního tábora Terezín

Dne 21. května jsme se vydali my, žáci osmých a devátých tříd, do Lidic a do Terezína. Vyjžděli jsme brzy ráno od školy a do Lidic jsme dorazili v deset hodin. Čekala nás prohlídka a vyprávění od paní průvodkyně. Byli jsme rozděleni do dvou skupin. Jedna skupina šla nejdříve „dovnitř“ a druhá „ven“ k památníku dětí z Lidic a k hrobu mužů. Bylo velmi smutné vidět, kde ti nevinní lidé zemřeli. Druhé skupině mezitím paní průvodkyně ukazovala, jak vypadaly staré Lidice. Zhlédli jsme videa, jak to v Lidicích dříve vypadalo. Skupiny se prostrídaly, společně jsme pak navštívili malé mu-

zeum a vydali se směr Terezín. Měli jsme tam prohlídku s paní průvodkyní. Procházeli jsme různé cely, v kterých za druhé světové války byli zavření vězni, koupelny, kanceláře vedoucích i podzemní chodby, které se předtím využívaly. Bylo opravdu děsivé vidět ty zastaralé cely a představovat si, jak tam lidé museli trpět, v jakých podmínkách žít. Prohlídka byla poutavá, dozvěděli jsme se spoustu zajímavých věcí a rozšířili si obzory. Výlet to byl velmi poučný.

Nikol Feriančková 8. A

Objev v sobě elektrikáře

Tým chlapců z osmých tříd ve složení Dluhý Tomáš, Maleček Ondřej, Strejček Jindřich a Šiška Matěj si jel dne 7. 5. 2025 prodloužit „odpočinek“ od školy na projektový den Objev v sobě elektrikáře, jehož 4. ročník se konal na přerovském polygonu na odloučeném pracovišti SŠ elektrotechnické z Lipníku nad Bečvou.

Čekala je krátká odborná přednáška mistrů z oboru a ukázka odborného výcviku žáků elektrikářů na sloupech v hale. Měli možnost prozkoumat vozidla pracovníků ČEZ a nahlédnout jim pod ruce při ukázce některých elektrikářských prací.

Kolem desáté hodiny začala soutěž, které se účastnilo patnáct týmů z různých základních škol. Na soutěžní týmy čekalo osm stanovišť. Naši kluci začali na stanovišti u pracovníků ČEZ – Tomáš hledal detektorem vodiče v zemi, Matěj připevňoval vodič na keramický izolátor, Jindra se nechal vyvézt do výšky mobilní plošinou a Ondra se štitkem a speciální rukavic nasazoval nožové pojistky (vše probíhalo pod dohledem odborníků a u obvodů bez napětí).

V hale kluci zapojovali různé obvody, luštili křížovky, tvarovali hliníkové vodiče, hledali správné nastavení logického obvodu a v neposlední řadě poznávali různé elektrosoučástky. Vypínač, jistič, objímku na žárovku – to by kluci ještě zvládli. Zaskočil je však třeba proudový chránič, závitová pojistka nebo bleskojistka (o té jsem také slyšel prvně).

Na soutěž jsme odjžděli bez jakýchkoliv očekávání, neboť jsme nevěděli, co nás vlastně čeká a na co se máme připravit. Při vyhlášení výsledků se nám hodně ulevilo, když jsme nebyli 15. ani 14. Nakonec se vyhlášení přehouplo přes desítku a pořad nezaznělo jméno naší školy. A jak to tedy nakonec dopadlo? Odjžděli jsme s diplomy za krásné 6. místo. Stihli jsme se ještě rychle stavít na nanuk za odměnu a pak honem zpět do školy na oběd a hurá domů na prodloužený víkend.

Ještě jednou klukům děkuji za pěkné výkony, snahu a zápal, se kterým se pustili do neznáma. Snad nás organizátoři přizvou i příští rok. A to už na ně budeme připravení!

Jan Zdráhal

POZDRAVY Z 1. STUPNĚ

Recitační soutěž

Příležitost předvést své recitačské umění dostali žáci prvního stupně. Porotu, v níž tentokrát zasedly paní učitelky Eva Friesnerová, Dagmar Kypusová a Hana Menšíková naši recitátoři příjemně překvapili. Děti byly šikovné, rodiče zaplnili celý týnecký kinosál, myslím, že se odpoledne vydařilo a užili jsme si příjemné společné chvíle!

I. kategorie: 1. - 3. třída

1. místo: Emma Drexlerová, 3. A, *Naše třída 3. A*
2. místo: Mateo Navrátil, 1. A, *S bobry jen slušně, Miloš Kratochvíl*
3. místo: Mikuláš Dočkal, 2. B, *Koncert v pekle, Emanuel Frynta*

Cena diváků:

1. místo: Emma Drexlerová, 3. A, *Naše třída 3. A*

2. místo: Mateo Navrátil, 1. A, *S bobry jen slušně, Miloš Kratochvíl*
3. místo: Izabela Březinová, 3. A, *Popletený večerníček, Jaromír Nohavica*

II. kategorie: 4. - 5. třída

1. místo: Kryštof Strejček, 5. B, *Popelka, Miloš Kratochvíl*
2. místo: Michal Janda, 4. B, *Čert a Káča, Miloš Kratochvíl*
3. místo: Daniela Stanislavová, 5. B, *Trampoty s roboty, Jana Divišová*

Cena diváků:

1. místo: Kryštof Strejček, 5. B, *Popelka, Miloš Kratochvíl*
2. místo: Michal Janda, 4. B, *Čert a Káča, Miloš Kratochvíl*
3. místo: Daniela Stanislavová, 5. B, *Trampoty s roboty, Jana Divišová*

Škola v přírodě

V dubnu se děti druhých a třetích tříd zúčastnily školy v přírodě, která proběhla v duchu atraktivního tématu - Harry Potter. Byli jsme ubytováni v turistické chatě v obci Janoušov, kterou obklopuje krásná jesenická příroda. Celý pobyt dětem přinesl hodně zážitků a spoustu věcí "poprvé" - například poprvé sami bez maminky. Malí čarodějové a čarodějky se navzájem poznali i v jiném prostředí než ve škole. Naučili se pomáhat si a více se vcítit do druhého. Určitě budeme na tuto akci rádi a dlouho vzpomínat.

Ohlédnutí za školou v přírodě

Jednoho dubnového dne nám sova Hedvika zanechala poblíž školy dopisy s jízdou. To bylo znamení, že se blíží náš odjezd na školu v přírodě. V pondělí ráno jsme se s kufry a jízdenkou dostavili před budovu školy na nástupiště Kings Cross 9 ¾. Odtud nás autobus odvezl do školy v Bradavicích, která se nacházela v Janoušově. Tam už nás netrpělivě čekali „kouzelníci“ z kolejí Havraspáru, Zmijozele, Nebelvíru a Mrzimoru. Po ubytování nás rozdělili do kolejí a začali jsme plnit úkoly. Prvním z nich bylo zavedení školního řádu. Také jsme si zahráli Famfrpál se Zlatonkou a každý z nás si vyrobil kouzelnickou hůlku abychom mohli kouzlit a vyrobit lektvar, na který jsme hledali suroviny. Když jsme všechny ingredience našli a dali je do kotlíku přesně podle návodu, tak nám správně uvařený lektvar vypěnil (vybublal). Navzdory všem aktivitám se nám nejvíce líbila diskotéka s lasery, kde jsme si mohli pořádně „zařadit“. Při odjezdu jsme si přáli, abychom mohli jet znovu.

Žáci 2. A třídy Matyáš H.,
Sofie P., Jakub P., Samanta Mía P.

Zdravé stravování

V rámci zdravého stravování vyráběly děti 2. B velmi chutné pomazánky. Loupaly vajíčka, krájely zeleninu, stříhaly pažitku, míchaly a ochutnávaly. Vznikly tak pomazánky česneková, vajíčková, tuňáková, sardinková, tvarohová s mrkví, a dokonce i vynikající avokádová. Pomazánky potom malí kuchaři natírali na různé druhy pečiva a dozdobovali ovocem, zeleninou, sýrem nebo šunkou. Výsledné výtvary pěkně naskládali na podnosy. Podle vlastního tvrzení je nejvíce bavilo sněžení svých výtvarů. Nejšikovnější děti byly odměněny řádem zlaté vařečky.

Flétničky ZŠ Milady Petřkové

Je krásné vidět v dětských očích radost z prvních zahraničních tónů a později i písní. Zejména v dnešní době je velmi důležité, když děti mají nějaký zájem dotáhnout věci do konce, nejen ve škole, ale i mimo ni. Rozvíjí je v tom hlavně jejich koníčky, ať je to hra na hudební nástroje, sport, ale samozřejmě spousta dalších.

V předposledním květnovém týdnu se uskutečnila dvě závěrečná vystoupení s flétničkami, kterých se zúčastnili naši šikovní prvňáčci - zpěváci. Na klavír je doprovodila paní Pavla Strejčková, za což jí patří obrovské poděkování. Děti po celý rok vedla paní učitelka Jana Machovská. Prvňáčky připravovaly třídní učitelky 1. tříd Petra Mrvová a Jana Machovská. Těšíme se zase na příští rok.

PŘÍRODA KOLEM NÁS

Klenot v trávě - ještěrka obecná

První ještěrku jsme na našem pozemku objevili dříve, než jsme si tam postavili dům. Tehdy jsme ji opatrně odchytili a přenesli dál, aby nedošla úhony bě-

a uprostřed hřbetu nesou řadu větších tmavších skvm. Samečci jsou obvykle barevnější a na jejich bocích převažuje zelená barva, kterou doplňuje hnědý skvrnitý hřbet.

© 4x ilustr. foto

Suchá zídka – útočiště ještěrek na zahradě

hem stavby. Asi se to podařilo, protože dnes už ještěrky osídlily všechna vhodná místa na naší zahradě. Proto bychom ještěrce obecné rádi věnovali jednu z kapitol Přírody kolem nás.

V ČR žijí čtyři druhy ještěrek. Naší nejkrásnější a největší ještěrkou je ještěrka zelená, která žije přirozeně na jižní Moravě a ve středních Čechách. Nejvzácnější je ještěrka zední, která je u nás původní pouze v okolí Štramberka, kde se hbitě pohybuje na vápencových skalách a v lomech. Oba tyto druhy ještěrek pak někdo vypustil ve vápencových lomech u Grygova, kde je můžete občas potkat. Nejotůžilejší je ještěrka živorodá, která je rozšířená až za polární kruh a teplým oblastem se vyhýbá. Často ji najdeme v podhorských oblastech nebo i na mokřích loukách. Nejběžnější a nejrozšířenější je u nás ještěrka obecná, která vyhledává suchá a slunná místa, často stráně, náspy, okraje lesů, ale i lomy nebo zahrady. Můžeme se s ní setkat v širokém pásmu od Francie přes střední a východní Evropu až k oblastem kolem jezera Bajkal na Sibiři. Zatímco na severním okraji svého rozšíření se jedná o druh nížin, v teplejších jižních oblastech obývá spíše vyšší nadmořské výšky.

Od špičky čumáku po špičku ocasu měří ještěrka obecná asi 20 cm, přičemž

V době páření je zbarvení samečků sytější. Bříško mají samičky krémové až nazelenalé, samečci nejčastěji zelené s tmavými tečkami.

Ještěrky jsou studenokrevní živočichové, a tak jejich aktivita závisí na teplotě okolí. Zimu tráví ve stnuhlém stavu v dírách v zemi nebo pod kořeny stromů a jakmile někdy v březnu začne

sluníčko pomalu nabírat na síle, začnou se objevovat i první ještěrky (dokonce ještě před svátkem sv. Jiří). Přibližně koncem dubna (po prvním svlečení

Pestře zbarvený samec a hnědá samička ještěrky obecné

samičky hodně vyhřívají na sluníčku, aby urychlily vývoj vajíček, která koncem jara až začátkem léta kladou do vyhrabaných jamek. Vajíček bývá 5 až

také slepicemi. Když už se ještěrka dostane do úzkých, "brání se" odlomením části svého ocasu. Ten trochu odláká pozornost predátora a ještěrka má

Ještěrka zední má štíhlé tělo a žije na skalách

kůžce) začíná období páření. Samečci si hlídají samičky a o svá teritoria a s naru-

10 a to, za jak dlouho se z nich vylíhnou asi 5 cm dlouhá mláďata, záleží na počasí (nejlepší je teplé s přiměřeným deštěm). Malé ještěrky jsou po vylíhnutí odkázané samy na sebe a jakmile náležitě zesílí, začínají si i ony hledat vhodná místa k přezimování. V chovu se ještěrka obecná se může dožít až 18 let. Ráno ještěrky vylézají z úkrytu, aby se napily rosy a potom se vyhřívají na sluníčku. Ve chvíli, kdy se jejich tělo prohřeje, mohou se vydat za potravou, což u ještěrek představují především nejrozšířenější druhy hmyzu a jeho larvy, pavouci nebo žížaly, nepohrdnou ale ani vlastními mláďaty. Při slunění během dne zůstávají v porostu nebo se rády se také sluní na spadlých větvích a kmenech. Zalézají pak před setměním a během chladných dnů je nejspíše neuvidíme vůbec.

Ještěrka obecná je sice mrštný a rychlý lovec, ale i ona se stává často kořistí mnoha jiných dravců. Mezi její přirozené nepřátele patří například lišky, kuny, hadi a z ptáků například čápi, volavky, tuhy, poštolky a další draví ptáci. Mláďata mohou padnout za oběť i dravému hmyzu, třeba střevlíkům. Z domácích nebo chovaných zvířat si nemohou být ještěrky jistě hlavně před kočkami, ale

šanci dostat se do úkrytu. Odlomený ocas časem doroste, ale nikdy do původní délky. Mnohem větší nebezpečí však pro ještěrky představují změny krajiny způsobené člověkem, především úbytek vhodných lokalit buď jejich přímou likvidací nebo naopak zarůstáním. Proto byla ještěrka obecná zařazená na seznam zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů.

Ještěrky nejsou vybíravé, a hromádka větví, kamení nebo suchá zídka jim poskytne úkryt před predátory a zároveň vhodná místa ke slunění. Hromádka suchého či zetlelého listí nebo troucha pak představuje vhodné místo pro snůšku vajíček. Méně častější sekání trávníku a pestré spektrum rostlin jim potom zajistí dostatek potravy. Ještěrky si tam z okolí většinou najdou cestu samy, a vy pak při procházce zahradou najednou zjistíte, že vás z podrostu pozorně sledují korálkovitá plazí očka.

Samec ještěrky zelené ve svatebním šatě

ocásek je delší než trup s hlavou. Na hlavě je kousek za okem patrný ušní bubínek v podobě tmavé skvrny. Zbarvení ještěrek závisí na věku, pohlaví a také na ročním období. Samičky jsou většinou plavé, hnědé nebo šedohnědé

šiteli bojují. Nejdříve se snaží udělat dojem většího a silnějšího nafukováním hrdla a pózováním. Pokud ani to větřelce neodradí, dojde na skutečný boj, ze kterého si poražený často odnáší několik stop po kousnutí. Po páření se

Petra a Aleš Pečínkovi
Autoři působí na Přírodovědecké fakultě
UP v Olomouci

Mercedes-Benz Trucks rozšiřuje portfolio bateriově elektrických nákladních vozidel, založených na modelu eActros 600

V minulém čísle Týneckých Listů jste si mohli přečíst o tom, že na největším stavebním veletrhu bauma v Mnichově byl představen elektrický stavební podvozek eArocs 400, využívající aktuální generaci techniky pohonu, použité v eActrosu 600.

sjedou z montážní linky v závodech Wörth am Rhein ještě v roce 2025.

Rozšířené portfolio bude zahrnovat například tahače návěsů a podvozky s delšími rozvory, varianty s menšími akumulátory a také alternativní varianty osvědčené konstrukce Actrosu s dlou-

kou distribuční dopravu představen model eActros 300/400, o rok později následoval model eEconic, který byl předurčen pro použití v přepravě komunálního odpadu. Sériová výroba druhé generace elektrických nákladních vozidel od společnosti Mercedes-Benz Trucks s novou

těžká užitková vozidla. Aby se stávající deficit alespoň částečně vyrovnal, oznámila společnost Daimler Truck v březnu letošního roku koncept vlastní poloveřejné nabíjecí sítě. Do roku 2030 se plánuje její rozšíření na více než 3 000 rychlonabíjecích stanic v Evropě, čímž se stane největší sítí v Evropě. Nová možnost poloveřejného nabíjení pro elektrická nákladní vozidla, jako řešení poskytované značkou TruckCharge divize Daimler Truck, má umožnit depům otevřít svou nabíjecí infrastrukturu pro placené užívání třetími stranami. Toto řešení má být doplňkem k veřejným nabíjecím službám nabízeným - mimo jiné - i společností Milence. Ta byla založena v červenci 2022 jako společný podnik výrobců vozidel Daimler Truck, TRATON GROUP a Volvo GROUP a stanovila si cíl do roku 2027 zřídit a provozovat v Evropě 1700 vysoce výkonných veřejných nabíjecích stanic.

Předání eActrosu 600 do české flotily společnosti HOPI

V květnu jsme též zaznamenali významnou událost, na kterou jsme dlouho čekali. První tahač eActros 600 byl předán českému zákazníkovi. Tím je známá logistická a potravinářská společnost HOPI, která již déle než rok úspěšně provozuje elektrický tahač předchozí generace Mercedes-Benz eActros 300.

Nová kabina ProCabin je prozatím montována pouze na diesellové modely Actros L a elektrické eActros 600 (uprostřed)

Mercedes-Benz Trucks letos na podzim rozšíří své portfolio bateriově-elektrických nákladních vozidel o další varianty, založené na modelu Mercedes-Benz eActros 600. Nové verze vozidel budou disponovat základními charakteristickými vlastnostmi nynější druhé generace elektrického nákladního vozidla, určeného pro těžkou dálkovou přepravu, které se vyznačuje zejména inovativním celkovým konceptem, sestávajícím z moderní technologie pohonu a vysoké energetické účinnosti. Mezi silné technické stránky modelu eActros 600, který byl na trh poprvé uveden v loňském roce s novou kabinou ProCabin, patří elektrická hnací náprava z vlastního vývoje značky, technologie lithium-železofosfátových článků (LFP) známá svou dlouhou životností a palubním napětím 800 voltů, a také nový Multimedia Cockpit Interactive 2 a komplexní, osvědčené asistenční systémy pro větší jízdní komfort a bezpečnost. První vozidla nových modelů bude možné objednávat od podzimu a první kusy

hou kabinou s různými výškami střechy. Společnost Mercedes-Benz Trucks má ve svém portfoliu elektrické nákladní

vlažkovou loď - bateriově elektrickým eActrosem 600 - začala na konci roku 2024. Od roku 2026 bude spuštěna ma-

Testovací soupravy připravené k jízdě na předváděcí akci: vlevo elektrické, vpravo diesellové

vozy od roku 2021. Zpočátku byl jako první bateriově elektrický vůz pro těž-

lá série nového modelu eArocs 400 pro městskou stavební dopravu, který byl nedávno představen na veletrhu Bauma 2025. Model eArocs 400 také přebírá základní komponenty z modelu eActros 600. Patří mezi ně mimo jiné jednotka s různými prvky zařízení podvozku (tzv. frontbox), umístěná pod kabinou řidiče, a také akumulátory s technologií LFP.

V rámci rozšíření portfolio bateriově-elektrických nákladních vozidel bude do konce roku ukončena výroba první generace modelu eActros 300/400. Výroba modelu eEconic zůstává tímto nedotčena a bude pokračovat.

O potřebě nabíjecí infrastruktury a aktivitách společnosti Daimler Truck

Pro co nejrychlejší náběh lokálně CO₂ neutrální silniční nákladní dopravy s bateriově elektrickými nákladními vozidly je nabíjecí infrastruktura jedním z klíčových bodů. Stále je však třeba dohánět zameškané. V současné době je v Evropě méně než 1000 nabíjecích stanic pro

Nový tahač bude pravděpodobně nasazen nejčastěji v náročném provozu přepravy zboží mezi logistickými centry u Prahy a Prostějova, takže ho bude možné potkávat na naší nejznámější dálnici D1.

Předání dalších eActrosů řady 600 bude brzy následovat. Ve třetím květnovém týdnu si mohlo více než 200 zákazníků vyzkoušet tato vozidla - spolu s mnoha dalšími z našeho portfolio - na velké prezentační akci s jízdami na polygonu v Hradci Králové a v jeho okolí. K dispozici byly naložené soupravy i sólo vozidla z palety našich produktů pro dálkovou dopravu, rozvážku i stavbu. Zákazníci velmi pozitivně hodnotili novou kabinu a další inovace Actrosu. U eActrosu 600 zákazníci oceňují nejen jeho technické parametry a zcela bezhlučnou a pohodlnou jízdu, ale také jeho komfort, bezpečnost a hospodárnost.

Připravil David Chleboun,
Daimler Truck ČR

Nový tahač eActros 600 společnosti HOPI

POHÁDKA

Anetka na prázdninách

Blízko tmavého lesa stála malá chaloupka. Bydlel v ní dědeček a babička. Každé prázdniny za nimi jezdila jejich vnučka Anetka. Malá holčička s hnědými rovnými vlasy jako hřebíky a kouzelným úsměvem. Trávila v chaloupce u dědečka a babičky každý volný den. Jedny prázdniny se ale stalo něco,

na co nikdy Anetka nezapomene. Bylo léto a začaly prázdniny. A Anetka už od prvního volného dne byla u babičky a dědečka v chaloupce u lesa. Moc ráda chodila na procházky po lese a vyseďovala u malého potůčku, který lesem protékal. Pozorovala žáby, které si u vody poskakovaly, sledovala mloky, jak

se prohánějí a schovávají za kamínky a poslouchala štěbetající ptáčky. Tehdy ale o prázdninách slyšela v lese něco zvláštního. Byl to zvuk, který neznala. Vycházel ze křoví, co rostlo u potůčku. Anetka byla zvědavá, a tak šla zjistit, co nebo kdo to je.

Když se přiblížila ke křoví, uviděla v něm malé mláděčko vydry. Leželo tam slabé a hladové. Anetka se rozhlížela kolem, jestli neuvidí rodiče malé vydry, ale nikde nikdo nebyl. Neváhala tedy a opatrně ho vzala do mikiny a utíkala s ním do chaloupky za dědečkem a babičkou. Oni už určitě budou vědět, co dál. Jak se přiblížovala k domečku už z dálky volala: „Babičko, dědečku, pomozte mi!“

Oba prarodiče, když slyšeli, jak jejich vnučka volá o pomoc, vyběhli ven z chaloupky. Když zjistili, co to Anetka nese v mikině, hned začala záchranná akce. Dědeček volal na záchranou stanici. Do pár minut přijel veterinář, který se stará o nalezlá zvířata. Malou vydru si vzal sebou na stanici a Anetku moc pochválil, že mláděčku zachránila život.

Čas plynul, vydra rostla a na záchraně stanici se jí dařilo. Anetka teď už nechodila o prázdninách jen za babičkou a dědečkem, ale taky pravidelně navštěvovala svou malou vydří kamarádku. Jenže když už byla vydra zdravá a dost velká, aby mohla jít do přírody, nemohli ji vypustit. Ona se totiž bála vody. A vydry v přírodě mají vodu rády. Vždyť si v ní chytají potravu. Jenže tato vydra byla výjimkou a vodu neměla ráda. Byla zvyklá, že jídlo dostávala od lidí a ve vodě

si nechtěla ani tlapku namočit. Ani když tam byly tak chutné rybky.

Anetka ale byla chytrá a trpělivá holka, a tak se domluvila s ošetřovateli, že když přijede k babičce a dědečkovi na prázdniny, bude vydru učit být ve vodě. Kdyby se to mladá vydra naučila, mohla by být vypuštěna do přírodní rezervace. To je něco jako volná příroda, ale pořád na ni dohlíží lidé.

Anetka pořád přemýšlela, jak má vydru naučit být ve vodě a mít ji ráda. Pak na něco přišla. Oblékla se do hnědých plavek, aby moc vydru nevyděsila. Vešla do malého jezírka, které měly na záchraně stanici a ukazovala vydře ty nejchutnější rybky. Vydra se natahovala, ale na rybky nedosáhla. Tak jí ale voněly, že přece jen trochu do vody za Anetkou vešla. Rychle chňapla po rybce a hned zas vyskočila ven na břeh. Takhle to Anetka dělávala každý den. Ale pořád postupovala dál a dál do vody. Aby se vydra musela namočit čím dál víc.

Trvalo to několik týdnů, ale vydra nakonec zjistila, že voda nic nedělá. Naopak, že je příjemná a dá se v ní skotačit a plavat a najít skvělé dobrůtky. Anetka byla šťastná. Nejenže vydru zachránila, když byla miminko, ale taky ji naučila žít ve vodě.

Dnes už je Anetka velká. I tak ale moc ráda jezdí za babičkou a dědečkem do chaloupky a taky ráda navštěvuje přírodní rezervaci, kde její kamarádka vydra spokojeně žije.

Připravila Vladimíra Hacsiková

Léto v ZOO

Červen je období školních a školkových výletů a navíc na jeho konci začínají prázdniny. To vše je doba, kdy mnozí z vás jistě navštíví některou ze zoologických zahrad.

Máme pro vás několik malých úkolů. Pozorně se podívejte na obrázek vpravo, vybarvěte ho a spočítejte, kolik zvířat se v něm ukrývá.

Dále zvířátka porovnejte a zjistěte, které má nejdelší krk. Které má nejdelší nohy? Kolik zvířat má chobot? Jak se jmenuje zvíře s největší hřívou? Které ze zvířátek má nejraději vodu? Je na obrázku zvíře, které nemá nohy?

A tenhle znáte?

Potkají se dva kamarádi a jeden se ptá druhého: „Kde jsi dneska byl?“

„V zoo,“ odpoví mu druhý.

„A co jsi tam viděl?“

„Zebru.“

„Zebru? A povíš mi o ní něco?“

„A koně znáš?“

„Jo, znám.“

„Tak to je kůň s pruhama.“

„A co jsi tam ještě viděl?“

„Žirafu.“

„Žirafu? Pověz mi taky něco o ní.“

„Koně znáš?“

„Jo, znám.“

„Tak to je kůň s dlouhým krkem.“

„A co jsi ještě viděl?“

„Hada.“

„Tak mi o něm něco pověz.“

„Koně znáš?“

„Jo, znám.“

„No, tak to je úplně něco jiného.“

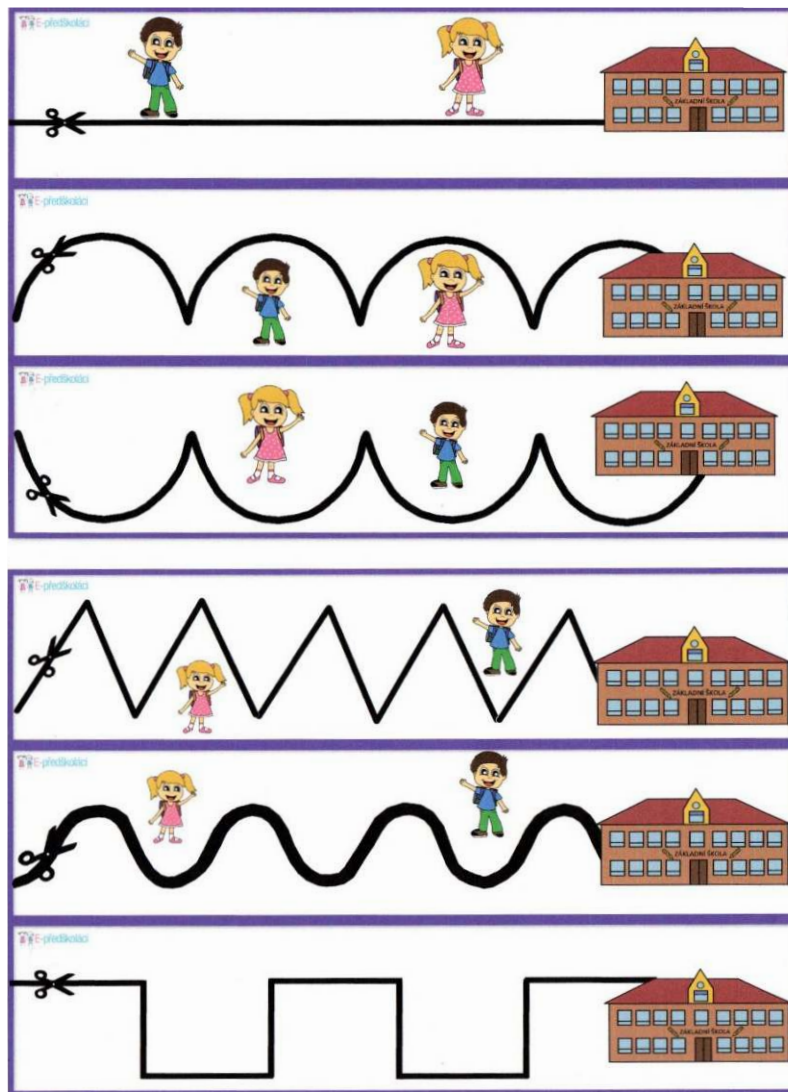

Papírové chobotnice

Těšíte se o prázdninách na dovolenou s rodiči? A pojedete třeba k moři? Určitě víte, že v moři nežijí jen ryby, ale spoustu jiných zajímavých živočichů. Třeba hvězdice, ježci, krabi, medúzy, ale také chobotnice. Pojďme si společně jednu vyrobit.

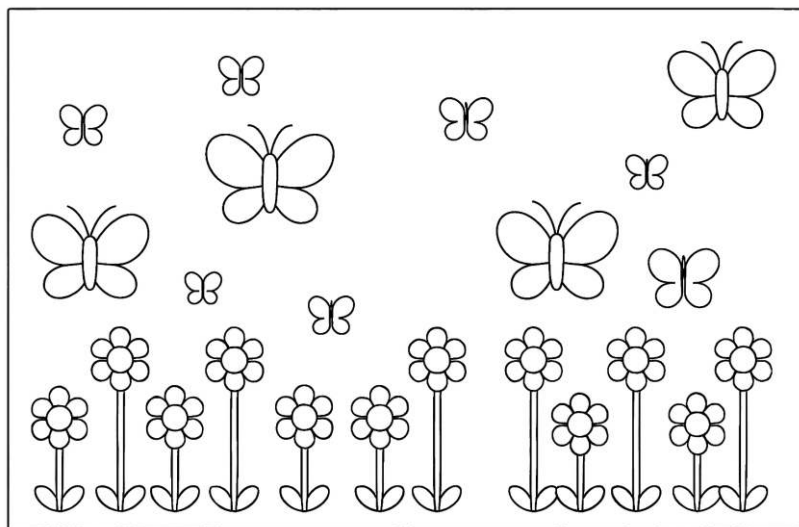
Potřebujete: barevný papír, barvičky, pastelky nebo fixy, Nůžky

Papír nastříhejte asi do poloviny na 1 cm široké pásy. Na ně nakreslete přísavky a stočte je pomocí nůžek jedním směrem. Na nerozstříhanou část nakreslete obličej

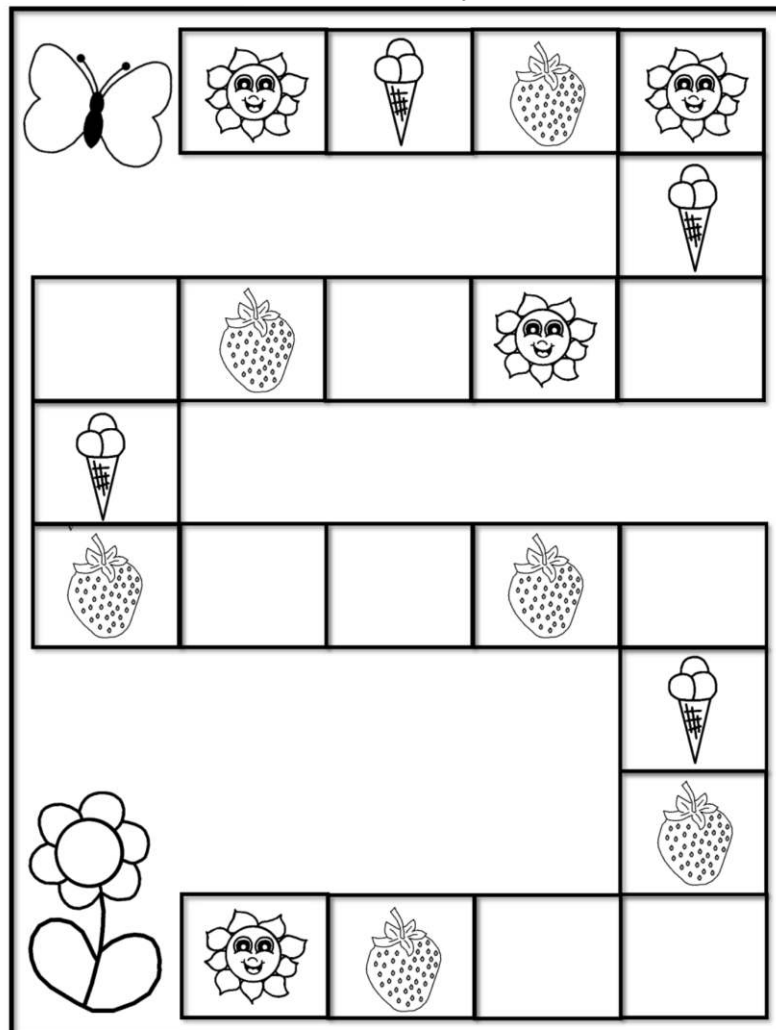

Černobílé vybarvovačky

Malé motýly vybarvi žlutou, nízké květiny červenou, velké motýly oranžovou a vysoké květiny fialovou barvou

Jak se dostane motýlek ke kytice? Vezmi si pastelky a dokresli obrázky, které na cestě chybí.

Vybarvi obrázek :-)

SOUTĚŽNÍ KŘÍŽOVKA		Sladko- vodní ryba	Tajenka 1	Domácí Atanázie	Kritická infra- struktura	VELKÝ TÝNEC	Skupina	Tajenka 3	Nalévat	Písmeno řecké abecedy
VELKÝ TÝNEC	Stolek v kostele Vodící tyče povozů					Zaoblené				
Oprati						Pobývat Anglicky nahoru				
Pytlovina					Odvážli- vec Vzdále- nost řádků v záhonu					
Kopec u Turska s mohy- lou				Spížírna Německý stará					Spletená	Vyhnan- ství
VELKÝ TÝNEC	Peřej Zvuk řapání Podlah. krytina					Anglicky živý Takový zvláštní schůdce				
Lyžařská disciplína						Býv. prací prášek Čes. elek- tronická knihovna				
Listnatý strom							Značka titanu Tajenka 4			
Latinsky před					Vyzna- menání Evropan					
Americký spisovatel Edgar Allan...				Typ kleští Název písmene X					Vypra- věč	Domácí Ignác
VELKÝ TÝNEC	Části topeniště Kovový prvek Ni Ujednat					Pouze Plynný prvek Ne				
Jaderná mocnost						Asijský stát				
Pasením ožrat						Autoři literárních děl Kino				
Hliněná kulička do Go- lemovy hlavy				Úžas Borová šiška (nářeč.) Jas					Dřevěný dechový nástroj Tekutina z ledvin	
Značka technicia			Švanda					Nepři- zvukná slabika Švabin- ského jméno Homo- sexuál		Infekční činitel Citoslovce dusání
Tvrdá a měkká samo- hláska			Barvivo na vejce Tajenka 2			Část vlaku Nejasno			Potomci Seknul	
VELKÝ TÝNEC	Okázalá pocta Zdobně- lina Adiny Šaty (slovensky)					Tyran			Klepnutí na dveře Karetní barva	Pojivo Infor- mační techno- logie
Léčit						Dívky dcery Anglický titul			Vyhno- vati Primáti	
Obdiv (knižně)					Alkohol z rýže Chem. zn. palladia			Včelí dům (zastarale) Národní divadlo		Římsky 55 Inic. pěv. Tauberové Dětské citoslovce
Surovina ke tkání látek				Nápoj z chmele				Meziná- rodní kód Nepálu		Jižanský generál
Obé				Drť (řídce)				Německý člen určitý		Zkratka pro velikost

SUDOKU

			8			3	7	
3				2			6	
			5					4
9		6	3					1
		7	9		6	2		
4					8	6		9
5					3			
	2			7				3
	4	3			1			

Tajenkou červnové křížovky je výrok Bernarda Bolzana (1781-1848) - český, německy hovořící matematik, filozof a kněz

Tajenka z květnového čísla zní: Bez zdraví potmění a vyprchá i rozkoš, moudrost, učenost a ctnost.. Správnou odpověď zaslal a výhercem se stal pan Ondřej Palička z Velkého Týnce. Gratulujeme!

Správné znění tajenky zašlete poštou, e-mailem nebo ho zatelefonujte na Obecní úřad Velký Týnec, Zámecká 35, 783 72, Velký Týnec, telefon.: 585 151 111, e-mail: sekretariat@velkytynec.cz a to do konce aktuálního měsíce.

Značka lithia	VELKÝ TÝNEC	Římsky 2009	Stará střelná zbraň	Tajenka 5	Tvrdit železo	Značka starších americ. počítačů
	Nemluvný člověk					
	Mišenec Oslovení muže					
Dřevěný dechový nástroj Tekutina z ledvin						
			Infekční činitel Citoslovce dusání			
		Potomci Seknul				
	Klepnutí na dveře Karetní barva				Pojivo	Infor- mační techno- logie
Vyhno- vati Primáti						
			Římsky 55	Inic. pěv. Tauberové Dětské citoslovce		
		Jižanský generál				Pomůcka Abak, Alte, Amur, Ante, Arze, Borka, Drol, Erš, Éta, Lee, Live, Sake, Siko, Sir, Šém, Tix, Udata, Up

Zahájení Zlaté ligy ve stolním tenisu Velký Týnec 2025

Informujeme čtenáře Týneckých listů o zahájení letošního ročníku Zlaté Ligy ve stolním tenise Velký Týnec 2025 a přinášíme výsledky prvního ze tří plánovaných turnajů.

První kolo se uskutečnilo v sobotu 26. dubna. Turnaj se konal jako vždy pod záštitou a s podporou Obce Velký Týnec a organizačně byl pokryt oddílem stolního tenisu Pinec Týnec. Tento den vládl slunečné, i když poměrně chladné počasí. Na turnaji se sešla, řekl bych, střední účast. Přihlásilo se celkem 36 hráčů, z nichž 12 bylo amatérů a 24 registrovaných stolních tenistů. Obsazeny byly pouze 3 kategorie: Ženy (1 účastnice), Registrovaní hráči a Amatéři. Děti se tentokrát nedostavily... Kategorie Amatérů se stejně jako v posledních pár turnajích vypisuje jako OPEN, a je tedy otevřená všem. O hráče bylo postaráno i po stránce občerstvení. Nikdo netrpěl hladem a už vůbec ne žízní!

V jednotlivých kategoriích se na stupních vítězů umístili:

Ženy: 1. Michaela Janotová;
Amatéři: 1. Jiří Molnár, 2. Jindra Máčala, 3. Jaroslav Štábl;

Registrovaní: 1. Lukáš Sopčák, 2. Tomáš Kabelík, 3. Roman Kovačík.

Následující 2. kolo se uskuteční ve druhé polovině září. Termín bude upřesněn v předstihu a pozvánku na turnaj najdete jako obvykle na webových stránkách Obce Velký Týnec.

Na závěr příspěvku bych vás chtěl seznámit s výsledky, kterých dosáhly naše dva týmy v soutěži Veřejného přeboru Olomouckého kraje ročníku 2023/2024. A-tým se v nejvyšší soutěži udržel a umístil se na 8. místě. B-tým ve své třídě VP3 skončil v horní části tabulky, a to na 4. místě. Oba týmy uhájily svou třídu i pro následující ročník VP Olomouckého kraje 2025-2026.

Složení A týmu: Ondřej Hynek, Jiří Hynek, Michal Čerešňa, Miroslav Kočí, Radek Nemrava.

Složení B týmu: Lucie Kuchaříková, Petr Vyvozil, Petr Štýbnar, Michal Sudolský, Marek Navrátil a Josef Vrána.

Josef Vrána

Autor je manažer a hráč týmu Pinec Týnec

Veřejný přebor Olomouc - 1. třída, muži 2024/2025

Pořadí	Mužstvo	Utkání	Výhry	Remízy	Prohry	Skóre	Body
1.	Sportklub Štarnov B	16	13	1	2	192:96	56
2.	Sportklub Štarnov C	16	9	2	5	163:125	45
3.	Sokol Křelov B	16	8	4	4	157:131	44
4.	Senice A	16	8	2	6	152:136	42
5.	Sokol Nový Svět OL A	16	6	4	6	143:145	38
6.	SK Lutín B	16	6	3	7	153:135	37
7.	SPŠ a SOU Uničov A	16	6	1	9	132:156	35
8.	Pinec Týnec A	16	3	3	10	115:173	28
9.	TJ Tatran Litovel B	16	2	2	12	89:199	24

Veřejný přebor Olomouc - 3. třída, muži 2024/2025

Pořadí	Mužstvo	Utkání	Výhry	Remízy	Prohry	Skóre	Body
1.	Z.Hnoyland Hnojice E	18	16	1	1	221:103	67
2.	TJ Velký Újezd B	18	15	1	2	229:95	64
3.	Senice B	18	11	1	6	191:133	52
4.	Pinec Týnec B	18	8	3	7	160:164	45
5.	SK Hlušovice B	18	7	4	7	166:158	43
6.	Sokol Bělkovice A	18	8	0	10	144:180	42
7.	Sokol Nový Svět OL C	18	6	0	12	132:192	36

Vítězové kategorie amatérů

Vítězové kategorie registrovaných hráčů

Vítězka kategorie ženy

Starosta OPEN XII.ročník

> čtyřhra

14. června 2025 od 9:00 hod.

pořádá Tenisový klub Velký Týnec

XII. ročník tenisového turnaje ve čtyřhře

o putovní pohár starosty obce Velký Týnec

Prezentace na kurtech 8:30 – 8:50 hod., startovné 150 Kč / hráč

Beach OPEN 2025

14. června 2025 od 10:00 hod.

pořádá Volejbalový oddíl Velký Týnec

turnaj v plážovém volejbalu dvojic a trojic

Prezentace na kurtech 9:30 – 9:50 hod., startovné 0 Kč / hráč

Občerstvení zajištěno. Srdečně zvou pořadatelé...

ZA PLOTEM

CO SE DĚJE ZA HRANICEMI NAŠÍ OBCE

Cyklovyjíždka mikroregionu Království 2025

Ve čtvrtek 1. května se uskutečnila akce pořádaná Mikroregionem Království – Království na kole. Letos poprvé byly do cykloputování zapojeny dvě nové obce mikroregionu – Rokytnice u Přerova a Nelešovice. Cyklisté vyjžděli z Rokytnice od Návesního rybníku a trasa vedla kolem zámku v Rokytnici, přes les Dolek do Kokor, kde byla zastávka u obecního úřadu. Dál pak cyklisté pokračovali do Nelešovic ke sportovnímu areálu a do Čelechovic ke kulturnímu domu. Z Čelechovic se jelo směrem na Majetín, kde se účastníci zastavili v lesíku Olší u kapličky a odtud se dojždělo na koupaliště do Majetína, kde byl závěr. Na všech zastávkách bylo zajištěno drobné občerstvení a v Majetíně pak i kulturní program s tombolou. Počasí bylo nádherné, atmosféra skvělá, zúčastnilo se celkem 383 cyklistů.

Kamil Malenda

Autor je starostou obce Rokytnice u Přerova

© 6x archiv mikroregionu Království

14. ročník Benefičního Galavečera v Dubu 2025

Milí přátelé,
rok nám uběhl jako voda a já jsem vás před několika dny přivítala na 14. ročníku Benefičního Galavečera v Dubu nad Moravou. Tento večer se stal v posledních letech tradičním hudebním setkáním, které se těší vaší velké přízni, z čehož mám velkou radost!

Letošní Benefiční Galavečer proběhl dne 17. května 2025 od 19:00 hod. v kostele Očišťování Panny Marie v Dubu nad Moravou. Tento rok přijala mé pozvání skvělá zpěvačka a herečka s velkou dávkou energie Dáša Zázvůrková. Dáša Zázvůrková na tomto koncertu představila písně z svého nové CD, které je tak trochu věnované její bývalé přítelkyni herečce Haně Maciuchové s názvem „Věřím v brzké lepší příští“. Již tradičně tento večer ozdobila výstava obrazů. V tomto roce vystavila své obrázky paní Hana Nezvalová z Troubek na Moravě. Výstava obrázků byla jako vždy prodejní.

Mám velkou radost, že tyto večery již 14 let také pomáhají, takže ani letos tomu nebylo jinak. V tomto roce jsem se rozhodla rozdělit výtěžek ze vstupného mezi kostel v Dubu nad Moravou a obecně prospěšnou organizaci JSME TADY, o.p.s. Tato organizace působí v Přerově a poskytuje ambulantní a sociální služby dětem i dospělým s tělesným a zrakovým postižením.

*Za vaši návštěvu a podporu děkuje
Jitka Bláhová, pořadatel a producent*

© 4x Petr Hanuška

Přehled červnových kulturních akcí ve Velké Bystřici

1. – 30. 6. /galeriezet/ út – pá 9:30 – 18:00, so – ne 11:00 – 19:00, po zavřeno

Lenka Vilhelmová: Příliv a odliv – výstava obrazů

Lenka Vilhelmová, narozena 1957 v Praze, studovala na AVU u profesora Ladislava Čepeláka a VŠVU v Bratislavě, kde získala docenturu pro volné umění a design. Ve své grafické i malířské tvorbě kombinuje klasické postupy s netradičními technikami, s chutí experimentuje a ráda svými pracemi vstupuje do prostoru. Jako autorka grafik, maleb, objektů a autorských knih prezentovaných na mnoha českých i mezinárodních výstavách (mimo ČR např. v Německu, Švýcarsku, Belgii, ale i v USA, Brazílii, Taiwanu atd.) se stala držitelkou mnoha ocenění. Její díla jsou zastoupena v českých i zahraničních sbírkách významných kulturních institucí (např. NG Praha, Památník národního písemnictví, National Taiwan Museum of Fine Arts, NG Washington d. c.). Působí též pedagogicky, nyní na katedře VV v Českých Budějovicích. Žije a pracuje v Praze a Mělníku. Výstava potrvá do 24. 7. 2025.

6. 6. /galeriezet/ pá 17:00 – 18:00

Smetanovo trio

– koncert Kruhu přátel hudby

Smetanovo Trio, jehož historie sahá až do roku 1934, patří mezi světovou špičku v oblasti komorní hudby. Tři mimořádní umělci – klavíristka Jitka Čechová, houslistka Markéta Janoušková a violoncellista Jan Páleníček – společně připravili mimořádný program, který potěší nejen náročné posluchače, ale i širší veřejnost. Všichni tři členové tria patří také mezi jedinečné sólisty žádané u nás i v zahraničí. Vstupné 100 Kč, děti zdarma

7. 6. /amfiteátr/ so 11:00 – 20:00

Jsmo ze stejné planety

Skvělé jídlo a pití, koncerty, program pro děti i fotografie Jindřicha Štreita nabídnou letošní ročník mezinárodního pikniku. Areál Zámeckého parku promění na karneval v Rio de Janeiru! Karnevalovou atmosféru, rytmy samby a brazilských bubnů přinese Ritmo factory při vystoupeních i při workshopech. Těšit se můžete také na capoeiru – brazilské bojové umění obsahující prvky akrobacie a tance, doprovázené hudbou, přednášku o brazilské architektuře a vystoupení kapel Protipóly, No seas perro, Nayara Borges, Nakave, Sambál. Pro děti je připravena série představení od brněnského divadla Mikroteatro, literární koutek, oblíbenou plavbu po mlýnském náhonu a herní a tvořivé dílničky po celý den. Pořádá MC o-kruh.

13. – 15. 6. /KD Nadační

Pohárek SČDO – Memoriál dr. Zdeňka Kokty

53. ročník národního finále soutěže monologů a dialogů amatérských divadelníků. Pátek 19:30 divadelní představení, sobota od 12:30 soutěžní vystoupení, 20:00 vyhlášení výsledků, defilé vítězů, neděle rozborové semináře.

21. 6. /galeriezet/ so 19:00 – 20:00

Kristian Mráček

– houslový recitál

Závěrečný koncert letošní sezóny velkobystřického Kruhu přátel hudby z Listiny mladých umělců Nadace Český hudební fond.

Kristian Mráček (roč. 2003) hraje na housle od čtyř let. Studoval na Pražské konzervatoři a od r. 2022 na HAMU. Je držitelem mnoha cen v interpretačních soutěžích: mj. absolutní vítězství v Mezinárodní houslové soutěži Josefa Micky, 2. cena v soutěži Bohdana Warchala „Talents for Europe“ v Dolném Kubíně, 2. cena v soutěži Jaroslava Kociana v Ústí nad Orlicí. V Soutěži Nadace Bohuslava Martinů v roce 2022 obdržel v sólové kategorii 1. cenu, cenu za nejlepší interpretaci díla B. Martinů. Zúčastnil se Letní akademie V. Hudečka, kde získal v r. 2020 2. cenu. V létě 2021 a 2023 byl ze stovek uchazečů vybrán na dvouletý a měsíční masterclass v Srbsku. Vstupné 100 Kč, děti zdarma

Letní promítání v amfiteátru zahájíme ve druhé polovině června.

Termíny a filmovou nabídku zveřejníme na webu města a sociálních sítích.

JSME ZE STEJNÉ PLANETY

7. 6. 2025

VELKÁ BYSTŘICE

11 - 20 ZÁMECKÝ PARK

KARNEVAL V RIU

Velká Bystřice

LucidCircus

Olomoucký kraj

Caritas

Obec Majetín ve spolupráci s mikroregionem Království vás zve na

Královský triatlon

Memoriál Vojty Dostála - 3. ročník

"Poznej své tělo, ukaž co je v tobě. Tři disciplíny - jeden sport."

v sobotu 2. srpna 2025

na koupališti v Majetíně

ZÁVOD PRO DĚTI I DOSPĚLÉ

Těšíme se na všechny aktivní i pasivní sportovce, kteří mají srdce na správném místě.

Bližší informace budou upřesněny.

PŘESAHY

6
25

do světa historie a kultury

Čuba
Jirků
Marek
Přidal
Fiker
Hanuška
Jareš
Kain
Ševčíková
Vránová
Coufalová

55 minut s Albertem Čubou A postavíme nové divadlo!

Před osmi lety koupil v Ostravě zchátralou budovu kina Mír a vybudoval z něj soukromé divadlo. To je úspěšné, stále vyprodané, finančně soběstačné. Albert Čuba by tedy už mohl zvolnit, ale on místo toho chystá další byznys projekt: úplně nové velké divadlo. Za čtyři sta milionů.

Nepatří mezi herce, kteří vzhlíží k Brnu nebo Praze. Na Ostravsku má totiž rodinu a nikdy se mu ji nechtělo stěhovat, natož aby svou ženu a děti nutil k takové změně kvůli jeho práci. Soukromé divadlo, které vybudoval v ostravských Vítkovicích, popisuje tedy jako výsledek dlouhodobého procesu zvažování, při němž právě osobní důvody hrály zásadní roli. „Důležitý byl ale i fakt, že na Ostravsku není až tak moc divadel na to, kolik je tu obyvatel,“ vysvětluje Albert Čuba. „A pak jsem také na jevišti jako herec okoušel na vlastní kůži, co se divákům líbí. A pochopil jsem, že to, co se jim líbí, se jim nedostává v takové míře, v jaké by chtěli. To všechno mne přivedlo k vlastnímu divadlu.“

Co ostravští diváci chtěli a nedostávalo se jim toho?

Komedie. Je to takhle jednoduché. V Praze je komediálních produkcí relativně dost a „trh“ je nasycen, ale v Ostravě nabídka nebyla tak pestrá. Když vsadíme na komedie a získáme dobré režiséry a herce, musíme uspět. To jsme si řekli a otevřeli Divadlo Mír.

Kdo my?

Já. Když mluvím o divadle, říkám my, protože je nás tu samozřejmě víc. Ale budovu někdejšího kina Mír jsem koupil já, respektive moje firma. Ta sloužila k produkci divadelních představení, žádala o úvěr, budovu opravila a dnes v ní provozuje divadlo.

Kolik jste musel investovat, abyste v Míru mohli hrát divadlo?

První opravy přišly na tři až čtyři miliony, kupní cena byla okolo dvanáct milionů korun. Žádal jsem o úvěr, ale banka řekla: „A to teda ne, vždyť divadlo je nevydělečné.“ A stanovila si podmínku, že musíme rok hrát a platit nájem. Když to zvládneme, budeme schopni splácet úvěr a ona nám jej dá. Pak se to ještě nějak zkomplikovalo, takže jsme znovu o úvěr zažádali až po roce a půl fungování divadla, osm milionů nám půjčila banka a zbytek byly moje zdroje (tedy i manželky a rodičů). Celkově tedy bylo k rozjezdu potřeba šestnáct milionů korun.

Jak si dnes vedete?

Divadlo si vydělá na provoz, na investice i na rozvoj. Je soběstačné, nezávislé, prosperuje.

Mám tomu rozumět tak, že nemáte žádné dotace od města, kraje?

Hlásíme se samozřejmě do různých grantových soutěží. Naposledy jsme u města Ostravy vysoutěžili grant ve výši osm set tisíc korun a z kraje jsme získali milion korun, což dohromady ovšem představuje tři, čtyři procenta celkových příjmů. Počítejte se mnou: roční rozpočet divadla je čtyřicet milionů korun, loni k nám přišlo okolo padesát tisíc diváků, když to znásobíme cenou jedné vstupenky, tržby dělají nějakých čtyřicet čtyři milionů. Divadlo si

© Jiří Zerzoň, HN

Albert Čuba

Na webových stránkách Divadla Mír figuruje jako „numero uno“ mezi „Mírotvůrci“ a v odlehčeném stylu, tak typickém pro tuto divadelní scénu, se tam vysvětluje, že krom „herce, majitele, producenta a principála zastává také roli režiséra, údržbáře a prakticky všeho, co si usmyslí.“ Je rovněž zakladatelem a krotitelem tygrů v úspěšné improvizaci show Tři Tygři, píše knihy a scénáře a hraje (jak jinak než) budovatelské hry.

Takto napsáno a zažito v hledišti, je to vlastně všechno úspěšná show. Kolik práce je za ní, lze si ovšem domyslet. Když také Albert Čuba líčí, proč se po dvanácti sezónách v hereckém angažmá v ostravské Komorní scéně Aréna a letech, kdy vyučoval na Janáčkově konzervatoři, točil seriály a filmy, rozhodl vrhnout do podnikání, je soustředěný, přesný a vůbec nevtipkuje.

Ono podnikat v divadelnictví není zrovna legrace. „Ale není to nemožné. O tom jsem roky s kolegy diskutoval nad pivem. Oni tvrdili, že divadlo musí být dotované, já nesouhlasil, až jsem se od toho piva zvedl a šel jim to ukázat,“ říká. Nejprve ovšem musel posbírat všechny rodinné úspory a vzkrísit budovu starého kina ve Vítkovicích. „Kdysi to bylo Bio Rekord, patřilo sokolům. Název Mír přišel až s normalizací. Ještě z kraje 90. let se tam promítaly filmy, pak budova byla za tělocvičnu a všechno možné. Když už hrozila demolice, zrekonstruovali ji vietnamští obchodníci, pak také odešli. A když jsme se o dům začali zajímat my, kino už to vůbec nepripomínalo.“ Oprava a přeměna na divadlo stála miliony, přičemž rok a půl Albert Čuba platil pronájem budovy, než mu banka byla ochotná půjčit na koupi celého objektu. Celkově to přišlo na 16 milionů, dnes se roční rozpočet Divadla Mír pohybuje okolo čtyřicet milionů a jeho principál plánuje stavbu nové, supermoderní budovy se dvěma jevišti hned vedle něho. „Vždyť potřebujeme jen čtyři sta milionů,“ už se zase usmívá

tedy vydělá na všechny náklady, i kdybychom žádné dotace nezískali, existenčně nás to neohrozí.

Tak to slyším poprvé. Většinou v divadlech naříkají na nízké dotace, na existenční nejistotu.

Problematika dotovaných divadel je diametrálně odlišná od problematiky soukromých divadel. A problém nespočívá v tom, že z veřejných zdrojů teče do divadel málo peněz. Problém je v jejich následném rozdělování. Myslím, že divadla, která jsou příspěvkovými organizacemi, mají nehospodárný provoz. Proč? To není otázka na mne. Nicméně jen pro srovnání: naše přímá konkurence – Národní divadlo moravskoslezské – dostává od města každoročně tři sta devadesát milionů korun. To je úplně jiná galaxie. To divadlo uvádí kvalitní repertoár, je dobré, ročně jej navštíví přes sto dvacet tisíc lidí, na vstupenkách utrží okolo osmdesáti milionů. Kam se mezitím poděje čtyři sta milionů z dotací? To je rébus. Vlastně jsem rád, že nemusím řešit problémy jako příspěvková divadla. My jedeme za své.

Jak to tedy děláte? Kolik lidí třeba zaměstnáváte?

Stálých zaměstnanců není moc, tak pět nebo šest. Uvaděči, barmani, lidé v šatnách – to jsou studenti, brigádníci. A her-

ci účinkují na základě autorského zákona, jsou tedy na volné noze, přičemž asi devět z nich má u nás stále angažmá. Takže lidí, kteří jsou úzce spojeni s divadlem, je okolo dvanácti, plus dvacet až třicet jsou externisté.

Jak platíte herce? Hrají u vás také spíš pro radost než pro peníze?

Máte pravdu, že divadelní herectví je dnes většinou koníček. Když už se člověk dal na divadlo, tak jej prostě dělá, ale aby se uživil, bere i spoustu jiné práce. Herec, který je zaměstnán v dotovaném divadle, je v podstatě zaměstnanec příspěvkové organizace a tedy dostává tzv. tabulkový plat. A ten, jestli se nepletu, je teď u herců v průměru čtyřicet dva tisíc hrubého, což v Ostravě možná k životu stačí, ale v Praze – při dvojnásobné ceně pronájmu bytů – určitě ne. Jedna moje kolegyně před časem dostala nabídku z prestižního pražského divadla, opustila tedy Ostravu a v Praze si najala pokojíček ve sdíleném bytě se studenty. Dvojnásobná držitelka ceny Thálie nemá na celý byt. Nevím, co o tom soudíte vy, ale já to považuju za ostudu českého divadla.

Herci z Divadla Mír by si mohli pronajmout byt v Praze?

Naši herci si určitě mohou dovolit byt v Praze! Ale proč by to dělali, když

v Ostravě si za dvacet pět tisíc nejmenší stometrový byt z první republiky. A v centru.

Kolik tedy vaši herci vydělávají?

Herec, který nastupuje do angažmá a je to tedy student hned po škole, začíná na dvaceti pěti tisících měsíční gáze a k tomu dostává tak zvané rolné. To je v řádu tisíců za představení. Tím, že hrajeme představení v bloku, může takový začínající herec v jednom měsíci odehrávat třeba dvacet představení. A má-li rolné dva tisíce korun, vydělá si dohromady třeba šedesát pět tisíc za měsíc.

Další měsíc, když nehraje, ale bere jen gázi.

Zatímco v jiných divadlech střídají představení ob den, nebo po dvou třech dnech, u nás se hraje až šest týdnů jedno představení každý večer. Při bloku třiceti představení si mladý herec tedy vydělá i šedesát tisíc na rolném, dalších šest týdnů má volno, bere jen gázi, ale v tomhle volném pracovním „oknu“ může zase vydělávat i jinde. Každopádně nemusí jako štvaná zvěř pendlovat mezi divadly, městy, natáčecími štáby a večer se vracet do Ostravy na představení. To je sice v téhle branži dnes běžné, ale určitě to nesvědčí ani hercům, ani divadlu, ani filmům...

Představení v blocích je americký systém, pokud vím, v Česku to takhle dělají ještě třeba v Cirque La Putyka. Nehrozí ovšem, že když uvádíte jednu hru po šest týdnů, na konci toho cyklu už prostě hlediště nenaplníte?

Takhle se uvádějí hry na Broadwayi nebo na West Endu, my jsme jediné činoherní divadlo u nás, co to praktikuje. A za celých osm let, co Divadlo Mír existuje, se nestalo, že bychom jej nenaplnili. S blokovým systémem přitom souvisí i výrazná provozní úspora. Když musíte každý večer po představení zbourat celou scénu a nachystat na druhý den novou, pak ji zase zbourat, znovu postavit, přitom stavíte na operu, po druhé na balet, pak na činohru a zpátky na operu, tak musíte mít v zaměstnanec-kém poměru třeba patnáct kulisáků, kteří jsou každý večer připraveni naběhnout. My si kulisáky najímáme brigádně, jednou za čtyři až šest týdnů.

Říkáte, že jste divadlo zatím vždycky naplnili. To platí i o úplných počátcích?

Ze začátku byla návštěvnost třeba devadesát procent, ale určitě ne nižší. Fungovala zvědavost. Lidi byli zvědaví na staré kino, kam kdysi chodili, byli zvědaví na Čubu, co tam vymyslí, jak to opravil... A když se u nás dobře bavili, řekli to dalším. Postupně, během roku a půl jsme se dostali na stoprocentní vyprodanost. Pak přišel covid, trochu s tím zamával, ale my jsme se našťěstí rychle zvládli přesunout do on-line. To nás zase nakoplo jinak, od té doby to prostě jede.

Dnes máte také platformu MírPlay, je úspěšná?

Kdybychom nepřešli za covidu na on-line, skončili bychom. Pak jsme to přetavili do MírPlay, což je něco jako Netflix, poskytujeme tam záznamy představení na předplatné. Je to další z cest, jak se divákovi přiblížit i také další zdroj příjmů, samozřejmě. Aktuálně máme nějaké čtyři tisíce předplatitelů, předplatné stojí devadesát korun, v dohledné době do toho začneme ještě víc šlapat. Chceme to propojit s podporou výstavby nové scény. Ve smyslu: Předplaťte si MírPlay, a tak podpoříte nové divadlo, z předplatného jde vše na jeho stavbu.

Pro nové divadlo počítáte s vícezdrojovým financováním. Na webových stránkách píšete o čtyřech pilířích. Jak to bude fungovat?

Je to velký projekt, v němž nejde jen o stavbu divadla, ale i podzemních garáží. Ty bude financovat a vlastnit město Ostrava, divadlo bude naše. Momentálně je rozpočet na jeho stavbu stanoven

na čtyři sta milionů. Část, tedy sto milionů chceme uhradit prostřednictvím vstupenek a předplatného na MírPlay. Dalším pilířem by měl být crowdfunding, nabízíme fanouškům různé produkty a zážitky.

Nabízíte placky a trička po stovkách, vstupenky na první premiéry po desetitisících... A počítáte se ziskem sto milionů korun. Smělý plán.

Crowdfunding se propojuje s dalším pilířem financování, a to je filantropie. Snažím se kontaktovat a nadchnout i bonitní lidi, kteří mají vztah k Moravskoslezskému kraji nebo k Ostravě. Nabízíme jim, aby spojili své jméno s divadlem, aby se k nám přidali. Mohou to udělat různými způsoby, mimo jiné i formou crowdfundingu, protože v rámci něho nabízíme třeba také plakety, jednu za deset milionů korun. Těch máme šest, takže když najdeme šest donátorů a když si k tomu další lidi koupí spoustu „drobností“, můžeme dosáhnout i na sto milionů. Ve výsledku lze kombinovat různé formy finanční podpory a spolupráce. Půjde-li o podnikatele či firmu, mohou být donátory, sponzory i investory. Je to poměrně komplexní proces, pomocí něhož se snažíme získat finance, ale všimněte si, že granty a dotace opět nehrají žádnou roli.

Proč? Mohli byste přece požádat i o evropské fondy?

Zjišťujeme i tyto možnosti, ale jsme realisti. Soukromá firma na kulturní dotace těžko dosáhne, ty jsou vázány především na obce, města, knihovny, „příspěvkovky“. Divadlo Mír je v očích úředníků provozovna, soukromý byznys. Kdyby o tu samou dotaci požádala naše konkurence, která už dostává stovky milionů korun, tak by to bylo snazší.

Proč nezaložíte veřejně prospěšnou společnost?

Jasně, můžeme zřídit spolek nebo ústav, který by byl tak zvaně neziskový, jenže pak by to mohlo přece zavánět účelovým jednáním, ne? Nechci, aby mi tohle někdo omlacoval o hlavu. Jdu na to přímo: podnikáme a děláme divadlo. A pokud najdeme vhodný grant nebo dotaci, budeme o něj soutěžit, ale nezblázníme se, když to nedopadne.

Když ale vsadíte na investory, musíte počítat s tím, že vám do byznysu budou třeba „kecat“. Jste na to připraven?

Jestliže oslovuji lidi a žádám je, aby se podělili o náklady na stavbu divadla, tak to znamená, že se s nimi budu dělit i o jeho zisky. Jsem na to připraven a říkám: „Investujte, investice se vám vrátí.“

A oni se asi ptají: „Kdy? Jak?“

A já jim říkám: „Podívejte se na naše účetní výkazy za posledních osm let, jsme stále v zisku. A tak to budeme dělat dál, budeme produkovat úspěšná představení a vám se peníze budou postupně vracet. Ale když se za pět, šest let od otevření nového divadla vracet nebudou, předpokládám, že investoři přijdou a řeknou: „Alberte, děláte to blbě.“ A já budu muset uznat, že jsem nedostal svým slibům a budu muset jít od válu. Ale krásná nová divadelní budova už bude stát a bude se v ní dělat divadlo, ať ho bude provozovat já nebo kdokoli jiný.

Takže vznikne fond kvalifikovaných investorů?

Tedy to zrovna řešíme s právníky z renomované pražské kanceláře. Vznikne asi struktura, jež je běžná pro developerské projekty, bytovou výstavbu, bude to ale první takový fond zaměřený na kulturu. Pokud se nám podaří nadchnout dostatečný počet investorů a zároveň se bude dařit jim ty investice vracet, třeba se v průběhu let vytvoří i širší podhoubí pro financování dalších kulturních projektů. Může to mít velkou budoucnost.

Mají investoři o váš byznys zájem?

Máme už přísliby desítky milionů, ale je to zatím méně než sto milionů, které bychom od investorů potřebovali. Další jednání, schůzky nás čekají, právníci jednají. Máme také zatím příslibeno kolem dvacet milionů korun ve formě darů... Řekl bych, že se otevírají dveře, ale je jasné, že bude potřeba ještě hodně energie, úsilí.

Mimochodem, když jsme u toho úsilí. Proč to vůbec celé podnikáte? Nestačí vám stávající scéna?

Nová scéna nebude jen divadlo, ale hub, kde bude vznikat spousta projektů. Budou tam dva divadelní sály. Jeden velký, který bude mít specifické uspořádání hlediště a jeviště, pak ještě komorní sál. Využívat budeme nejmodernější technologické postupy, a tedy dělat skutečně moderní divadelnictví různých žánrů. To za prvé. Druhý hlavní důvod? V rámci ostravské aglomerace se určitě ještě jedno velké divadlo užívá, jsou tu diváci, je tu ta síla a prostor.

Váš optimismus je sympatický, ale...

Žádné ale. Vráťm k vaší první otázce: Proč vůbec soukromé divadlo? Svého času jsem absolvoval s kolegy divadelníky řadu diskusí na tohle téma. Já jsem vždy tvrdil, že určitý typ divadla si na sebe může vydělat. Když uvede tři komedie, pak může zafinancovat i jednu vážnou hru a zarískovat, protože vážná věc je vždycky risk. Kolegové nesouhla-

sili, tvrdili, že divadlo musí být dotované, jinak všichni budou dávat jen bulvární komedie a opravdové umění zanikne. Oni trvali na svém, já taky, až jsem jednou od toho piva vstal a řekl: „Tak já vám ukážu, že to jde.“ A dělám to. Dělán osm let divadlo, které má kapacitu tři sta čtyřicet diváků a je úplně nezávislé. Nechodíme na město, nevytváříme „vy jste nám nedali peníze“ a neděláme skandály v novinách. Proč bychom neuživil i velké divadlo?

A užíváte v něm i dramata, klasiku, třeba Shakespeara?

Tedy jsme uvedli Hráče od Gogola, což rozhodně není třeskutá bulvární komedie. V minulosti jsme dávali Bull, hru, která pojednává o šikaně na pracovišti. Zase vážné téma. Nepochybuju, že když jsme naučili diváky chodit na komedie, naučíme je i třeba na Shakespeara. Se dvěma sály se nabízí navíc řada možností, variant, jak dělat a financovat i hry, které jsou rizikovým podnikem. Nic si nenamlouvám. Komedie je sázka na jistotu. To bych musel být velký patlal, abych to zkazil. S dramatem je to přesně naopak. Stačí drobnost, nečekaná změna nálady ve společnosti a máte propadák. Dotované divadlo odepíše ztráty a neúspěšné představení dál uvádí. Já si tohle dovolit nikdy nemůžu. Také vím, že v novém divadle můžu dělat i Shakespeara, ale určitě tam nebudu dávat operu. Ta je strašně drahá. Balet taky. Je pravda, že kvůli těmto žánrům mají dotovaná divadla smysl. Nicméně je na zvážení, proč uvádějí třeba muzikály. To přece není žádná hoch kultura, ale čistá, ryzí komerce. Proč ji máme dotovat z našich daní?

Jak vás tak poslouchám, vy se asi moc doma neohrějete. Asi i v divadle bydlete, že?

Bydlím s ženou a dětmi ve Frýdku-Místku. Jsem ovšem i aktivní herec, takže to občas bývá náročné. Děti jsou ale už dost velké a celá rodina mi fandí.

Vaše žena po těch osmi letech, co soukromě podnikáte v divadelnictví, netouží už po troše klidu?

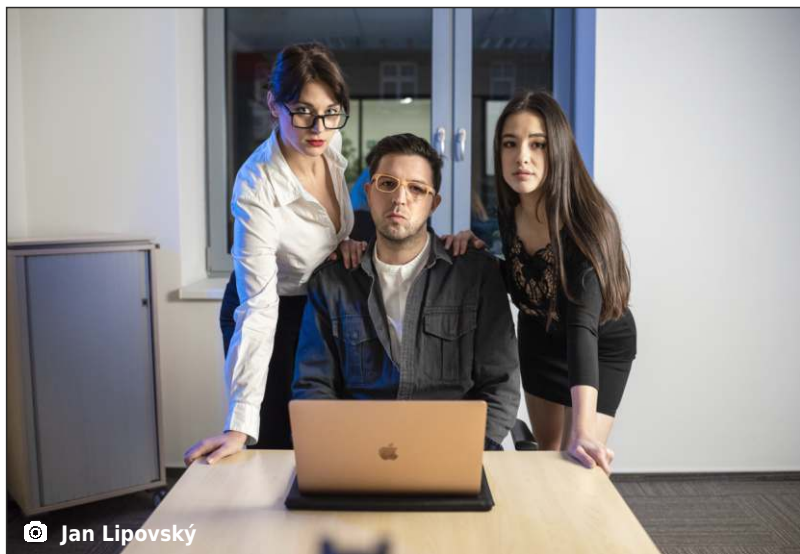
No, to jste řekla přesně. Občas by ten klid moji blízcí brali, ale novému divadlu všichni drží palce.

A co vy? Spíte ještě dobře?

Já jsem pozitivní člověk. Prostě to dopadne. Spím dobře.

Ptala se Irena Jirků

*Autorka je novinářka a publicistka
Rozhovor vznikl pro Hospodářské noviny*

Jan Lipovský

KNIHA, O KTERÉ SE MLUVÍ

Lišky pod Big Benem

Vesele i vážně o Velké Británii

Jaromír Marek

AUTOBUSOVÁ ZASTÁVKA OD PREZIDENTA BENEŠE

Stojíme na malé návsi vesničky Aston Abbots a drobné příši. Kousek od nás je vjezd do usedlosti The Abbey. Samotný dům je však skrytý za vysokými stromy. Ve středu vesnice stojí lavička a informační panel. „Tuto informační desku jsme zde umístili v roce 2021. Vypráví příběh Českoslováků v Aston Abbots. Jak vidíš, vprostřed je to anglicky a po stranách česky a slovensky. A tady dole jsou fotografie. Vlevo je Edvard Beneš se svou ženou, na další je prezident při práci se svým osobním tajemníkem Eduardem Táborským a zde vidíme prezidenta Beneše na procházce se psem. Byla to fenka německého ovčáka, jmenovala se Toga a spousta lidí si pamatovala, jak ho s ní potkávali v polích. Tady je Jan Masaryk s dalšími lidmi před domem a tohle je fotografie prezidentovy ostrahy,“ ukazuje badatel a místní patriot Neil Rees. Spolu se mnou si tabuli prohlíží i paní Janet. Její otec právě v Benešově ochranné službě. „Myslíte, že ho mezi těmi muži na fotografii poznáte?“ ptá se Neil dvaosmdesátiletý vitální paní. „Počkejte, vezmu si brýle. Ne, nevidím ho tam. Asi zrovna nebyl ve službě. Ale je skvělé, že památku na Čechy tady v Aston Abbots stále uchováujeme. Na Beneše i vojáky, kteří zde sloužili, lidé opravdu nezapomněli. Je to kus historie.“

Nakonec díky této historii se paní Janet Smithová narodila. Její otec Josef Vojtasek sloužil v Aston Abbots v posádce, která poskytovala prezidentu Benešovi ochranu. „Můj otec stál jednou před vjezdem na pozemek usedlosti a kouřil. Máma jela na kole z vedlejší vesnice Wingrave, a právě když projížděla přes Aston Abbots, píchla kolo. Otec jí přispěchal na pomoc, no a zbytek je historie. V roce 1943 se vzali a pak jsem se narodila já.“ Janet přišla na svět ve válečné Anglii, po válce žila s rodiči krátce v Praze, pak ale uprchli zpět do Británie. Na svůj částečně český původ je velmi hrdá.

Děšť se změnil v liják, naštěstí už přišel čas, kdy nás čekají Eugenie a Abraham Bejeranovi. Současní majitelé usedlosti The Abbey, domu, kde během války žil prezident československé exilové vlády Edvard Beneš. Projíždíme kolem strážních domků a alejí vzrostlých stromů a po zhruba sto metrech vjíždíme na prostranství před hlavním vchodem. Vybavuje se mi fotografie z roku 1941. Je nazvána „prezident Beneš odjíždí z Aston Abbots do Londýna“ a zachycuje zřejmě pravidelný ceremoniál: vlevo nastoupěná prezidentova stráž, vpravo prezident usedající do svého daimle-ru. V pozadí je vidět dům s bílými okenními rámy a zdí porostlou břečtanem. Toho břečtanu je tam dnes méně, ale dům je to tentýž. V hale mě vítají Eugenie a Abraham Bejeranovi. Mám štěstí, předchozí

vlastníci si své soukromí přísně střežili. Noví majitelé jsou velmi vstřícní a skutečnost, že žijí v místě, kde se několik let psaly dějiny jedné středoevropské země, si plně uvědomují. „Máme rádi historii a máme rádi český národ, jsou to fajn lidi,“ odpovídá Abraham Bejerano na otázku, proč se o dům starají s jistou pietou. Protože i já mám rád historii, rozsáhlou usedlostí mě rádi provedou. Původní vybavení domu z doby, kdy v něm žil Edvard Beneš, už ale v sídle není. Když prezident odjel do znovu svobodného Československa, do The Abbey se vrátili původní majitelé. V roce 1988 se dědicové rozhodli veškerý nábytek prodat v aukci. Když pak The Abbey před pár lety koupili manželé Bejeranovi, mohli si usedlost vybavit podle svého.

„Tohle je místnost, kde Beneš přijímal hosty, kde se setkával s novináři a dával rozhovory,“ vysvětluje Abraham Bejerano v salonu. Neil vytahuje z aktovky historickou fotografii a srovnáváme ji s dnešním stavem. „Vidíte tady Manželé Bejeranovi pečují s pietou o někdejší sídlo Edvarda Beneše. ten krb? Trochu jsme ho upravili, aby vypadal honosněji, ale stále je to on,“ ujišťuje nás pan Bejerano. Spolu s Neilem držíme snímek,

na kterém Beneš jedná s generálem Španielem a svým kancléřem Jaromírem Smutným. V levém rohu je vidět část zmíněného krbu. „Stůl v popředí je jiný, ale přesto je to zvláštní pocit stát na místě, které znám tak dobře z historických snímků,“ svěruje se Neil. Je čistokrevný Angličan, o historii československé exilové vlády v hrabství Buckinghamshire se ale zajímá živě a dlouho. To on mi sjednal návštěvu sídla v Aston Abbots.

Skutečnost, že československý exilový prezident pobývá právě tam, byla ve své době z bezpečnostních důvodů známa jen úzkému okruhu lidí. Místní to ale samozřejmě dobře věděli. Setkávali se s československými vojáky, kteří Beneše střežili, občas potkali i samotného prezidenta na procházce se svým psem. „Do vesničky Aston Abbots se Beneš odstěhoval z Londýna, když začaly německé nálety. Dodnes se můžeme dočíst, že během války žil Beneš v Londýně, ale není to pravda. Do Londýna pravidelně dojížděl, žil ale tady,“ vysvětluje Neil, když jedeme autem uzoučnou silnicí. „Často tady pobýval i Jan Masaryk. Měl sice byt v Londýně, ale když jezdil za Benešem, zůstával zde přes noc. Spal v jiné usedlosti než on a za prezidentem jezdil na kole. Právě jedeme po silnici, po které pravidelně jezdil i on.“

Blížíme se ke křižovatce se státní silnicí A418. Na nároží stojí nevelký cihlový do-

mek. Ještě donedávna byl zpuštělý a zarostlý kopřivami. Dnes je opět jako nový. „Tohle je naše nejbližší zastávka autobusu. Kdo nemá auto a chce na nákup třeba do sousedního Aylesbury, musí sem. Dnes sváží děti do školy školní autobus, během války ale čekávaly tady. Jednou prý silně pršelo a okolo jel Jan Masaryk. Viděl, jak děti moknou, slovo dalo slovo a prezident Beneš nechal postavit autobusovou čekárnu. V roce 1944 ji československá exilová vláda oficiálně věnovala místní komunitě. A slouží stále. Když jsme si teď připomínali osmdesáté výročí, zrekonstruovali jsme ji a znovu otevřeli.“

Jaromír Marek (nar. 1967) je český novinář a dokumentarista. Dříve působil v České televizi, v současnosti zastává pozici redaktora v Českém rozhlasu. Jako zahraniční zpravodaj byl více než čtyři roky ve Velké Británii, pracoval také v Asii a Africe. Je autorem publikace Drama zvané brexit (2019), knihy Interhelpo. Tragický příběh československých osadníků v Sovětském svazu (2020), která mapuje osadnický projekt v Kyrgyzstánu ve dvacátých až čtyřicátých letech minulého století, a memoárů Doba chemlonová. Jak jsem přežil socialismus, svoji rodinu a Brno (2023) o dospívání v normalizačním Brně. Lišky pod Big Benem jsou zatím jeho poslední knihou.

BÁSEŇ MĚSÍCE

Otázky & odpovědi

Tomáš Přidal

Spadne-li nebe,
posbírejte všechny
jeho hvězdy,
rozkvetlé za jarní tmy.

Otevři klíčem,
ve své hlavě,
svět, jaký *nám* zůstal,
když ještě lidé dokázali

projít svými sny
do skutečné reality!

Vejdi do mého života
jako zrníčko zmrzlé slzy,
kterou si nosím jako vzpomínku
na řetízku z palčivé bolesti.

Když vystoupíš,
možná někdo
přisedne blíž...

Možná někdo *jiný*
vstoupí do mého srdce,
rozezní onen zvon,
vyplaší bojácný smutek

& já znovu pochopím
proč?

Otázky větším
na šibenici rozsouzení
a lapám *bez dechu*
po spravedlivých odpovědích.

Pravda se objevuje i ztrácí,
jako lidské osudy,
jako lidé samotní,
jako sám život...

Manželé Bejeranovi pečují s pietou o někdejší sídlo Edvarda Beneše

padla smlouva o kmotrovství, jelikož kontrahent jedna, totiž SPK, by více neexistoval."

"Hrome!" divili se členové spolku, "totě jiná!"

"Plán, jak ho uvědčit, je ovšem mou starostí," pravil pan rada důležitě. "A v hlavních rysech je hotov. Prosím, pozor." Pan rada zdvihl z dramatických důvodů sklenici s grenadýnou, ale nenapil se, pouze číchl. Byl by si rád objednal dvě deci bílého, měl-li již z domova povolenou vycházku, ale neodvážil se. "Je jisté, pánové, že smlouvou o kmotrovství vzniklo mezi vámi jako klubem a mezi panem Láce jako vašim čestným členem jisté rozladění... které pak mělo svrchu projednané osudné následky. Pan Láce se ovšem ukvapil. Měl doufat v osud, že se mu narodí děcko ženského pohlaví, a pak by bývala byla smlouva stornována stejně."

"Ale přede mnou se na to spoléhát nemohl," podotkl předseda Trojniček.

"Že to tak dopadlo, je řízení prozířetelnosti."

Pan rada se taškářsky pousmál.

"Co se toho týče," pravil, "je to nápad, který pan Láce dostal opožděně. Až když měl všechny své neblahé koucky za sebou, připadl na to, že by vám mohl klidně oznámit narození děvčete v každém případě."

SPK vztyčoval v hrozném tušení hlavy.

"Ráno," protáhl pan rada. "Stalo se. Podvedl vás ke všem nesnáším s příkladnou hanebností ještě na samý konec. Narodil se mu syn."

Vzniklo pobouření. Dvě sklenice s grenadýnou se převrhly, ale schválně. Ozývaly se výkřiky:

"Hanba! Fuj! Surovosti!"

Pan rada vyčkal lutišení.

"S touto jeho zřejmou nestoudností," pravil potom, "s tímto nečestným podvodem, zrazujícím přátelství nejhorším způsobem, se nikdo nemůže smířit. Ludvík Láce si zaslouží vašeho nejhlubšího opovržení."

"Mluvíte nám z duše, pane rado," zahulákal hněvivě předseda.

"Přiznávám se, že mluvím tendenčně," řekl pan rada. "Míním, že vašeho hlubokého opovržení je si vědom i Ludvík Láce, a že se pranic nebude divit, postavím-li vás všechny proti němu jako svědky."

"Pane rado!" vyjel ohnivě předseda Trojniček, "dovolte mi laskavě. K takovému svědectví nás přece nemusíte přemlouvat! Rádi povíme všude a ve všem pravdu, i kdyby to nebylo v našem zájmu."

"To vás ctí, pánové," pochválil je pan rada.

"Ale přesto jsou nám zájmy klubu ze všeho nejbližší. A tu jistě mluvím za všechny členy, jestliže tímto prohlašuji, že na naši písemné smlouvě trváme a že se rozjedeme do Prahy dodatečně."

Tohle klubovní rozhodnutí Gioglio Krňoch panu radovi prorokoval. A také předsedovo vyjádření bylo schváleno zuřivou aklamací. Grenadýny se kácely. Pěsti se zdvihaly. Jen ceremoniál řval něco jiného než ostatní.

"Ouha!" vyskakoval, "ouha! Klid, přátelé! Já něco vím! Chyba! Chyba!"

Pan rada se zamračil.

"Přátelé!" hulákal ceremoniář, "rozmyslemež si to. Ludva Láce nás může s klidem vyházet ze dveří, jakmile si nás jen spočítá. Má smlouvu s dvaceti sedmi kmotry, ale nás je teď pouze šestadvacet! Má právo požadovat plný počet!"

Snesla se tiseň.

"Kdopak vám umřel?" zeptal se pan rada s účastí.

"Jeden," pravil energicky předseda. "Dej mu Pánbu věčnou slávu. Tož s tím tedy nic není. Vážili bychom cestu marně. Leda..."

"Tak jest," kývl pan rada. "Byla mi, pánové, svěřena péče o blaho města a o klid jeho občanů. Dosud platí zásada, pánové, aby pracující lid mohl spokojeně jít za svou prací, ražená původně nacisty. Je to názor německý, ale správný. Okrsek mně svěřený má být oázou klidu a míru, kdežto krváčet na jeho nepřekročitelných hranicích je moje věc."

"Díky, pane rado," uklonil se předseda Trojniček a s ním několik dalších členů SPK, takže to vypadalo mohutněji.

"Nyní ovšem," pokračoval pan rada, "se nepřítel změnil. Není jim už sveřepý Germán, nýbrž kdosi daleko nebezpečnější – totiž škůdcové veřejné mravnosti, morální úpadek. Prostě to, co leptá řádnou společnost ke škodě celku. I to říkali nacisté, ale doufám, že nikdo rozumný nemůže proti tomu nic mít, a tudíž prohlašuji, že to platí dodnes a bude to platit vždycky. Já dokonce schvaluji i německé metody, neboť v mnohém ohledu souhlasí s rozumným přemýšlením."

"Výborně!" zatleskal SPK.

"Tolik na vysvětlení mých starostí, jimiž se cítil například dotčen majitel tohoto podniku," uklonil se pan rada.

SPK horlivě pokyvoval. Pan rada měl co dělat, aby zachoval klid.

"Byl jsem, pánové," mluvil dále, "mystifikován dvojicí podvodníků, kteří se mi vydávali za členy vašeho bohobojného spolku a upozornili mě na něj. Tito podvodníci podali vašim jménem trestní oznámení na neznámého pachatele, který odcizil vaše spolkové zápisky v ceně jednoho milionu korun."

"Aj, aj!" vrtělo se členstvo. "Slyšte, slyšte!"

Pan rada se pečlivě rozhlížel, ale ty dva bídné mystifikátory nikde neviděl.

"S vašim dovolením, pane rado," řekl předseda Trojniček, "to je podvod zmocněný na třetí. Naše zápisky nám za prvé nebyly ukradeny vůbec, za druhé jsme žádné trestní oznámení nepodali, a za třetí nemají ani zdaleka cenu jednoho milionu."

Ceremoniář klubu, jemuž se dělalo zle od žaludku pouhým pohledem na sklenici grenadýny a jenž byl dnes proto trochu pobledlý, sáhl za sebe na lavici a vyňal z aktovy knihy, zlatými rohy okovanou.

"Naše klubovní zápisky jsou zde, pane rado," ukázal, položiv knihu na stůl. "Nikdy se jich nikdo nedotkl kromě nás."

Panu radovi zasvítily oči. Toto tedy byla ta pravá snůška kompromitujícího materiálu, nikoli ta, kterou měl doma a v nit se až dosud neúčelně hrabal.

"Dovolím si vám vysvětlit, pánové," pravil, "jak se věci mají nyní. Z počátku jsem ovšem hledal viníka nebo viníky všech nepřístojností zde, a po trestním oznámení onoho páru smělých podvodníků dokonce přímo ve Střeďechním pánském klubu. To znamená, že jsem se zcela přirozeně postavil proti vaší společnosti jako trestající spravedlnost. Nebylo to samozřejmé?"

"Bylo to samozřejmé," pítal předseda Trojniček a rozhlížel se vyzývavě po ostatních.

"Ovšem, ovšem, zajisté, zcela správně, přirozeně, tak, tak," pravil SPK.

Pan rada si odfokl. Diplomacie, kterou mu Gioglio Krňoch poradil, byla zajisté dobrá. Jednal-li s ním SPK neupřímně, pak se to týkalo grenadýny a klubovního programu, nechťela-li se již uvažovat nepřítomnost lednickáře a nakladatele. Pan rada jednal s klubem rovněž neupřímně. Ale zatímco jemu museli uvěřit alespoň něco, nevěřil on jim zcela nic.

"Můj náhled se změnil," pravil pan rada, když se šum souhlasu utišil, "a to zásluhou oněch dvou podvodníků, kteří ve snaze uvalit všechnu vinu na váš ctěný klub, naopak, jak se říká, přestřelili. Pochopil jsem okamžitě," pan rada se zatvářil duchaplně, "že jde jakýmsi pochybným živiům pouze o to, aby vyvály váš klub

v kalu. Aby na jeho nevinnou hlavu svalily všechny kousky, které provedly nebo organizovaly samy. Aby vás někdo prostě ničil, rozprášil, rozdrtil – a k tomu se odhodlal použít mé silné pravice. Jenže já mám naštěstí také hlavu.”

„To je vidět,” souhlasili členové SPK.

„Tudíž, pánové, jsem si řekl, že Středeční pánský klub, středisko čisté společenské a vzdělávací, jak vidím, má mocného nepřitele, jehož existenci netuší.”

Ve vyjevených zracích šestadvaceti členů klubu se zračil rozhořčený úžas.

„Ale my jsme nikomu na světě neublížili, pane rado,” pozvedl hlas předseda Trojniček.

„To nechráně před zkázou,” nedal mu domluvit pan rada, „lidé jsou zlí. Naštěstí žádná nesprávnost nezůstane dlouho utajena. Vezme klasický případ. Zjevila se černá mumie...”

„Stojí zrovna za vámi,” poznamenal předseda.

Pan rada se polekal. Ohlédl se, a skutečně – Vilém Rozmajzl, zamračený jako Zeus, když mu na Olympu prší, zavrtával mu pohled do zad.

„Komu je lbo ještě grenadýnu?” zabručel.

Objednal si pouze pan rada. Vilém Rozmajzl po něm šlehl očima a beze slova se vzdalil.

„Doufám,” pravil pan rada po jeho odchodu, „že mi do toho nenamíchá jedu. Ten dobrý muž je na mne velmi rozněván. Chápu to zcela. Byl neznámým zločincem inzulťován a ještě k tomu volán k přísným výslechům.”

„Ubohý Rozmajzl!” řekl předseda soucitně.

„Bohužel, policie mu nemůže poskytnout ani prostou omluvu musí mu postačit, že ho zprostilta viny. Takový je způsob ochránců pořádku, i když někdy dojde k dobře míněnému přehmatu. Jiného způsobu prostě není. Obecně hleděný pořádek stojí za to, aby i nevinný v jeho zájmu občas trpěl.”

„Zajisté, zajisté, ovšem, zcela určitě, svatá pravda, velmi rozumné, chvályhodný názor, výtečně řečeno,” pravil SPK.

„Tudíž,” pokračoval pan rada, uhnýbaje před sklenicí vlahné grenadýny, kterou před něho Vilém Rozmajzl hodil tak prude, jako by ho chtěl zmrazit, „tudíž mi bylo ihned jasné, že jak mumie, tak dáma s knírem a bezpředmětně vloupání má na svědomí nepřítel klubu. mající úmysl klub očernit. Klub je tedy zproštěn mého podezření, mohou-li se tak teoreticky vyjádřit, avšak tím usilovněji hledám pravého pachatele, doufaje přitom, že od bude klub nápomocen.” Členové posvátně mlčeli, vzhlížejíce k předsedovi. Předseda Trojniček si odkašlal.

„Vážený pane rado,” odpověděl konečně, „vaší žádosti bychom milérádi vyhověli, ale jak patrně vidíte na výrazech nás všech, jsme zajedno v tom, že naprosto nevíme, jak bychom vám mohli být užiteční.”

„Snad více než si myslíte,” pravil pan rada ještě vildněji než dosud. „Zachytili jsem totiž stopu, která může být i k vašemu prospěchu.”

„Bylo by skutečně v našem zájmu, kdyby onen darebák...”

„Je to člověk,” pravil pan rada, významně pomrkávaje, „na něhož byste mohli konec konců připadnout sami. Má, příčinu vás nenávidět – ovšem příčinu, která se zdá úřadům malicherná – přesto však zahrála úlohu nemalou. Nechtěje totiž vzbudit předčasný neklid, obrátil jsem se na základe jistých zjištění do Prahy na pana Ludvíka Láce, spisovatele, jakožto na čestného člena vašeho klubu – a obratně vedeným, nenápadným výslechem jsem se dověděl, že s vámi uzavřel jakousi úmluvu o kmotrovství svého očekávaného potomka.”

Pan rada si zalboval v pohybu členů, vyjadřujícím překvapení.

„Tento člověk mi sdělil,” mluvil slavnostně dál, „že smlouva o kmotrovství byla zachycena písemně. Jelikož pak z plnění smlouvy jevil veliký strach, pojal jsem ihned

na něho podezření jako na zloděje vašich zápisů, v nichž prý je smlouva potvrzena jeho podpisem. Vyzývám vás tedy, pánové, abyste mi pomohli spisovatele Ludvíka Láce v zájmu svém i v zájmu platných dosud zákonů a nařízení usvědčit.”

Rozhemžilo se nějaké hnutí.

„Vážený pane rado,” pravil předseda Trojniček, „to je velmi neshadný úkol. Vyrozuměl jsem, že pana Láce hodláte usvědčit z krádeže této knihy,” ukázal na korán před ceremoniálem, „ale on knihu neukradl, poněvadž kniha je nepřetržitě v našem majetku. Opatruje ji náš ceremoniář. Chová ji pečlivě doma. Středů co středu ji sem osobně přináší a po skončení schůze ji opět odnáší. Ručí za ni v každém smyslu a má zkrátka plnou odpovědnost.”

To bylo to, co pan rada potřeboval vědět. Pro tuhle informaci ho sem Giorgio Krňoch poslal. Klub to ovšem nesměl tušit, a proto panu radovi stále ještě zbývalo plně odůvodnit svou dnešní návštěvu.

Nepřestával se tvářit duchaplně. „Gratuluji k této čestné funkci, pane Kočičko,” pravil ceremoniáři.

„Já nejsem pan Kočička,” ohradil se ceremoniál mrzutě. „Jmenuji se Horáček Josef a bydlím na Hanbalkách číslo šest.”

Pan rada, domnívaje se, že má úžasné štěstí vryl si tuto adresu do mozkových závitů.

„Promiňte,” omluvil se lehce, „není divu, že při tak značném množství jmen jsem si je v myslí pomíchal.”

„Ale tady není vůbec žádný pan Kočička,” řekl ceremoniář.

„Tím huř pro mne,” usmíval se pan rada, jenž si jíméno Kočička prostě, ale geniálně vymyslí, „jinak – to jsem chtěl podatknout, pánové – běží přece o to, aby Ludvík Líce byl usvědčen nikoli z krádeže knihy, nýbrž ze všech těch proradných a zločinných kousků, provedených na váš účet s úmyslem zničit váš spolek. Pak by ovšem zároveň

SLOUPEK

Bez bázně a hany

Více než 60% Čechů se domnívá, že dnešní doba dává lidem prostor stát se hrdinou. Na dotyčného hrdinu se však kladou nemalé požadavky: měl by být nezištný (soudí 97% Čechů), měl by držet slovo (93%) a být obětavý (91%). Co že to tady na vás valím za moralismy? Čtu si ve zprávě společnosti Ipsos Public Affaires, která podnikla před časem výzkum veřejného mínění na téma hrdinství a odvaha, a zkouším si jej představit. Koho? No přece **HRDINU**. Člověka bez bázně a hany, jak by se řeklo hezky postaru.

Jan Hus, Jan Palach, Václav Havel, T. G. Masaryk, Jan Žižka, Jozef Gabčík a Jan Kubiš, ale také třeba Jánošík nebo Robin Hood, Milada Horáková či Johanka z Arku, Jan Antonín Baťa nebo Nicholas Winton... Vybavit si jméno člověka, který se v minulosti hrdinně choval, se nezdá být tak těžké. Na kazatele z Betlémské kaple pomyslelo 17% dotázaných, na obdivuhodné prezidenty 7% a na udatné parašutisty 5%. Problém ovšem nastane, když dojde na současné hrdiny: drtivá většina Čechů (30%) si totiž nevybaví jediné konkrétní jméno, mnohem méně lidí si pak aspoň připomene Michala Veliška (9%), který bránil napadenou ženu a sám zemřel, ale ti další už zvedají palec jen pro nejménované hasiče (7%), lékaře či záchrannáře (6%), policisty(5 %) a vojáky (3%).

Listuji stránkami naditými procenty, na nichž se konstatuje, že společným jmenovatelem hrdinů z dob minulých i současných je odvaha. Ta však české společnosti podle 84% dotázaných chybí. Bojíme se mít vlastní názory (soudí 12%), nemáme odvahu ke změnám (7%) a vlastně nemáme odvahu k ničemu (7%). Sakra! Ty dvě poslední sedmičky mě konečně nadzvednou! Kde se to ti výzkumníci vyptávali? Před Pražskými vodárnami a kanalizacemi, u kachlíkární ministerstva vnitra nebo před vraty pohřebního ústavu?

Ne, nemusím si lámat hlavu, jestli znám nebo neznám osobně nějakého hrdinu. Stojí přede mnou, slzy ještě rozmazané po tváři. Tenkrát byla ještě malá holka. Kolik jí bylo? Asi tak dvanáct. Postavila se proti celé třídě, učitelům i své nejlepší kamarádce. Když totiž tahle její vzorná přítelkyně a třídní premiantka obvinila ze šikany největšího uličníka ze školy, odmítla jí naše hrdinka zateskat. A řekla nahlas, co bylo pravda: že kamarádka lže.

Smějete se. Jak jinak. Taková školní marginálie, prkotina. Ovšem nutno doplnit, že žádný pravdoláskařský happyend se tehdy nekonal a významem snad nepatrný, leč velmi odvážný čin byl po zásluze odměněn – vyhazovem ze školy. Odejít musel notorický průšvihář, neprávem obviněný, stejně jako hrdinka, která se ho zastala. To je už ale jiný příběh.

My tady dnes vedeme řeč o hrdinství! Tak ještě chvíli počítejme ta neutěšená česká procenta. Ale já se už těším, že až skončíme s tímhle teoretizováním, vylovím konečně z kabelky mobil a zavolám dceři. Je to dnes už dospělá dáma a ukvělá ženská. Bez bázně a hany. A krčí ve své generaci, tak nádherně mladé, není sama. O tom nepochybují.

Irena Jirků,
Autorka je novinářka a publicistka,
řídí časopis Finmag

KULTURNÍ KURÝR

NOVINKY ZE SVĚTA KNIH, AUDIOKNIH A HUDBY

KNIHY

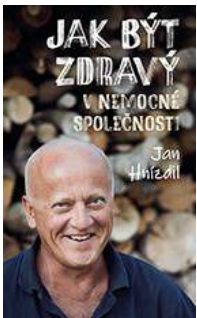
Česká literatura na výpravách do světa

Jak se česká literatura za posledních dvě stě let šířila světem? Které knihy, autoři i autorky se prosadili v zahraničí? Existuje něco jako mezinárodní kánon české literatury? A pokud ano, kdo ho tvoří – a jak se mění v čase? Atlas české světové literatury jako první nabízí systematický přehled toho, jak byla česká literatura přijímána v cizojazyčném kontextu od počátku 19. století až po současnost. Vychází z unikátní databáze literárních překladů a opírá se o nástroje digitálních humanitních věd – kvantitativní analýzu a vizualizaci. Vedle analytického výkladu přináší kniha bohatý obrazový materiál: mapy, grafy a další vizuální prvky, které odhalují nejen dlouhodobé trendy, ale i překvapivé souvislosti. Publikace zkoumá, jak lze ve světovém kontextu nahlížet na českou literaturu a kolik českých literatur vlastně existuje. Co znamená „mezinárodní úspěch“ a jak ho lze v případě relativně malé literatury měřit? A jak se změnily vzorce šíření literatury v důsledku pádu železné opony? Má na mezinárodní cirkulaci české literatury vliv intervence státu třeba v podobě podpory poskytované Ministerstvem kultury České republiky? Atlas české světové literatury přináší nové odpovědi, ale také nové otázky.

Vímř, Ondřej: Atlas české světové literatury (1817-2019). Praha, Academia 2025, 224 stran

Nebát se a žít naplno

Hnízdil, Jan: Jak být zdravý v nemocné společnosti. Praha, NLN 2025, 264 stran

Jan Hnízdil i tento-krát přichází s knihou, která svědčí o mimořádné šíři jeho záběru. V tematicky nesourodných kapitolách poutavě řeší nejen příběhy svých pacientů, lásku ke zvířatům, ale i příběhy svého života a otázky celé společnosti. Síla příběhů spočívá v tom, že na jednotlivých situacích ukazuje, že i v dnešní době se lze složitostem života postavit autonomně, bez přetvářky, a hlavně s velmi originálním humorem. S Janem Hnízdilem nemusí každý souhlasit, ale nemůže mu upřít poctivou snahu o otevřenost bez dogmat, hledání odpovědí na komplikované otázky a víru v mezilidské porozumění a přátelství.

Výpravy za hudbou

Akordy klavíru Ludovica Einaudiho znějící z ledovce, elektrické blues africké pouště, hudba, která cestuje mezi-

Terrazas, Victor: Atlas vzdálených zvuků. Putování za hudbou nejodlehlejších míst planety. Praha, 65. pole, 176 stran

ský punk z nejlhladnějšího města světa... Tato kniha je dobrodružným putováním napříč kontinenty za hudbou, která vyrůstá z krajiny, podnebí i dávných rituálů. Vypráví o místech, jež jsou vzdálená nejen geograficky, ale i lidskou zkušeností, a přesto v nás dokážou rozeznit něco blízkého. K naslouchání vzdáleným krajinám zvou čtenáře příběhy, ilustrace a mapy, ale navíc i pečlivě sestavené playlisty, dostupné prostřednictvím QR kódu.

Komisařka Výrová na stopě bezcitného sériového vraha

Loupežné přepadení studentky, které se zvrtno. Nemotivovaná vražda ukrajinské profesorky historie, jež do Česka utekla před válkou. Zběhlý útok na oblastní manažerku bezpečnostní agentury. Zemřel vyznavač konspiračních teorií skutečně přirozenou smrtí? Souvisejí spolu tyto události, nebo se jedná jen o sled náhod? A není těch zločinů víc? Bývalá policejní komisařka Marie Výrová se po tragickém vyústění svého posledního případu rozhodla věnovat jen rodině a výuce na právnické fakultě a už se nikdy neplést do žádného vyšetřování. Jenže pak se jí ozve starý kamarád s prosbou... V detektivním románu Žádné dobré zprávy čtenáři najdou poutavé intimní i společenské drama, lásku, žárliivost, sex, manipulaci i nenávisť. Chybět nemůže ani nezaměnitelná atmosféra olomouckých historických náměstí, úzkých uliček a starých univerzitních budov. A také nevládné pusté cesty mezi zmrzlými poli a tajemná stavení obývaná „muži, kteří nenávidí ženy“. A zuřiví psi. A zlo, které plodí zlo, ale i spravedlnost, která má společně s rukou zákona nakonec vždycky navrch.

AUDIOKNIHA

Román o lidských vášních

„Je to román o výbušninách a snění, o lidských vášních a o bohu, ale bůh se objevuje na konci toho všeho – což je jeho přirozené místo.“ Tato slova napsal Karel Čapek o svém druhém románu v dopise H. G. Wellsovi. Přestože Čapкова nejrozsáhlejší próza okamžitě získala popularitu a statut jedné z jeho nejlepších prací, názory na její výklad se v čase měnily. „Člověk si najednou říká,

co to vlastně ten krakatit je. Jestli to je opravdu u toho Čapka ta výbušnina, kterou vynalezl inženýr Prokop jako hlavní hrdina, anebo jestli je to něco, co je v každém člověku, vevnitř, něco, co vytváří napětí, výbušnost, co pak vede k velkým i celosvětovým konfliktům. Co je to vlastně v člověku a kdy má pro to nějakou dispozici, že prostě ta výbušnina v něm začne pracovat tak, že ji nezvládá,“ zamýšlí se Lukáš Hlavica.

Čapek, Karel: Krakatit. Praha, Radioservis 2025. Interpret slova: Ondřej Brousek, Petr Lněnička, Jaroslav Satoranský, František Němec, Ivan Trojan, Marek Holý, Viktor Preiss, Jaromír Meduna, Eliška Zbranková, Anežka Šťastná. Režie: Lukáš Hlavica. Celkový čas: 03:14:00 hodin

Životní pouť geniálního malíře

Letos si připomínáme 135 let od smrti jednoho z nejslavnějších malířů všech dob Vincenta van Gogha. Vedle obrazů přispěl k jeho proslulosti biografický román Život po životě z pera Irvinga Stonea. Zlomové dílo amerického životopisce rekonstruuje umělcovu pouť od mládí do roku 1890, kdy zemřel na následky sebevražděného pokusu. Zachycuje neustálý boj s chudobou, nepochopením a šílenstvím, cestu z pochmurných uhelných dolů v Belgii do sluncem zalité jižní Francie, kde se zrodila van Goghova nesmrtelná díla. Román vyšel poprvé v roce 1934, u nás o čtyři roky později v překladu Ivana Jelínka. Od té doby se dočkal třinácti českých vydání. „Maminka mě vedla k lásce k umění a knihu Žízeň po životě mi dala, když jsem byl na gymnáziu. Po těch desítkách let jsem ji přečetl s určitým sentimentem,“ prohlašuje interpret. „Pro mě je to drama celoživotního marného hledání lásky, porozumění a ocenění. Právě tuto linii vyprávění s Alešem Procházkou důsledně sledujeme a rozkrýváme. V našem zpracování nabývají repliky postav a situace nové významy a spojení. Žízeň po životě s hudbou Tomáše Pernického považují za jeden z vrcholů své režisérské kariéry,“ dodává Michal Bureš.

Stone, Irving: Žízeň po životě. Praha, OneHotBook 2025. Překlad Jarmila Emmerová. Čte Aleš Procházka. Režie Michal Bureš. Celkový čas: 20:10:00 hodin

HUDBA

40 let od vydání Brothers In Arms

Na oslavu čtyřicátého výročí od vydání legendárního alba Brothers In Arms od Dire Straits vychází exkluzivní box. Tato přelomová deska z roku 1985, která světu dala hity jako Money For Nothing a Walk Of Life a strávila neuvěřitelných čtrnáct týdnů na vrcholu britské hitparády, se vrací v exkluzivním mimo jiné i Blu-ray audio vydání. Tato speciální edice poprvé na fyzickém nosiči přináší dechberoucí Dolby Atmos mix z roku 2023 od Guye Fletchera. A to není vše. Posluchači si

budou moci exkluzivně vychutnat dosud neslyšený instrumentální mix celého alba ve stejné zvukové normě. Blu-ray disk dále obsahuje 5.1 mix alba z roku 2005 a dva stereo mixy – původní CD verzi a vinylový stereo mix s upravenými verzemi některých skladeb. Pro fanoušky, kteří touží po ještě hlubším zážitku, vychází také deluxe edice na 3CD. Ta kromě remasterované původní nahrávky nabízí dosud nevydaný živý koncert z roku 1985, kdy kapela vystoupila v Municipal Auditorium v San Antoniu. Turné „Live In 85“ tehdy ohromilo více než dva a půl milionu diváků po celém světě.

Let It Roll vyjde na vinylu v červenci

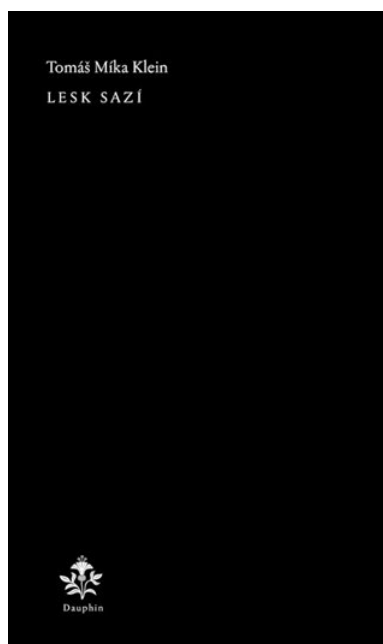
Výborně poskládaná kompilace sólové post-beatlesovské (víceméně) éry George Harrisona s názvem Let It Roll už brzy zamíří na vinyly. Dvojalbum o celkem devatenácti položkách vyjde 11. července. Kolekce Let It Roll poprvé vyšla v roce 2009 a nabídlá průřez muzikantovou kariérou z let 1970–2001. Zpětně lze výběru vyčítat ignorování některých desek, nicméně nic skutečně zásadního tu neschází. Najdeme tu trojici Harrisonových hitparádových jedniček – My Sweet Lord, Give Me Love (Give Me Peace on Earth) a Got My Mind Set on You –, nechybí ani výrazné skladby All Those Years Ago, Isn't It a Pity nebo What Is Life. Svůj prostor si vydobyly

i živé nahrávky, v tomto případě všechny pořízené v rámci slavného charitativního koncertu pro Bangladéš, které připomínají právě éru s The Beatles. Specialitkou je skladba Cheer Down, která se ve své době objevila na soundtracku k filmu Smrtonosná zbraň 2, v hitparádách ale nebodovala. Dvojalbum vyjde na černých vinylech v podobě rozevíracího obalu.

Připravil Petr Hanuška

KRITIKA

Ze spánku prý napřahují ruce

Tomáš Míka Klein: Lesk sazí Dauphin, 2025

Někdy se sejdete se sbírkou veršů, která je úplně obyčejná a civilní, že vlastně

vzniká dojem až nějaké nepatřičnosti a nezapadání do dnešního světa zmatků, okázalosti a často siláckých výkřiků. Básník, prozaik a zejména pedagog, donedávna publikující pod jménem Mořic Klein (vlastním jménem Tomáš Míka, narozen 1976, ale není to stejnojmenný překladatel z angličtiny a italštiny), přichází nyní se sbírkou Lesk sazí, podepsanou Tomáš Míka Klein. Autor na sebe upozornil již dříve, třeba v roce 2017 sbírkou nazvanou Cikánov, vycházející ze zkušenosti z dětského domova, kde Klein působil jako učitel. Mimo to je autorem knih Ostatky (2014) nebo Protější svahy (2021).

Už vstupní báseň nové sbírky, začínající: „Sníh, / čistý jak líh, // z načaté oblohy, / padá nám pod nohy“ zní jako nejbanálnější říkanková věc, ale vlastně svou jednoduchostí a upřímností nutí číst dál. V něčem je to odkaz na tradici jdoucí řekněme od Bohuslava Reynka přes Ivana Martina Jirouse až k někdejšímu spirituálně laděným veršům básníků z Hosta z první poloviny devadesátých let minulého století. Sbírkou Tomáše Míky Kleina prokmitává navíc skepse, krize vlastního středního věku, když autor zjišťuje, že je právě teď někde uprostřed svého žití. „Tak daleko od dětství, / že záře / postupně pohasíná (...) A zdá se,

/ že stejně daleko / je i ke smrti“ (s. 11). S tím se váže i autorova stále silnější deziluze a zároveň zrající poznání, že někdy se ty důležité věci dějí i mimo naše působení a že je někdy dobré je nechat tak, jak jsou, bez naší intervence. Pořád tu je nějaká malinká naděje, ze které vychází budoucí a živé a přetrvávající radosti. I když se to právě v této sbírce děje v často barokizujícím setkávání protikladů: „Ve zpustlém sadu, / křovím a kopřivami zarostlém, / tance smrti / pahýly / starých jabloní / ještě tančí“ (s. 25). Výbec přírodní scenerie jsou pro Míku Kleina čím dál útěšnější (jabloně, kopřivy, břízy, ale i pahýly stromů a pařezy), stejně jako opuštěné motivy náboženské, zapuštěné do krajiny. Nejsou vyprázdněné, jen k nám hovoří nějakou starodávnou, a ne vždy srozumitelnou řečí, kterou může rozklíčovat jen zpomalení a snaha pochopit chvíli i souvislosti. Jako bychom koupali na nějaké monumtální opuštěné zdi starých špitálních hřbitovů, na které se postupně a neúprosně snášá soumrak, ale ještě pořád vidíme na jejich prasklínkách a nerovnostech mnoho světla a zajímavostí. Ten lesk tam pořád je. Jsou zde patrná různá zastavení, usebrání se, různé momentky, různé nehybnosti a také častá váhání a možná i vědomí ohrožení:

„A v korytě potoka / nehybná voda / zapadaná listím“ (s. 52) A samozřejmě nad tím vším je stále přítomná láska, hmatová, fyzická, bolestně prožitá i evokovaná už jen ve vzpomínkách nebo snech: „Voniš / mi z bundy, / která po léto celá / ve skříni visela / vedle kabátku tvého“ (s. 32). I když je ta láska ještě pořád hořící, žhnoucí a intenzivní, už to není prvoplánové a testosteronové vytí. Spíš tu spatřuji tichou radost, ztišení, ale pořád nějakým způsobem tepající erotické planutí. Ostatně sám sobě píše Míka Klein určité krédo v jedné z básní: „Básník / staromódní / všednost / mezi ženou / a smrtí žiju“ (s. 42). Je to pořád to oscilování mezi životem a smrtí, mezi tou barokní rozdvoukrou, do které se vejde nakonec úplně všechno, čemu říkáme pozemský život. Někdy v těch úsporných verších soucítíte, protože se verš dokáže přesně vyslovit k tomu, co znáte, co bylo nebo je poznatelné a přenosné. Někdy se jen útěšně kocháte a někdy vám je smutno, to kolísání je ostatně pro celou sbírku typické. Ostatně už ten název je temný, ale pořád s nějakou nadějí.

Michal Jareš

MIXZÓNA

Radujte se z drobností a buďte vděční. Prodloužíte si život, budete zdravější a šťastnější

Zkuste si vzpomenout. Kdy jste byli naposledy za něco vděční? Bylo to včera, před týdnem, nebo se snad nemůžete upamátovat? Jestli pro vás platí to poslední, je to vlastně docela přirozené. Náš mozek je naprogramován tak, že negativní informace upoutávají jeho pozornost snadněji než ty pozitivní. Tento rozdíl je tak silný, že má dokonce ve světě vědy svůj vlastní název: negativní zkreslení. Vědci tvrdí, že jde o evoluční adaptaci, pro přežití bylo nezbytné být ostražitý vůči životním rizikům. Takhle předpojatost má ale jeden nepříjemný důsledek – laskavosti druhých nebo krásy, které svět nabízí, můžeme kvůli ní nechat bez povšimnutí nebo je na konci dne snadno zapomenout. A to vše k naší velké škodě. Radost z maličkostí, pokora a vděčnost za každodenní drobné okamžiky štěstí nám totiž podle vědeckých výzkumů doslo-

va prodlouží život a dělají z nás zdravější a spokojenější lidi. Dokladů pro tahle tvrzení najdete ve vědeckých studiích spoustu. Tak například studie publikovaná v Journal of Personality and Social Psychology vedená psychologem Robertem Emmonsem a Michaelem McCulloughem ukázala, že lidé, kteří si po dobu 10 týdnů vedli takzvaný deník vděčnosti, kam si zapisovali pozitivní věci, jež se jim udály, vykazovali vyšší úroveň optimismu a spokojenosti se životem. Souvisí to evidentně s tím, že když pociťujeme vděčnost, náš mozek uvolňuje hormony spojené se štěstím a radostí – dopamin a serotonin. Tyto dva klíčové neurotransmitery jsou zodpovědné za naše emoce. Zjednodušeně řečeno platí, že když se uvolňují, způsobují, že se cítíme dobře. Zároveň se ukázalo, že lidé, kteří se cítí vděční, mají sníženou hladinu kortizolu, „stresového“ hormonu, lépe jim funguje

srdce a jsou odolnější, když čelí emocionálním neúspěchům nebo negativním zážitkům. Vděčnost také snižuje úzkost a depresi a pomáhá lidem lépe zvládat stres. Vděčnost se promítá nejen do lepšího psychického, ale i fyzického zdraví. Dokládá to výzkum zveřejněný v magazínu Personality and Individual Differences vedený psychologem Joelem Wongem. Ten ukázal, že lidé s vyšší mírou vděčnosti uváděli méně zdravotních problémů, jako jsou bolesti hlavy nebo bolesti zad. Podle výzkumu psychologa Alexe M. Wooda z University of Manchester vám pocit vděčnosti dokonce zlepší spánek. Lidé, kteří si před ulehnutím do postele sepisovali, zač by měli být ten den vděční, rychleji usínali, spali lépe a ráno se cítili více odpočatí. Již zmíněná studie Joela Wonga zase došla k závěru, že vděční lidé o sebe více pečují, častěji cvičí a chodí na kontrolní lékařské pro-

hlídky, čímž si nezdravě prodlouží život.

Jak vděčnost prodloužuje život

Že vám může vděčnost opravdu prodloužit dny strávené na tomto světě, vyplývá i ze studie publikované v časopise JAMA Psychiatry, do níž bylo zahrnuto téměř 50 tisíc žen ve věku 69 až 96 let. Vědci je nechali vyplnit krátký šesti-položkový dotazník, v jehož rámci měly ženy například ohodnotit, jak silně souhlasí s výroky jako „Mám toho v životě tolik, za co mohu být vděčná“ a „Jsem vděčná širokému spektru lidí“. Na základě odpovědí je pak badatelé rozdělili do tří skupin podle míry vděčnosti, kterou v životě cítily. Když vědci po třech letech údaje přezkoumali, zjistili, že u žen, které měly nejvyšší míru vděčnosti, bylo o devět procent nižší riziko úmrtí z jakékoli příčiny, včetně kardiovaskulárních one-

mocnění, rakoviny a neurodegenerativních onemocnění. Při analýze dlouhodobosti následně vědci kontrolovali skupinu dat porovnáním podobných žen, které se lišily pouze v hodnocení vděčnosti, tak aby eliminovali vliv faktorů, jako je psychická pohoda, zdravotní problémy a další demografické údaje včetně účasti na společenském životě. „I po kontrole sociálních vazeb, dalších aspektů psychické pohody, řady základních zdravotních charakteristik a příjmů stále platilo, že ženy, které jsou vděčné, měly oproti těm, které nejsou, asi o desetinu nižší riziko úmrtí,“ uvedl hlavní autor studie Tyler VanderWeele, který je profesorem epidemiologie na Harvard T. H. Chan School of Public Health v Bostonu. Vděčnost rovněž posiluje empatii a snižuje agresivitu. Podle studie Univerzity v Kentucky z roku 2012 se vděční lidé častěji chovají prosociálně, i když se ostatní chovají méně laskavě. Účastníci studie, kteří se na stupnici vděčnosti umístili výše, se méně často mstili druhým, cítili se k nim větší citlivost a empatii. Zároveň se ukazuje, že vděčnost zvětšuje trpělivost a pomáhá nám k rozumnějším rozhodnutím. Naznačil to vý-

kum na Northeastern University, v jehož rámci bylo 105 vysokoškolských studentů požádáno, aby si vybrali mezi tím, zda dostanou malou částku peněz okamžitě, nebo větší částku někdy v budoucnu. Studenti, kteří v dřívějších experimentech projevíli větší vděčnost, si dokázali počkat na větší sumu. A konečně, vděční lidé evidentně lépe zvládají těžké životní okamžiky. Podle studie publikované v Journal of Positive Psychology, vedené psychologem Philipem C. Watkinsem, lidé, kteří pravidelně praktikují vděčnost, vykazují lepší schopnost zvládat stres a pociťují větší emoční odolnost v obtížných situacích. Jak se zkrátka ukazuje, vděčnost je nám po všech stránkách prospěšná. A co je skvělé, můžeme se jí naučit. Tady je pár tipů, jak na to.

Jak trénovat vděčnost

Vděčnost je podle vědců jako sval, čím více ji budete posilovat, tím výraznější budou benefity, které pro váš život bude mít. Způsobů, jak ji trénovat, je hned několik. Můžete si například vést deník, do kterého si budete zapisovat vše, zač jste vděční. Nebo můžete to samé psát na papírky, které budete každý večer

házet do sklenice na svém nočním stole. Jak vědci tvrdí, každodenní vedení takového deníku vděčnosti způsobí, že váš pohled na život bude daleko pozitivnější. Při pročítání deníku si totiž často s překvapením uvědomíte, kolik dobrých věcí jste zažili – a za kolik věcí, ať už velkých nebo malých, můžete být vděční. Zapomněli jste na ně jen kvůli negativnímu zkreslení, a deník vám tak pomůže mít vyváženější pohled na život. Mimochodem, u dospívajících vedlo psaní takového deníku k výraznému snížení materialismu a podpořilo v nich sklony ke štědrosti. Další metodou může být sepsání děkovného dopisu. Možná byste nečekali, jak skvělý pocit může být, když své uznání napíšete na papír, a jakou radost pak budete mít, když svou vděčností uděláte radost někomu jinému. Když Martin Seligman, zakladatel oboru pozitivní psychologie, nechal dobrovolníky trpící depresemi psát dopisy vděčnosti, veškeré známky nemoci zhruba na měsíc poklesly. Vyjádření vděčnosti navíc pomáhá i adresátům. Když výzkumníci kontaktovali lidi, kteří obdrželi děkovné dopisy, byli častěji příjemně překvapeni a potěšeni, než sami pisatelé očekávali. Podobný efekt, byť podstatně náročněj-

ší na realizaci, je takzvaná návštěva vděčnosti. Základem je vybavit si někoho, kdo pro vás udělal něco opravdu důležitého, a přitom jste mu za to nikdy doopravdy nepoděkovali. Dalším krokem je napsat pro tohoto člověka 300 slov poděkování. Pak mu zavoláte a požádáte, jestli ho smíte navštívit. Neřeknete mu ale proč. Když pak přijedete, přečtete mu svůj testimonial. Může to na první pohled působit trochu pateticky, podle Martina Seligmana se ale vyplatí potlačit v sobě ostych. Jak se ukázalo v jeho výzkumech, výsledek stojí za to – týden, měsíc, dokonce i tři měsíce po takové návštěvě je spokojenější a méně deprimovaný jak člověk, který poděkování psal, tak ten, který ho dostal. Vděčnost je zkrátka mocná síla, která může přeměnit váš život k lepšímu. Tak se zkuste na chvíli zastavit a pocítit vděk za to, co máte – vaše tělo a mysl vám poděkují.

Petr Kain
Autor je šéfredaktor týdeníku Ekonom
Článek byl publikován v Hospodářských novinách

HISTORIE

Červnová výročí středomoravského regionu

Před 50 lety - dne 1. června 1975 zemřel v Rudě nad Moravou Josef FETKA, vojenský historik a odborný publicista.

Pocházel z Bohdíkova, kde se narodil v rodině venkovského pekaře 22. 7. 1897. V r. 1915 maturoval na reálném gymnáziu v Litvli. Poté musel na podzim narukovat k 93. pěšímu pluku Rakousko-uherské armády. Na ruské frontě byl v r. 1916 zajat a poslán do zajateckého tábora ležícího východně od Bajkalského jezera. V r. 1917 se tu přihlásil do čs. legií a byl zařazen k náhradnímu praporu 1. střelecké brigády v Bobrujsku a později Žitomiru. Tentýž rok byl vyslán na posílení francouzské fronty. Po výcviku v Cognacu se v létě a na podzim r. 1918 jako velitel čtyř zúčastnil bojů v severní Francii. Zpět do vlasti se vrátil počátkem r. 1919. Po 1. sv. válce zůstal v armádě jako voják

z povolání a jako perspektivní důstojník byl vyslán na francouzskou Vysokou válečnou školu. Po návratu studoval ještě Vysokou školu válečnou v Praze. Po Mnichovu a likvidaci čs. armády byl přeložen k ministerstvu vnitra jako zástupce ředitele archivu. Za svou účast v bojích čs. legií za 1. svět. války, působení v armádě předmnichovské republiky, v odboji za 2. sv. války a v Pražském povstání obdržel řadu vyznamenání. Hojně publikoval. V l. 1969-75 také psal do sborníku Severní Morava.

Před 50 lety - dne 1. června 1975 zemřel v Olomouci univ. prof. Josef Š. KVAPIL, literární historik, kritik, editor a překladatel.

Pocházel z Litomyšlska, kde se narodil v rodině hostinského 29. 3. 1904 v obci Nová Sídla u Morašic. Do obecné školy chodil v Cerekvici nad Loučnou a v Morašicích, na reálném gymnáziu v Litomyšli maturoval v r. 1923. Poté studoval v Praze na FF UK češtinu, francouzštinu a srovnávací dějiny literatur, kde v období l. 1926-28 působil jako knihovnický románského semináře. O rok později dostal stipendium do Lyonu, kde na univerzitě vedl i lektorát češtiny. Po návratu do vlasti se usadil na Kladně, kde učil na reálce až do r. 1938. K rodnému jménu Josef připojil pro odlišení od jmenovců iniciálu původního příjmení své ženy Jindry K., rozené Šofferlové (sňatek v r.1931), překladaatelky z francouzštiny. V l. 1938-39 učil v Praze na reálce v Křemencově ulici a do r. 1946 na Smíchově. O prázdninách v l. 1936 a 1937 absolvoval kursy na rumunských univerzitách. V době války byl zapojen do odboje ve skupině Orbis. Po osvobození v r. 1946 odešel do Olomouce, kde se už trvale usadil a působil zde až do odchodu do důchodu v r. 1974 na FF UP. V r. 1962 byl jmenován univerzitním profesorem francouzské literatury, vedl katedru západoevropské, později románské filologie a od r.1963 též Kabinet Bedřicha Václavka. Nejvíce se zabýval literaturou francouzskou v celém jejím rozsahu. Podílel se na zpracování akademického vydání Dějin francouzské literatury. Pro Slovník spisovatelů Francie, Švýcarsko, Belgie, Lucemburska (1966) zpracoval 33 hesel. Byl členem redakční rady a kmenovým autorem časopisu Slovesná věda. V l. 1962-75 redigoval sborník Acta Universitatis Palackianae Olomucensis, facultus philosophica.

Před 125 lety - dne 2. června 1900 se narodil v Čechovicích u Velkého Týnce Antonín TOMEK st., hudebník, ředitel kůru, hráč na klarinet a učitel hudby.

Ve Velkém Týnci působil od r. 1925 jako ředitel kůru. K hudbě vedl i svého syna Antonína (*1928), který pokračoval v domácí rodinné tradici. Zemřel 16. 3. 1958 ve Velkém Týnci.

Před 140 lety - dne 4. června 1885 se narodil v Odrlicích u Seničky Karel VANĚK, divadelní ochotník, kulturní pracovník a fotograf.

Vystudoval čtyři třídy gymnázia ve Šternberku. Po smrti otce se vyučil drogistou. Věnoval se pak i fotografii, provozování kina či prodeji prvních gramofonů. Byl velmi aktivním kulturním pracovníkem. Hrál ochotnické divadlo, od r. 1909 byl členem Litovelského pěveckého kvarteta. V r. 1912 spolu s malířem Karlem Achartem zahájil ve Štřelnici provoz kina a v r. 1922 předali koncesi Čs. obci legionářské. V r. 1929 ustavil Kruh přátel dramatických umění, kde místopředsdou. Zemřel 14. 8. 1949 v Litvli.

Před 60 lety - dne 4. června 1965 zemřel v Olomouci Miroslav KETMAN, malíř a výtvarník.

Pocházel z obce Spytihněv, kde se narodil 10. 10. 1927. V l. 1947-48 byl mimořádným posluchačem výtvarné výchovy na UP u prof. Zrzavého. V l. 1948-52 studoval UPŠ ve Zlíně u prof. V. Hrocha a R. Wiesnera. Po pěti letech soustředěného úsilí se dostal na profesionální dráhu uměleckou. V r. 1957 byl přijat do Svazu československých výtvarných umělců, kde se brzy zařadil mezi přední umělce oblastní pobočky v Olomouci. Realizované výstavy: Výstava moravských výtvarníků (1959, 1962), dále Katovice, Ostrava, Brno, Liptovský Mikuláš, I. a II. přehlídka výtvarných prací Severomoravského kraje (1962, 1963), samostatná výstava v Praze (1964), celostátní přehlídka výtvarných prací v Bratislavě (1965). Realizoval studijní zájezdy do NDR (1958), Rakouska (1959), SSSR (1960), Polska (1962) a Rumunska (1963).

Před 85 lety - dne 6. června 1940 zemřel v Luhačovicích Josef SMĚKAL, novinář a osvětový pracovník.

Narozen v obci Drahlov dne 10. 9. 1863. Vystudoval Slovanské gymnázium v Olomouci, kde maturoval r. 1884. Brzy se zaměřil na žurnalistickou činnost. Začal spolupracovat s časopisem Naše otázky, vydávaným v Ostravě, nakonec se stal jeho redaktorem. Založil měsíčník Kraj, který záhy zanikl. Přешel do redakce Novin těšínských, které zdokonalil, obohatil obsah o beletristické příspěvky, což se ukázalo jako úspěšné. V r. 1907 ukončil činnost v Novinách těšínských a redigoval týdeník Hlasy z Hané, později se stal redaktorem Pozoru, kde pokračoval ve svém zájmu o Těšínsko.

Před 145 lety - dne 7. června 1880 se narodil v Loučanech Ladislav KOŽUŠNÍČEK, hudební pedagog.

Základy hudebního vzdělání absolvoval v rodišti, kde jej hře na housle učil nadučitel František Pavlů. Střední školu studoval v Prostějově, kde se učil hře na varhany i učitele E. Tučka. Na učitelském ústavu v Příboře byl žákem Arnošta Prause. Poté přešel do Brna na Varhanní školu Leoše Janáčka, kterou absolvoval v r. 1900. Do r. 1906 byl ředitelem kůru ve Veselí nad Moravou, do r. 1909 působil v Napajedlích, kde měl ještě i hudební školu. Poté byl jmenován profesorem učitelského ústavu v Haliči, kde učil jeden rok. Vrátil se do Brna a v Králově Poli založil vlastní hudební a pěveckou školu, kterou po r. 1918 přestěhoval do Židenice. V l. 1920-22 byl též kapelníkem Varietě. Vydával Věstník Kožušníčkovy hudební školy a redigoval Moravské hudební noviny. Mj. Zhudebnil 54 hanackých pesniček prostějovského lékaře a básníka Ondřeje Píkrýla (1862-1936), které měly premiéru v r. 1907 v Prostějově. Tragicky zemřel, utonul u Macochy dne 3. 7. 1922.

Před 100 lety - dne 9. června 1925 se v Olomouci narodila Jarmila MACIUCHOVÁ, ochotnická herečka, recitátorka a knihovnice.

V l. 1945-49 žila ve Šternberku a poté se přestěhovala zpět do rodiště. Stála u zrodu ochotnického sdružení Mrštíků při Klubu Moravských železáren. Jako recitátorka se účastnila různých soutěží a v důchodovém věku se plně zapojila do knihovnické práce v olomoucké okresní knihovně – na pobočce Nový svět. Maminka slavné herečky Hany Maciuchové se do posledních let aktivně účastnila literárních akcí, večerů a autorských čtení pořádaných v knihovně. Zemřela 27. 11. 2004 v Olomouci.

Před 95 lety - dne 10. června 1930 se v Malenovicích u Zlína narodil doc. PhDr. Zbyněk ŠÍŠKA, CSc., filolog a básník.

Reálné gymnázium studoval v Kroměříži a v l. 1949-53 absolvoval češtinu a ruštinu na FF UP v Olomouci. Zprvu učil na středních školách v Prostějově a hejčínském gymnáziu v Olomouci odkud přešel na PdF UP. Pracoval na katedře ruštiny, kde se věnoval lingvistice. Po listopadu 1989 přešel na katedru jazyka českého a literatury,

kde v l. 1988-2007 působil jako docent. Byl členem jazykovědného sdružení AV a mezinárodní společnosti Societas Linguistica Europaea. Své poznatky z oblasti lingvistiky publikoval ve skriptech a dalších odborných knihách, např. Bázový morfematický slovník češtiny (1998, 2005). Širší veřejnosti je znám spíše jako autor lyricky laděné poezie. Zprvu psal verše do novin a časopisů, od 70. l. je publikoval v Učitelských novinách. Knižně debutoval výběrem básní z l. 1985-2002, který vyšel pod názvem Blíženci (2003). Na svém kontě má přes dvacet sbírek, které vyšly v univerzitním vydavatelství. V l. 2004-2015 vyšly např. tyto tituly: Sonety, Čarokruh, Vlnění, Po hrubém písku, Houslení, Listy přátelům, Studánky a studny, Převtělování, Naléhavost světla, Dech pro dva, Koloběh a Neposedný čas. Kromě toho vycházely jeho verše i v básnických sbornících Literárního klubu Olomouc. Od r. 2011 začaly vycházet elektronicky i tzv. Lucerničky, o kterých se autor vyjádřil, že „jde o metaforické pojmenování lyrické básně složené ze dvou tercín (tj. jde o spojení dvou tříveršových strof /3 a 3/ nic víc a nic méně)“. Jednu z posledních sbírek s výtvarným doprovodem Oldřicha Prokopa, který žil a tvořil ve Slatinkách u Olomouce, pojmenoval jako Míjení. Zemřel 8. 8. 2020 ve Zlíně.

Před 90 lety - dne 11. června 1935 zemřel na Svatém Kopečku u Olomouce Jan Nepomuk DERKA, nakladatel a místopisný spisovatel.

Pocházel ze Samotíšek, kde se narodil 16. 5. 1864. Založil závod se sídlem na Sv. Kopečku, kde se vyráběly upomínkové předměty pro většinu poutních míst v českých a moravských krajích. Na rubové straně mnoha pohlednic a drobných barvotiskových obrázků bylo přitištěno jeho jméno – jméno vydavatele. Oblíbené byly menší celostkenné pouťové obrázky s okrajem zdobeným tzv. krajkováním (dnes vzácný sběratelský artikl). J. N. Derka napsal také dějiny svatokopeckého poutního místa (1886) a je též autorem Poutního zpěvníku pro Svatý Hostýn, Svatý Kopeček a Velhrad.

Před 55 lety - dne 16. června 1970 zemřel v Olomouci Stanislav MENŠÍK, malíř, grafik a ilustrátor.

Pocházel ze Svatého Kopečka, kde se narodil 9. 11. 1912. Vyučil se obchodním příručím u příbuzných v Olomouci. Po smrti svého otce se v r. 1931 stává svobodným umělcem. Byl samouk, ale pracoval na sobě a zdokonaloval své umění. Snažil se dostat do ateliéru Alfonse Muchy i Františka Bílka, což se mu nepovedlo. Nicméně absolvoval alespoň ve 30. l. formou soukromých konzultací školení u Alfonse Muchy, kterého pak vždy uváděl jako svého učitele. Velkým inspiračním zdrojem se pro něj pak stal francouzský malíř Georges Rouault, díky němuž upevnil svůj vitrážový styl s výraznými tmavými konturami oddělujícími barevné plochy. V počátcích tvorby maloval většinou krajinky, především z okolí Svatého Kopečka. Od r. 1937 se u něj už objevují biblické náměty a duchovní tematika. Za vrchol jeho tvorby lze považovat válečné roky, zejména l. 1942-44. Členské výstavy v Brně, Olomouci, Prostějově aj. Maloval bezmála čtyřicet let. Výsledkem je kolem 500 maleb, 1 500 kreseb, 30 grafik, 10 ex libris, 20 ilustrovaných knih a bibliofilů. Své dílo prezentoval na zhruba 70 výstavách. Jeho obrazy jsou kromě soukromých sbírek v ČR a zahraničí zastoupeny zejména v majetku Muzea umění Olomouc, Moravské galerie v Brně a Krajské galerie výtvarného umění ve Zlíně. Téměř celý život strávil na Svatém Kopečku. Od r. 1945 také pravidelně pobýval na své chalupě u Ludvíkově u Vrbna v Jeseníkách. Těžiště jeho tvorby spočívalo v křesťanských námětech, věnoval se však také krajinomalbě, zátiší i malířskému záznamu prostých příběhů a útržků života. Je po něm pojmenována ulice na Svatém Kopečku.

Před 95 lety - dne 17. června 1930 se v Olomouci narodila Alena KUBOVÁ, promovaná pedagožka.

Do r. 1939 žila v Dubu nad Moravou a poté se rodina přestěhovala do Olomouce. Pocházela z učitelské rodiny. Měla dva sourozence, sestru a bratra. Její tatínek František Kuba (1904-76) působil pedagogicky na SPŠŠ. Od r. 1945 studovala Učitelský ústav

a poté tři roky PdF UP. Umístěnkou dostala do Zábřehu, kde učila v l. 1952-57 na střední automobilové škole a pak se vrátila do Olomouce, kde působila v l. 1957-87 na Střední průmyslové škole strojnické. Učila matematiku, krátce termodynamiku, deskriptivu, technické kreslení. V penzi si často přivydělávala soukromými kondicemi, protože je to učitelka, která opravdu umí předat svým žákům potřebné znalosti. O prázdninách se plně věnovala náboženství. Spolupracuje se Schonstattským svazem žen v Německu a pravidelně dojížděla do Slavoňova, kde je Dům Mariina zahrada. Zde se od r. 1992 sdružují ženy v mezinárodním hnutí a prohlubování duchovního života. Má ráda domácí mazlíčky a často vypomáhá ve svém bydlišti nemocným sousedům venčit pejsky a starat se o kočky.

Jubilantce srdečně gratulujeme a přejeme zdraví a pohodu do dalších let!

Před 100 lety - dne 18. června 1925 se v Litovli narodila Jarmila CHOLINSKÁ, roz. Božková, učitelka, tlumočnice a básnířka.

V r. 1944 maturovala na gymnáziu a poté pracovala na místní poště. Ve dvaceti letech se vdala a odstěhovala se do Prahy. V 50. l. se rodina přestěhovala do Teplic. Zde působila na ZŠ jako učitelka. Mezitím vystudovala češtinu a francouzštinu na PdF UK. Příležitostně překládala z němčiny a francouzštiny a věnovala se též tlumočení. V 70. l. se vrátila do Prahy a pracovala jako ředitelka Ústředního domu pionýrů. V 80. l. učila po dobu pěti let zahraniční studenty na univerzitě v Grenoblu český jazyk. Po převratu se vrátila do rodiště. Na místních školách pořádala ekologické přednášky a aktivně se věnovala akcím na ochranu životního prostředí. Po r. 2000 začala vlastním nákladem vydávat básnické sbírky: Miláček prevít (2006), básně o vztahu k rodnému kraji (Kořeny (2006), milostnou poezii Striptýz (2007), Štěky a aforismy jedovaté babiny (2007), Třesky plesky a jiné drzosti (2007), Cikánské etudy (2008), básně kritizující nedostatky naší planety Tísňové volání (2009), přírodní lyriku Procházky rosou (2009). V r. 2008 vyšla i její autobiografická novela Zaručeně pravdivá historie neopětované lásky. Spolupracovala i s olomouckým Tyflocentrem a s Městskou knihovnou v Litovli. V r. 2012 získala ocenění Významná osobnost Litovle. Zemřela 29. 7. 2016.

Před 95 lety - 20. června 1930 se v Samotíškách narodil Ing. Otto BABLER, architekt a bibliofil.

Syn překladatele a básníka O. F. Bablera (1901-1984). V r. 1941 začal studovat na reálném gymnáziu a později přešel na Gymnázium Jiřího z Poděbrad (dnes Slovanské gymnázium), kde v r. 1949 maturoval. Poté odešel do Prahy, kde absolvoval katedru architektury a pozemního stavitelství ČVUT. Od r. 1957 pracoval v olomoucké pobočce Ústavu prefabrikace Praha a v l. 1972-90 působil na Okresním národním výboru v Olomouci jako vedoucí odboru výstavby. Dlouhodobě spolupracoval s Národním památkovým ústavem v Olomouci. Zajímal se o historii památkových objektů a výsledky bádání publikoval ve vlastivědném i denním tisku, např. Panorama, Zprávy Vlastivědného muzea, Hanácké noviny. Pro přátele i odbornou veřejnost vydával tzv. listář, kde zpracoval vše, co se mu podařilo zjistit v archivech,

knihovnách i dalším studiem. Zároveň zachytil daný objekt buď fotoaparátem anebo vytvořil dokumentační nákres. Podařilo se mu tak zpracovat mj. i historii šesti barokních sloupů s plastikami ze 17 a 18. st., kamenné kříže z 19. st., barokní sochu Jana Nepomuckého z r. 1739 z rodiště, ale i pomník kapitána Arnošta Rypy, který se nachází poblíž silnice vedoucí z olomouckých Chválekovic na Svatý Kopeček. Svými kresbami krajiny i stavebních památek dokumentoval oblíbená místa svého života nejen v rodišti a okolí, ale i v Olomouci. Průběžně přispíval do ročenky Občanům Samotíšek, ilustroval také dvě bibliofilie z díla písmáka Bohuslava Ignáce Červinky (1904-89), které vyšly u příležitosti stoletého jubilea Verše přátelům a Tucet drobných próz. Kromě této zájmové činnosti pořádal také tatínkovu požulost, archiv a knihovnu O. F. Bablera, která je bohatým zdrojem poznání nejen studentů olomoucké univerzity, ale i literátů a historiků. Spolupracoval se zahraničními archivy, knihovnami a redakcemi, s kterými spolupracoval jeho otec. V l. 1999-2003 vysílal Český rozhlas v Olomouci vzpomínky jubilanta na mládí v rodišti, na lásku otce k Haně, který si Samotíšky a okolí, kam chodil se svou rodinou na turistické výlapy zamiloval a svůj vztah k této krajině a lidem v ní sepsal v eseji Krajina mého srdce. Podobnými slovy vyjádřil také i jeho syn své vyznání domovu. Zemřel 6. 5. 2022 v Olomouci.

Před 30 lety - dne 20. června 1995 zemřel ve Šternberku Jaroslav VLACH, vlastivědný a kulturní pracovník, knihovník a bibliograf.

Pocházel ze Žarošic na Hodonínsku, kde se narodil 30. 9. 1913. Po vychození měšťanky ve Ždánicích se v období l. 1927-31 vyučil typografem v Židlochovicích u Brna. V tiskárně pracoval do r. 1940. Ve volném čase se věnoval ochotnickému divadlu, v l. 1938-45 působil též jako dobrovolný knihovník v rodišti. Po osvobození se stal knihovníkem Zemské a univerzitní knihovny v Brně, kde působil do konce r. 1947. Poté odešel do Olomouce, kde měl budovat Slovanskou knihovnu. Od r. 1954 pracoval v nově zřízené knihovně FF UP a v knihovním středisku. Typografické

zkušenosti využil při vydávání studentských časopisů i periodik na univerzitě. Denně dojížděl do Olomouce ze Šternberka, kde bydlel. Do důchodu odešel v r. 1984, ale i nadále dojížděl do Olomouce. Věnoval se aktivně práci ve Vlastivědné společnosti muzejní v Olomouci. Krása bydliště i okolí jej přiměla k turistické činnosti, kdy týden, co týden jezdil do lesů jako okresní značkař první třídy. Prochodil taky řadu obcí na střední, ale i východní Moravě a všechny své poznatky publikoval nejen v místním a vlastivědném tisku. Od r. 1958 vycházely jeho knihy o Hané, Nízkém Jeseníku, Slovácku, Zlínsku, a bibliografické soupisy literatury. Rodiště proslavil monografií Žarošice a také vydáním vlastivědného sborníku Od Hradské cesty. Měl nádhernou knihovnu a místopisnou kartotéku osobností okresů Olomouc, Jihlava, Třebíč, Gottwaldov, Uherské Hradiště a Hodonín. S panem Vlachem jsem se seznámila v r. 1973 na Knihovnickém týdnu v Písku a jezdila jsem za ním do Šternberka poslední desetiletí. Ohromně mi pomáhal při vytváření databáze osobností regionu Hané.

Před 25 lety - dne 23. června 2000 zemřela v Olomouci Mgr. Milada MAŠATOVÁ, rozená Ulrichová, učitelka, režisérka a dramatická, nositelka Ceny města Olomouce v oblasti dramatické umění, in memoriam.

Narodila se 2. 2. 1934 v Olomouci. Po maturitě na Pedagogickém gymnáziu v Olomouci učila prvňáčky a poté působila jako učitelka na ZŠ v Horce nad Moravou. Už zde se objevila její snaha o práci s dětmi mimo výuku a začátky „pimplování“. Koncem 60. l. přešla učit do Lidové školy umění, kde v r. 1972 založila loutkářské oddělení. Krátce předtím dokončila dvouleté studium na Akademii múzických umění v Praze, obor loutkářství. Její soubor získával uznání a ocenění na loutkářské přehlídce v Chrudimi, vavříny úspěchů sbírala i později na krajských matiné a festivalech Loutka. Její vedení loutkářského souboru mělo několik specifických přístupů: upřednostňovala hravost dítěte, rozvíjela dětskou fantazii, vedla děti k vytváření symbolů a znaků i k vnímavosti uměleckého projevu. Dokázala připravit dětský kolektiv ke hře i práci s loutkou prostřednictvím cílené pohybové výchovy a dechových či hlasových cvičení. Záhy se stala její metoda pojmem a její úspěch na přehlídkách a soutěžích v Kaplici, Šrámkově Písku, v Rakousku i jinde se stal dramaturgickým přínosem nejen pro ni, jako učitelku a režisérku, ale zejména pro její žáky, kteří bývali zcela bezproblémově přijímáni na konzervatoře a jiné školy uměleckého směru (DAMU, JAMU). V průběhu 90. l. dokončila vysokoškolské studium na AMU a zkušenosti z práce v Lidové dramatickém odboru publikovala v odborném tisku.

Před 75 lety - dne 25. června 1950 se v Petrovích u Rakovníka narodila Jaroslava PECHOVÁ, spisovatelka, básnička, publicistka a nakladatelka.

V osmi letech se přestěhovala s rodinou do Rakovníka, kde chodila do školy. V r. 1980 pobývala v Olomouci, kam se z Prahy, kde zakotvila v r. 1986, ráda vracela. Pracovala řadu let jako volná novinářka. Spolupracovala také s Čs. rozhlasem a s Union internationale de la Marionnette. Získala novinářské ceny za publicistickou činnost, ocenění za původní rozhlasovou dramatickou tvorbu a ocenění v soutěži Nejkrásnější kniha r. 1996. Její rozhlasové pohádky pro mateřské školy, nedělní pohádky i krátké pohádkové příběhy na dobrou noc jsou zařazeny ve Zlatém fondu Čs. rozhlasu. Ve své tvorbě se stále navrácí do kraje dětství – na Rakovníko a Křivoklátsko. V knížkách ožívají skřítky, víly, vodníci, obři, hejkalové, polednice a další postavičky z pohádkového světa. Pro děti a mládež napsala knihy Pohádky na draka, O Perejdovi, O vykutáleném Melichárkovi, Když uteče drak, Strašuláci, Pohádky z mechového lesa, Pohádky ze stříbrné tůně, České pohádky, Čáry máry Bublifuk a lepoprela Hurá, jdeme do světa, Ukaž mi ovečku a Kapr přes palubu. Její básničky pro nejmenší doplnily také mnohé omalovánky „pro právky“ i „pro leváky“ vydávané nakladatelstvím Laguna. Píše také poezii, převážně intimní, reflexivní lyriku. Napsala básnické sbírky Láskám všem, Modré z nebe, Rajska zahrada, Na konci nekonečna, Střípky zázraků a Ostrov naděje. Knížečky vázané v barevném francouzském sametu se stříbrnou či zlatou ražbou na obálce umocnila svými ilustracemi akademická malířka Inka Delevová. Zatím poslední básnickou sbírku Toulky v nalezeném čase autorka věnovala milované řece Be-rounce, která se mnohokrát klikatila jejím dětstvím. Knížku doplnil svými fotografiemi Milan Richtermoc. U příležitosti 70. výročí narození spisovatele Oty Pavla vydala úspěšnou knihu Zpáteční lístek do posledního ráje Oty Pavla, která doposud vyšla již v pěti vydáních. Spisovatelka v ní s neobyčejným taktem, citem a pronikavou vnímavostí dovedla oživit atmosféru kolem tohoto prozaika a kolem lidí, s nimiž se na své krátké životní cestě potkal. Poslední knihu ilustrovanou kreslím a karikaturistou Karlem Klosem pojmenovala přízračně...Úsměv prosím... neboť čtenáře dvacet osm humorných povídek zaručeně rozeselí. V r. 2019 vyšla další sbírka 22 veselých povídek pod názvem Otisky úsměvů.

Je úspěšnou autorkou třinácti tzv. hříčkových kuchařek. Velkou oblibu získaly také její básnické sbírky o městech, které jí přirostly k srdci. Básnická vyznání: Praha láskyplná a Olomouc magická byly doplněny titulem Rakovník tajuplný. Básně jsou ilustrovány fotografiemi autorky, která ze znalosti míst a vyjádřením lásky k danému místu, vytvořila nezapomenutelný skvost. Je členkou Obce spisovatelů ČR, Severočeského klubu spisovatelů a Syndikátu novinářů ČR. Před rokem začala spolupracovat s olomouckou hudební skupinou Ōzembouch, která nahrává lidové písně a skladby v hudebním nahrávacím studiu ABBADON ve Velkém Týnci. Píše texty pro jejich písně. V r. 2024 jsem mj. slyšela Moravo moje, Vzkaz a Ženy nám nedají spát.

Jubilantce srdečně gratulujeme a přejeme zdraví, trvalý tvůrčí elán a pohodu do dalších let!

Před 120 lety - dne 27. června 1905 se ve Věrovanech narodil Bohuš HRADIL, divadelní a filmový herec i divadelní asistent režie a rozhlasový režisér.

Střední školu začal studovat v Prostějově, ale záhy studium na reálném gymnáziu přerušil a odešel do Brna, kde v l. 1922-25 absolvoval konzervatoř. Mládí prožíval v Jindřichově Hradci a od r. 1923 působil jako herec v Českých Budějovicích.

V l. 1927-29 v Bratislavě, rok ve Východočeském divadle, v l. 1930-32 v divadle Uranie, kde též jako režisér, poté do r. 1935 u společnosti J. Burdy, opět v Budějovicích a krátce v Plzni. V r. 1937 působil jako herec a režisér v literární redakci Čs. rozhlasu v Ostravě a v éře vedoucího režiséra Václava Sommera (1906-45), tedy v l. 1938-43 byl v Praze. Nežli stačil vyhranit svůj režijní rukopis, byl nucen opustit rozhlasové pracoviště. Vrátil se k herecké profesi do divadla Uranie. Po osvobození působil krátce v Divadle 5. května a vrátil se opět do rozhlasu.

Od 10. 5. 1945 probíhala v rozhlase repatriční akce, kdy byla uspořádána sbírka pohonných hmot pro vozidla převážející repatrianty (navrátilce) z Německa. Ředitel rozhlasu do akce zapojil i E. F. Buriana, který se vrátil z koncentračního tábora a ten požádal své přátele – básníky J. Seiferta, V. Nezvala a F. Halase, aby napsali agitační verše. Na přípravě relací se podílel i jubilant. Když rozvinul svoji režijní práci, byl v r. 1950 z politických důvodů propuštěn i se svou manželkou, vedoucí studijní knihovny a bývalou hlasatelkou. Do r. 1955 byl hercem u Čs. filmu. Do Národního divadla v Praze, kde už předtím hostoval, nastoupil jako herec koncem r. 1955 a zůstal zde až do odchodu do důchodu v r. 1970. Hrál střední a menší role, ale především zde v r. 1958 založil mimický sbor a byl pověřován taky asistentem režie. V r. 1968 byl jmenován Zasloužilým členem Národního divadla. Jeho herecké postavy se vyznačovaly strohým vzpřímeným postojem, přísným a drsnějším zabarvením hlasu s dokonalou výslovností. Drobné a malé role ztvárnil i ve filmu. Filmový debut si odbyl již v r. 1935 ve filmu Jana v režii Emila Synka. Jeho filmografie je velmi bohatá. Natočil téměř osmdesát filmů. Jeho jméno nalezneme i ve filmech ze 40. l., např. Bláhový sen (1943), U pěti veverek (1944), Hrdinové mlčí (1946), Právě začínáme (1946), Průlom (1946), Čapkovy povídky (1947), Mrtvý mezi živými (1947), Tři kamarádi (1947), Polibek ze stadionu (1948), Krakatit (1948), Návrat domů (1949) Pan Novák (1949), Pětistovka (1949). Následující dvacetiletí je provázeno filmy o historických postavách našich dějin: Jan Hus (1955), Jan Žižka (1956), Psohlavci (1955), Proti všem (1957), Tajemství krve (1953) a Mladá léta (1953) anebo filmy s Janem Werichem Byl jednou jeden král (1955) a Císařův pekař – Pekařův císař (1952) v režii Martina Friče, kde hrál roli astronoma Tycho de Brahe. Zemřel 28. 2. 1984 v Praze.

Rubriku sestavila: Hana Ševčíková

HISTORICKÝM OBJEKTIVEM

© 2x archiv Miluše Peňáskové

Týnecké ochotnické divadlo při hře Podskalák v polovině 50. let minulého století

ARCHEOLOGICKÁ AKTUALITA

Nejstarší stále funkční most Evropy je z doby bronzové

Představte si most. Ne ledajaký, ale takový, který stojí a slouží svému účelu už více než tři a půl tisíce let. Přesně takový unikát se nachází v slunném Řecku. Ne se jméno Arkadiko a lze jej nalézt v jižní části pevninského Řecka, na Peloponés-kém poloostrově. Tento most je nejen technickým divem dávné minulosti, ale také hmatatelným důkazem inženýr-

pencové balvany, které jsou hrubě se-sazeny s minimálními mezerami mezi sousedními kameny. Ačkoliv se balvany obvykle jeví jako neopracované, ně- které mohly být hrubě tvarovány kladivem a mezery vyplněny menšími kusy vápence. Nejslavnější a nejznámější díla s použitím kyklopského zdiva najdeme právě v Mykénách a Tírynsu, kde velká

I když je Arkadiko nejstarším mostem v Evropě, který se stále používá, není v širší oblasti jedinečný. Ve skutečnosti je jedním ze čtyř známých mykénských mostů s nepravou klenbou v okolí Arkadika. Všechny tyto mosty patřily ke stejné starověké „dálnici“ z doby bronzové mezi dvěma zmíněnými městy a všechny mají podobný design a stář. Tento starověký most je fascinujícím připomenutím inženýrského umu našich předků a zároveň živou památkou, která i po tisíciletích stále plní svůj účel. Pokud budete někdy na Peloponesu, stojí za to se po něm projít.

Vendula Vránová
Autorka je šéfredaktorkou TL
a archeoložkou

zdroj: panaiotiskruklidis.com

Arkadiko most ve starověku

ských schopností našich předků, a co víc – je dodnes používán!

Most Arkadiko pochází z fascinující mykénské doby, konkrétně z řecké doby bronzové, tedy z období kolem roku 1300 př. n. l. Tehdy byl vybudován, aby spojoval starověké město Epidaurus s Mykénami a byl součástí rozsáhlé vojenské silniční sítě. Můžeme si jen představit, kolik vozů, pěších vojáků a obchodníků po něm za ta tisíciletí prošlo!

Co je na mostě Arkadiko snad nejzajímavější, je způsob jeho konstrukce. Most zůstal stát a je stabilní po tisíce let, ale neuvěřitelně nepoužívá žádnou formu pojiva, jako je malta. Za jeho stabilitou stojí nejen obrovská váha vápencových bloků, ale také jejich precizní a symetrické umístění na vertikální ose.

Tento stavební styl se nazývá kyklopské zdivo. Využívá se při něm obrovské vá-

část hradeb byla postavena touto působilou technikou.

Most Arkadiko je 22 metrů dlouhý, 5,6 metru široký a 4 metry vysoký. Dnes slouží především pěším, ale jeho původní účel byl zcela odlišný. Archeologové zjistili, že díky stylu mostu a specifickému způsobu jeho stavby byl původně určen pro použití koňskými vozy. Most by byl používán k přepravě zboží z místa na místo, ale také by po něm

Mykény - lví brána

projížděly mykénské vojenské jednotky na svých cestách po zemi.

atlasobscura.com

Arkadiko most

Mykénská civilizace - základní fakta

Mykénská civilizace byla významná kultura doby bronzové, která dominovala pevninskému Řecku od přibližně 1600 př. n. l. do 1100 př. n. l. Je považována za první velkou civilizaci na evropské pevnině a předchůdce klasické řecké kultury.

dějiny a současnost

Oslovy 80 let od konce druhé světové války již proběhly. Bilancování následuje... Články v tematickém bloku Cesty ke konci války se proto soustředí především na politické záležitosti, a to i včetně mýtů, které se obzvlášť v souvislosti s obnovou Československa neustále objevují. Zajímavý pohled na konec válečného konfliktu předestřela i rubrika Auditorium, kterou pro ĎaS připravují pracovníci a pracovníci z Archivu Českého rozhlasu. Konkrétně v článku Kaleidoskop zvuků Pražského povstání historik Tomáš Dufka píše: „Zvukové nahrávky, uchovávané v Archivu Českého rozhlasu, patří mezi nejvýmluvnější symboly konce druhé světové války v českých zemích. Kdo by ale čekal, že ho dochované zvuky v celkové délce zhruba dvou a půl hodin provedou překotnými květnovými dny roku 1945, bude zklamán. Místo plynulého rozhlasového vysílání uslyší směs klipových výkřiků, proložených dechovkou, kde se úryvky radostné hudby mísí s hlasy, popisujícími průběh osvobozených bojů. Při jejich poslechu vyvstává přirozeně řada otázek...“ Článek je k dispozici v ĎaS, výběr nahrávek rozhlasového vysílání z Pražského povstání si poslechněte na webu mujRozhlas.cz pod níže připojeným QR-kódem.

Co se v druhém ĎaS v roce 2025 dočtete

Tematický blok Od Západu k Východu. Otazníky nad Československem na

Pro tuto společnost byly charakteristická mocenská centra obehnaná masivními kyklopskými hradbami postavenými z obrovských neopracovaných kamenů, které se například v Mykénách nebo Tírynsu z velké části dochovaly dodnes.

Dalším výrazným rysem mykénské kultury byly šachtové hroby a později monumentální kopulovité hroby, které svědčí o bohatství a hierarchické struktuře společnosti. V hrobkách byly nalezeny stovky bohatých artefaktů, včetně zlatých masek (např. tzv. maska Agamemnona), šperků a zbraní.

Mykéňané používali písmo známé jako lineární písmo B, které bylo rozluštno v polovině 20. století. Ukázalo se, že jde o ranou formu řečtiny. Společnost byla vysoce hierarchizovaná, v čele stál král (tzv. wanax), následovaný válečnickou aristokracií, kněžími a řemeslníky.

Ekonomika této společnosti doby bronzové byla založena na zemědělství, obchodu a řemeslné výrobě. Mykéňané obchodovali s celým Středomořím, což dokládají nálezy mykénské keramiky v Egyptě, na Blízkém východě nebo v Itálii.

sklonku války (V. Smetana); „Velké útrapy“ s koncem války aneb Proč není v Polsku 8. květen dnem pracovního klidu? (J. Friedl); Spletitá cesta k vítězství. Čeští a slovenští komunisté tváří v tvář paktu Ribbentrop-Molotov (M. Lózy - B. Melichar - J. Vrba)

Výběr z netematických článků:

Rozhovor s historičkou Joannou Wawrzyniak: Paměť je politická síla s reálnými důsledky v současnosti; „Poslední divoký Indián“. Muzejním exponátem zaživa i po smrti (M. Křížová); Nájemné bydlení ve středověké a raně novověké Praze (M. Musílek - M. Rykl); Příběh vstupu nových vládců Sýrie (K. Černý).

V roce 2025 ĎaS vychází jednou za 2 měsíce - předplatitelé mají k dispozici kromě časopisu i elektronickou verzi každého čísla.

<http://dejinyasoucasnost.cz>

KAPSÁŘ

U Mirotic na Písecku bylo ve čtvrtek 24. dubna v podvečer zemětřesení o síle minimálně 3,2 stupně. Tamější obyvatelé popisují, že slyšeli hřmění či zvuky připomínající projíždějící tanky. Naposledy se tam zem otřásla loni v březnu.

Čtrnáct sošek rozdali porotci 24. ročníku literárního ocenění Magnesia Litera. Ve dvou kategoriích, za knihu a debut roku, zvítězil Miroslav Hlaučo se svou prozaickou prvotinou Letnice.

Kometa Brno je mistrem Extraligy. V sedmém zápase vyhrála v Pardubicích 3:0!

Vítejte ve Wrexhamu. Hollywoodský sen o postupu do Premier League se blíží realitě. Filmové hvězdy Ryan Reynolds a Rob McElhenney koupili fotbalový klub, který se choulil v páté nejvyšší anglické soutěži. Za tři roky zvládl Wrexham, který je třetím nejstarším fotbalovým klubem na světě, tři postupy. Ten poslední si zajistil na konci dubna. Místo posměchu se stává klub senzací. Od léta bude hrát Championship, z níž jej dělí od vysněné soutěže už jediný postup.

Na bezplatný koncert americké zpěvačky Lady Gaga na brazilské pláži Copacabana dorazily více než dva miliony lidí (2,1 milionu).

Česko navštívil ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskij. Setkal se s prezidentem Petrem Pavlem a mnoha dalšími státními představiteli. Pochválil fungování české muniční iniciativy.

Indie a Pákistán spolu opět bojují. Od zabítí 26 turistů v indickém Kašmíru situace eskalovala a ve středu 7. května ráno Indie podnikla letecký útok na několik míst v Pákistánu. Ten na to odpověděl silnou dělostřeleckou palbou.

Evropská komise žaluje Česko a čtyři další státy kvůli nedostatečnému naplňování pravidel digitálních služeb. Podle Bruselu selhaly v určení národních koordinátorů, kteří mají dohlížet na dodržování unijního nařízení DSA.

Z komína ve Vatikánu, kde ve čtvrtek 8. května pokračovala volba nového papeže, vyšel v 18:07 SELČ bílý kouř. Nový papež byl zvolen. Lidé na Svatopetrském náměstí jásali, zvony zvonily. Kardinál Dominique Mamberti vystoupil zhruba za hodinu na centrální balkon baziliky sv. Petra, aby oznámil, že novým papežem byl zvolen americký kardinál Robert Francis Prevost. Je mu 69 let a je z Chicaga. Jako jméno si zvolil Lev XIV. Poté na balkon vyšel nový papež, aby pronesl svá první slova.

Zemřel herec a prezident MFF Karlovy Vary Jiří Bartoška. Uvedla to mluvčí festivalu. Herci, který se potýkal s vážnou nemocí, bylo 78 let.

Ruská vesmírná agentura Roskosmos potvrdila, že sonda Kosmos 482 dopadla na Zemi. Sonda se znovu dostala do zemské atmosféry v 09.24 moskevského času (08.24 našeho času) a rozpadla se nad Indickým oceánem. Dlouho se nevědělo, kde dopadne. Psalo se i o Česku.

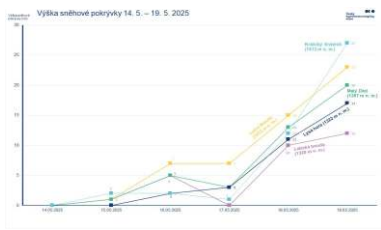

Špatná sezona fotbalové Sparty graduje další pohromou. Letenští vybuchli ve finále MOL Cupu, domácí Sigma Olomouc je v přímé bitvě o trofej porazila 3:1. Hanáci se těší ze zisku poháru po třinácti letech a radují se i z dalších bonusů. Zajistili si účast v posledním předkole Evropské ligy, tudíž v horším případě propadnou do základní fáze Konference ligy. A shrábnou bonus od UEFA minimálně 80 milionů korun.

Vězeňská ostraha na severovýchodě Kostariky odchytila kočku, která měla trestancům předat marihuanu a heroin v balíčcích nalepených na jejím těle. V nemocnici po pádu ze schodů zemřel Vladimír Nědošivín (74), jeden z konstruktérů ruského raketového systému Iskander. Osudnou se mu stala oslava Dne vítězství 9. května, kdy si pod vlivem alkoholu ulevoval na schodišti domu v Kolomně, kde bydlel. To se ale nelíbilo jeho sousedu, instalatérovi Anatoliji Kolobajcevu (32), který opilého muže skopl ze schodů. Vypadávání z oken, pády ze schodů, takový novodobý (?) ruský obyčej...

Víkend ze 17. na 18. května přinesl na české hory novou sněhovou nadílku. Na některých místech v Krkonoších, Jeseníkách a Beskydech leželo přes 25 centimetrů sněhu. Stanice na Labské boudě v Krkonoších přinesla ještě zajímavější data. Zde je letošní rok 2025 společně s rokem 1991 vůbec nejsněhovější od počátku měření v roce 1979. Za 20. týden zde napadlo kolem 40 centimetrů nového sněhu!

Neuvěřitelná souhra osudů hraničící se zázrakem nastala v porodnici ve městě Green Bay v americkém státě Wisconsin, kde v krátkém časovém rozmezí otěhotnělo 14 zdravotních sester.

Velká Británie začala pracovat na opětovném sblížení s Evropskou unií. Labouristická vláda premiéra Keira Starmera oznámila, že dojednala sérii dohod s Evropskou unií, které mají posílit obrannou spolupráci a usnadnit obchodování i hraniční kontroly. Starmer podobné kroky slíbil již dříve a brexit označil za „drahý rozvod“.

Cenu Jiřího Ortena za rok 2025 získal básník Lubomír Tichý za svou debuto-

vou básnickou sbírku Místní. Tu vydalo nakladatelství Fra a letos byla nominována také na ocenění Magnesia Litera v kategorii DILIA Litera za debut roku.

Když jí byly tři roky, vzal ji do náručí prezident Masaryk. Děvčátko v kroji, které v červnu 1928 na žďárském náměstí zachytil pohotový hradní fotograf, se pak proslavilo o to víc, že si pošta o dekádu později vybrala tento motiv na známku. Symbol první republiky, Česchoameričanka Eva Haňková, se 20. května dožívá 100 let.

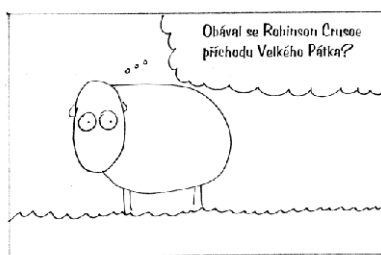
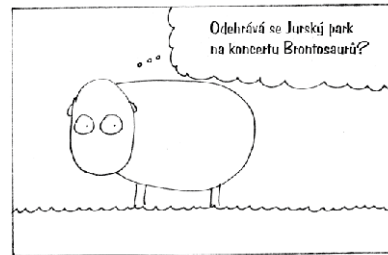
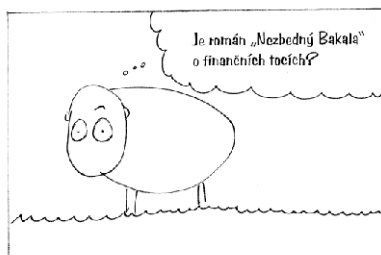
Ve věku 76 let zemřel historik Jiří Pernes. Expert na moderní dějiny Evropy i soudobé dějiny Československa. Naposledy působil na katedře politologie Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně.

Tak jsme vypadli ve čtvrtfinále s domácími Švédy po výsledku 2:5. Ale to se nerovná kanadské ostudě! Kanada vers. Dánsko 1:2!!!

Připravil Petr Hanuška

KOMIKS - Zlá ovce

Michal Jareš

Červen v Moravském

2.	po	19:00		Hello, Dolly! / Arter - 50% / Rodinné divadlo	M. Stewart, J. Herman	Muzikál	
6.	pá	19:00	P		Koule / Premiéra	D. Drábek	Činohra
7.	so	19:00	X		Koule	D. Drábek	Činohra
8.	ne	10:00			Setkání s písničkou / Sedmička		Workshop
		14:30	NO		Bolero & Carmen	M. Ravel, M. Margaria, R. Šchedrin	Balet
9.	po	19:00			Když se zhasne / Sedmička	R. Venc, M. Doleželová	Činohra ^o
		19:00	K		Jenůfa / Arter - 50 %	L. Janáček	Opera
					První verze (1904) v edici Marka Auduse / Dramaturgický úvod od 18:15 hod.		
10.	út	19:00	L		Jenůfa / Senioři -30%	L. Janáček	
					První verze (1904) v edici Marka Auduse / Dramaturgický úvod od 18:15 hod.		
							Opera
11.	st	19:00			Sherlock Holmes: Vraždy vousatých žen / Arter - 50%	D. Drábek	Činohra
12.	čt	19:00			Labutí jezero	P. I. Čajkovskij	Balet
13.	pá	19:00			Nedotknutelní / Senioři - 30%	O. Nakache, É. Toledano	Činohra
15.	ne	19:30			Sugar / Smetanovy sady	P. Stone, B. Wilder, I. A. L. Diamond, R. Thoren, J. Styne, B. Merrill	OPEN AIR
16.	po	19:30			Sugar / Smetanovy sady	P. Stone, B. Wilder, I. A. L. Diamond, R. Thoren, J. Styne, B. Merrill	OPEN AIR
17.	út	19:30			Koncert filmové hudby		
					Moravské filharmonie Olomouc / Smetanovy sady		
							OPEN AIR
18.	st	19:30			Koule / Smetanovy sady	D. Drábek	OPEN AIR
19.	čt	19:30			Noc na Karlštejně / Smetanovy sady	K. Svoboda, J. Štáidl, E. Krečmar, Z. Podskalský, Z. Podskalský ml.	OPEN AIR
20.	pá	18:00			SPLASH (Cirk la Putyka) / Divadlo na cucky / Smetanovy sady		OPEN AIR
21.	so	09:30			Jak se dělá divadlo? / Sedmička		Workshop
		10:00			Poznejte zblízka divadelní profesi: garderoba		Workshop
		10:00			Jak chtěly boty do světa / Studio G / Smetanovy sady	M. Bocková	OPEN AIR
		18:00			Tančírna / Smetanovy sady		OPEN AIR
22.	ne	10:00			Pohádka zakletá do cimbálu / Smetanovy sady	K. Hanušová	OPEN AIR
		18:00			SPLASH (Cirk la Putyka) / Divadlo na cucky / Smetanovy sady		OPEN AIR
23.	po	20:00			The Losers (Losers Cirque Company) / Divadlo na cucky / Smetanovy sady		OPEN AIR
24.	út	19:30			Sluha dvou pánů / Smetanovy sady	C. Goldoni	OPEN AIR
25.	st	19:30			Splašené nůžky / Smetanovy sady	P. Pörtner	OPEN AIR
26.	čt	19:00			Malý třesk / Červený kostel / Derniéra	P. Kofroň, M. Piaček, M. Cáb	Opera ^o
		19:30			Natěrač / Smetanovy sady	D. Churchill	OPEN AIR
27.	pá	19:30			Dokonalá svatba / Smetanovy sady / Derniéra	R. Hawdon	OPEN AIR

* v italském originále s českými a anglickými titulky
 ** v maďarském originále s českými titulky
 *** v českém a polském originále s českými a anglickými titulky
^o představení bez přestávky

www.moravskedivadlo.cz
 tel.: 585 500 500

divadle Olomouc

